

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONΕΣ

ΑΡΙΘ. 55

ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ
Πρόεδρος Ντουάιτ Άιζενχάουερ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ!

Ἡ Ἑλλάς ἀγωνίζεται καὶ πάλιν ἐνώπιον τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴν ἐλευθερία τῶν Κυπρίων.

ΔΥΣΚΟΛΗ Ἡ ΖΩΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΟΥΑΡΔΟ
μετὰ εἴκοσι εἰς περιπλανήσεως.

ΤΟ "ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ" ΣΤΗΝ ΥΔΡΑ

Οἱ ὠραιότερες φωτογραφίες ἀπὸ τὸ φιλμ τῆς Λῶρεν-Λάντ-Γουέμπ.

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

Τηλεγραφική διεύθυνσις -ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 55 ΔΡΑΧ. 5
12 - 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1956

Ἐκδόσις: ΕΛΚΗΝ ἡ Ἐλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιδόπουλος,,
Διευθύνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονὴς Πετρόκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Πρωτοστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 57-081
Ἐκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἐξάμηνός δραχ. 130. Ἑτησίᾳ δραχ. 260.
Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνός δολλάρ. 7. Ἑτησίᾳ δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατὰ τὴν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀσθῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρογράφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Σπεύδουμε προκαταβολικὰ ν' ἀπολογηθοῦμε γιὰ τὸ ἐξώφυλλο τοῦ τεύχους αὐτοῦ. Πολλοὶ ἀναγνώστες μας θὰ διαμαρτυρηθοῦν γιατί δὲν εἶναι, ὅπως συνήθως, πολύχρωμο —λιγώτεροι γιατί δὲν παριστάνει μιὰν ὁμορφὴ κοπέλα. Ἀς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸ τέλος. Φυσικὰ, ὁ πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δὲν θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ ἱκανοποιηθῇ τὶς «αἰσθητικὲς» ἀξιώσεις τῶν, νεαροτέρων κυρίως, ἀναγνωστῶν μας. Εἶναι ὅμως ἓνα πρόσωπο πού προβάλλει, αὐτὴ τὴ στιγμή, ἕμμεσα στὸ προσκήνιο τῆς ἐπικαιρότητος. Ἐνα πρόσωπο ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐξαρτῶνται σήμερα πολλὰ, σὲ ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ σημασία τοῦ μᾶς ἐπέβαλε νὰ τὸ προτιμήσουμε, ὡς ἐξώφυλλο τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀφοῦ σκοπὸς μας εἶναι ἡ ταχύτητ καὶ, κατὰ τὸ δυνατόν, καλύτερη καὶ πληρέστερη ἐνημέρωσις τοῦ κοινοῦ μας. Ἡ «ταχύτητ»... Στὴν λέξη αὐτὴν ὑπάρχει κ' ἡ ἀπάντησις γιὰ τὴν ἐλλειψὴ τῶν χρωμάτων. Ἐνα πολύχρωμο ἐξώφυλλο ἀπαιτεῖ πολὺ περισσότερη ἀνέση χρόνου ἀπὸ ὅ,τι ἓνα ἀσπρόμαυρο. Τεχνικοί, λοιπόν, οἱ λόγοι. Καὶ συγκεκριμένα, ἡ ἀντίληψίς μας ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θυσιάσουμε τὴν ἐπικαιρότητα —αὐτὴν πού ζητάει ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῶν ἀναγνωστῶν μας— χάριν τῶν πολλῶν χρωμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν πρόκειται βέβαια νὰ λείψουν ἀπὸ τὰ ἐπόμενα ἐξώφυλλά μας. Στὸ κάτω-κάτω, δὲν ἐκλέγεται κάθε ἐβδομάδα ὁ πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν... Ἐχουμε δίκιο; Πάντως, εἴμαστε πρόθυμοι ν' ἀκούσουμε τὴν γνώμη σας γι' αὐτὰ τὰ «ἀσπρόμαυρα διαλείμματα»...

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ

ἘἈγαπητὲ Τοῦζοτῃ. Μέσα στοὺς τόσους πού σοῦ ἔχουν γράψει μέχρι σήμερα, ἀποφάσισα νὰ συμπεριληφθῶ κ' ἐγώ, μολοντὶ δὲν ξέρω ἂν ἔχω τὸ δικαίωμα, γιατί εἰμαι μὲλλον «εἰσαμαπατίζης» ἀναγνώστης σου. Καὶ ἐξηγοῦμαι. Εἰμαι ναυτικός καὶ βρίσκομαι πολλὸν καιρὸ μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τὸν περασμένο μῆνα, λοιπόν, ἔτυχε καὶ ζωῶσε τὸ διαπύρι κατὰ τὴν Εὐρώπῃ καὶ μαζί με ἄλλα πράγματα πού ἔλαβα ἀπ' τὸ σπίτι μου, ἔλαβα καὶ σαραντὰ τεύχη ΕΙΚΟΝΕΣ. Σὲ δεβαίω ὅτι καλύτερο δῶρο δὲν μπορούσαν νὰ μοῦ στείλουν, γιατί ἀπὸ τὰ πρῶτα φύλλα πού διάβασα κατάλαβα ὅτι πρόκειται γιὰ κάτι ἕχωρο, γιὰ κάτι πού γιὰ πρώτη φορὰ ἐμφανίζεται στὴν Ἑλλάδα, γιὰ κάτι, τέλος πάντων, πού ἔλειπε. Καὶ γιὰ νὰ εἰμαι εἰλικρινής, θὰ ἐξακολουθήσω νὰ λαβαίνω τὰ τεύχη τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ πάλι τσάμπα, γιατί δὲν ἔχω μόνιμη διεύθυνση, ὥστε νὰ μπορῶ νὰ γίνω συνδρομητής. Ἀν ἀποφάσισα λοιπόν νὰ σοῦ γράψω, τὸ ἔκανα γιατί περιμένω πολ-

λὰ ἀπὸ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ καὶ θέλω νὰ σοῦ πῶ τὴ γνώμη μου, μὴ κι ὅπως βλέπω ἀκούς τόσες καὶ τόσες. Χωρὶς νὰ κάνω κοπλιμένα ἢ σε-λίδα πού μ' ἀρέσει περισσότερο εἶναι ἡ δική σου. Μόνον πού ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι χαλὰς πολὺ τὴν ἔσχα-ρένιά σου σὲ ἀπαντήσεις. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ σελίδα πρέπει νὰ καθρεφτίζῃ τὶς ἰδέες τῶν διαφόρων ἀναγνωστῶν οἱ ὁποῖες, ὅπως εἶναι φυσικὸ, εἶναι ἀδύνατον νὰ συμφωνοῦν, καὶ γι' αὐτὸ ἀντὶ νὰ ἀπαντᾷ ἐσὺ βάλε τὸν ἓνα ἀναγνώστη ν' ἀπαντᾷ στὸν ἄλλον, κι ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς θὰ βγάλῃ τὸ συμπέρασμα σύμφωνα με τὴν κρίση του. Π.χ. ἄλλος βρίσκει τὴν Γκρένς Κέ-λυ νερόδραστη, ἄλλος ὁμορφὴ, ἄλλος τὸ χιούμορ πετυχημένο, ἄλλος κρύο. Ἀντὶ, λοιπόν, νὰ χολοσκᾷς καὶ νὰ δικαιολογῇσαι, βάλε μιὰ «ὑπερ» ἐπιστολὴ καὶ μιὰ «κατὰ» καὶ φτάνει. Ἐδὼ πού τὰ λέμε, ἔτσι κάνει καὶ τὸ LIFE πού, μεταξύ μας, κάτι παραπάνω ἔχει ἀπὸ μᾶς... Μέχρι τώρα ἐγὼ διαβάσει τριάντα τεύχη καὶ ἂν ἐξαρέθης τὴ φύρκα πού σὰς ἔχω μ' ἐκεῖνο τὸ διήγημα

ΠΡΩΤΟ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΧΑΛΙΣ ΧΕΛΜΟΥΤ ΚΙΡΣΤ

ΦΑΝΤΑΡΟΣ 08-15

Ἡ ἑπιφυλλὶς τῆς ἐφημερίδος "ΤΑ ΝΕΑ"

ΗΤΑΙΝΙΑ ΠΟΥ ΑΝΕΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΤΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟ ΤΗΣ ΘΑ ΤΟΝ ΖΗΛΕΨΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ "ΚΟΛΟΣΣΟΙ,"

Στὸν Κινηματογράφον "ΟΡΦΕΥΣ"

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜΣ ΠΟΥ ΘΑ
ΔΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Ἀφιερωμένο εἰς Νεῖατα, εἰς Μουσικὴ καὶ εἰς Πάθος τοῦ ἔρωτα

The Benny Goodman Story

ΜΠΕΝΝΥ ΓΚΟΥΝΤΜΑΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΤΖΑΖ

Μετέχουν

ΤΖΙΝ ΚΡΟΥΠΑ-ΧΑΡΡΥ ΤΖΕΝΗΣ-ΜΑΡΘΑ ΤΙΛΤΟΝ

ΜΠΕΝ ΠΟΛΛΑΚ-ΤΕΝΤΥ ΓΟΥΪΛΣΟΝ κ.ά.

ΠΑΛΛΑΣ-ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ

για την «κοπέλα και την τίγρη», δ-
λα τ' άλλα είναι πολύ όμορφα. Δεν
θα σου ζητήσω σαν μερικούς γκρι-
νιάρηδες γιατί δεν δημοσίευες τού-
το ή γιατί σου πιασε τόσες σελίδες
το άλλο. Όπως πολύ σωστά απαν-
τάς σε κάποιον, άμα το περιοδικό
γίνει... τέλος θα το δαρεθούμε!
Μπορούσε αυτό το γράμμα να μη
το έγραφα καθόλου, αλλά ο συντά-
κτης σου έχει κάνει κάτι λάθη άρ-
κετά σοβαρά και νομίζω ότι του
χρειάζεται σχετική καζούρα. (Σημ.
Τοξότου: Τα λάθη έχουν σημειωθεί
σε προηγούμενα τεύχη μας και γι'
αυτό δεν δημοσιεύω τις παρατηρή-
σεις του φίλου μας).

...Αρκετά όμως σε ζάλισα, και
από ό,τι βλέπω παίρνεις ένα σωρό
γράμματα και δεν έχεις και πολλή
καιρό. Σταματώ, λοιπόν, για πρώ-
τη φορά, εύχομενος κάθε πρόοδο
στις ΕΙΚΟΝΕΣ. Και κάνε μου τη
χάρη, σε παρακαλώ, έπειδή δεν θέ-
λω να νομίσουν πως κάνω τον έξυ-
πνο, αν τύχη και δημοσιεύσεις καμ-
μιά γραμμή απ' αυτό το γράμμα,
μη γράψης το επώνυμο, παρά μο-
νάχα «Τζωρτζής».

Τζωρτζής (Βιργινία, ΗΠΑ)

Πολύ μας ευχαρίστησε η έ-
πιστολή σας κ' έλπίζω να τύ-
χουμε της ίδιας... μεταχειρίσε-
ως όταν θα λάβετε το νέο δέ-
μα με τις ΕΙΚΟΝΕΣ. Φυσικά,
τό ότι αυτοτιλοφορήσατε «σταμ-
πατζής» δεν μας ένοχλεί, αφού
κάποιοι άλλος... πλήρωσε τα
τεύχη!

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΦΙΛΟΣ

«...Όπως βλέπετε, περίμενα ένα
χρόνο περίπου για να σας γράψω
κ' εγώ, ανάμεσα στους χιλιάδες φί-
λους σας, κάτι για το περιοδικό που
μας προσφέρετε. Είναι πλέον γεγο-
νός αναμφισβήτητο ότι αυτό το έν-
τυπο που λέγεται ΕΙΚΟΝΕΣ κρα-
τά τα σκήπτρα του ελληνικού περι-
οδικού κόσμου και ίσως κατατάσσ-
εται ανάμεσα στις καλύτερες έκ-
δόσεις του κόσμου στο είδος του.
Παρακολουθούσα απ' το πρώτο τεύ-
χος σας έως το σημερινό, αρ. 47,
όλη την εξέλιξη του... και διαπιστώ-
νω με μεγάλη χαρά ότι η εξέλιξη
ήτο προοδευτική και μάλιστα σε
βαθμό καταπληκτικό, πρό πάντων
με το τεύχος της Θεσσαλονίκης, Μα-
κεδονίας, που ήταν μία πανελλήνι-
ος ειδική έκδοση. Θα σας παραθέ-
σω τώρα μερικές μου ιδέες, που κα-
τά την ταπεινή μου γνώμη θα όφε-
λήσουν αρκετά το περιοδικό, και ί-
σως ενδιαφέρουν τους αναγνώστες
σας: Γιατί δεν προκηρύσσετε έναν
διαγωνισμό «Εξωφύλλου»; Από το
πρώτο εξωφύλλο των ΕΙΚΟΝΩΝ, με
την Βασιλική οικογένεια, μέχρι το
50 εξωφύλλο. Έτσι θα ήθελε τι ά-
ρέσει στο πολύ αναγνωστικό σας
κοινό. Η Αολομπρήζινα του 47ου
ή η μικρή Σαρακατσάνισσα του 2ου;
Η στήλη των «Περιεχομένων» που
διαβάσατε στην πρώτη σας ειδική
έκδοση, είναι αναπόσπαστο συμ-
πλήρωμα του περιοδικού σας. Πά-
ρατε παράδειγμα την ΕΚΛΟΓΗ, χα-
ρίς να σας παραπέμψω σε ξένα πε-
ριοδικά. Χάρω πολύ δεν θα σας πά-
ρη, και στο κάτω κάτω, «κλέψατε»
τον από καμμία διαφήμιση και κα-
θιερώσατε τον μονόμω. Μας προσ-
κείμε υπέροχες φωτογραφίες, να
μας μάθετε όμως να διάζωμε και
εμείς δεν το μπορούμε; Μη με πα-
ραπέμψετε στις «Εκλογές» του
1950(51)52, τις έχω υπ' όψη μου.
Απλώς μάθετέ μας να χρησιμοποι-
ούμε όπως πρέπει το διάφραγμα,

την ταχύτητα, την ευαισθησία των
φίλμς και να διαλέγωμε θέματα.
Αυτά όλα μπορούν να γραφούν σε
ένα και μόνο τεύχος με σχετικούς
πίνακες και με υποδειγματικές φω-
τογραφίες. Δεν θέλω πολλά πρά-
γματα, έπισημονικά και άκατάλη-
πτα. Λίγα, πρακτικά και αποτελε-
σματικά. Τέλος, γιατί δεν καθιερώ-
νετε μία στήλη του «Ζητώ αλληλο-
γραφίας». Και μία χάρη. Οι παρί-
σθμιοι πάροικοι είμεθα ως επί το
πλείστον Δωδεκανήσιοι. Είδα να ύ-
πόσχεσθε για την δημοσίευση θεμά-
των από τα Δωδεκάνησα. Κάνετε
μας τη χάρη, λοιπόν... Κώς, Κάσος,
Λέρος, κλπ. Τελειώνω με τις καλύ-
τερές μου ευχές για την πρώτη έ-
πιπέση των γενεθλίων του περιοδι-
κού σας και εύχομαι του χρόνου τέ-
τιον καιρό να είναι τριπλό σε όγκο
μα και σε... φίλους. Χίλια ευχαρι-
στά για την καλή συντροφιά που
μας κρατάτε στα ξένα».

Γιάννης Κατραβίδης (Ισμίαλτα,
Αιγύπτου)

Με χαρά διαβάζουμε πάντο-
τε τις έντυπώσεις —καλές ή ό-
χι— των φίλων μας. Οι σκλη-
ρωμένοι όμως αδελφοί μας, ή
οι παροικούντες, το «Μάγα Πα-
νελλήνιον» (όπως έγραψε ο ποι-
ητής Κασάφης), μάς προσφέ-
ρουν διπλή χαρά με κάθε έπι-
στολή των. Οι υποδείξεις σας
ανεφέρθησαν στους αρμόδιους
και θα μελετηθούν, διότι παρο-
σιάζουν ενδιαφέρον. Τώρα εί-
ναι ακόμη νωρίς διά να σας πώ
τί άπεφασίσθη. Πάντως για τα
Δωδεκάνησα δεν έχετε δίκιο, ά-
φου τόσο για την Ρόδο όσο και
για την Κάλυμνο δημοσιεύσαμε
δύο πολύ ενδιαφέροντα ρεπορ-
τάζ.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

«... Άν και είμαι τακτική άνα-
γνώστρια των ΕΙΚΟΝΩΝ δεν πήρα
ποτέ την απόφαση να σας γράψω.
Τώρα όμως δεν κρατήθηκα διαβά-
ζοντας το τελευταίο σας τεύχος
(45, αφιερωμένο στην «Έκδοση της
Θεσσαλονίκης»), το όποιον περισσό-
τερο από τ' άλλα σας τεύχη μυ-
ρίζει πράγματι 'Ελλάδα. Οι ΕΙΚΟ-
ΝΕΣ κάνουν κάθε απόδομο και ύ-
πόδουλο 'Ελληνα να νουσταλήγη
την γαλζία του πατρίδα και να
ταξιδέψη, έστω νοερώς, στ' αξιοθαύ-
μαστα μέρη της πατρίδος του. Δεν
φάνταζε, κύριε Τοξότα, πόσην
συγνήση μας προκαλούν έδώ
στην σκλαβωμένη, αλλά ελληνική
Κύπρο οι ΕΙΚΟΝΕΣ. Οι ΕΙΚΟ-
ΝΕΣ με την ποικιλία και την πρω-
τοτυπία τους μάς κάνουν να περι-
μένωμε κάθε καινούργια τους έκδο-
ση με μεγάλη ανυπομονησία. Είναι
το μοναδικό αξιοθαύμαστο ελληνι-
κό περιοδικό, το όποιον από ό-
πτικής και πνευματικής απόψεως εί-
ναι εξαιρετο. Σας τα γράφω αυτά
δixως υπερβολή. Τέλος, θα ήθελα
να σας εκφράσω κ' εγώ την επιθυμία
μου, την όποια απ' ό,τι διαβάζω
στο Ταχυδρομείο πολλοί αναγνώ-
σται σας ζήτησαν. Είναι για μερι-
κές φωτογραφίες και βιογραφικά
σημειώματα 'Ελλήνων συγγραφέων.
Τελειώνοντας θα ήθελα να σας δι-
ατυπώσω μαζί με τα συγχαρητήριά
μου και τας μεγαλύτερας μου ευχές
για την άνευ προηγούμενου επιτυ-
χία.

Κλαίρη 'Ιγνατίου (Λευκωσία, Κύ-
πρου)

Ευχαριστούμε για τα καλά

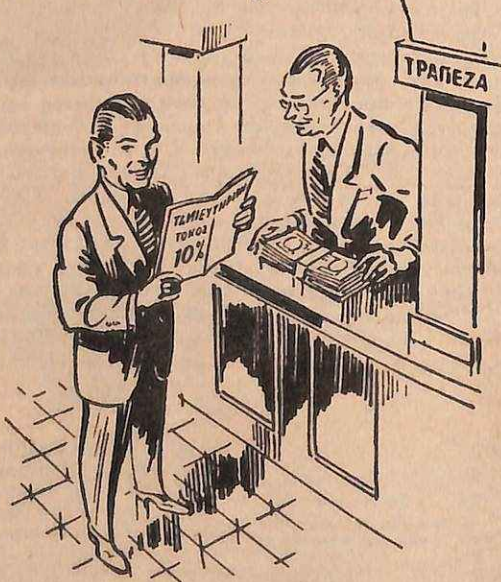
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 5

Τι είναι μαμμίτερα;

Να κυνηγās τις οικονομίες σου που
δάνεισες σε διαφόρους με ύψηλο
τόκο;

ή...

...να είσαι ήσυχος που τις κατέθεσες
στά ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ των ΤΡΑΠΕΖΩΝ
και ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ
που έχεις:

- ✓ Τόκο 10% άφορολόγητο,
- ✓ 'Ασφάλεια 100%,
- ✓ Τα χρήματά σου όποτε-
δήποτε τα θελήσης;

„ΓΚΡΕΚΑ“

...που έχομε λάβει

«ΤΟ ΣΙΝΑ» —ΤΟ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΝ ΟΡΟΣ ΧΩΡΙΣ ΘΕΟΥΣ— ΤΟΥ ΣΠ. ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ. Αθήνα 1956.

Η σειρά αυτή των έντυπων του Σπ. Γιαννάτου διακρίνεται από μία προσπάθεια ν' αποδοθή ή άτμόσφαιρα που περιβάλλει σήμερα το «Θεο-
βάδιστον Όρος», —ένα κομμάτι άγριας και άφιλόξενης γής που δεν θα-
χε να πη τίποτα στον άνθρωπο της εποχής μας, αν ή κάθε γωνιά της δεν
θυμίζει έναν από τους πιδ ποιητικούς μύθους της Βίβλου». Πράγματι, πολλοί από τους τόπους αυτούς, τους γεμάτους παράδοξη και
ιστορία, έχουν άποκτήσει, στο κύλισμα του χρόνου, μιάν άχλύ που συχνά
έμποδίζει την άστυρά γεωγραφική περιγραφή της. Χρειάζεται κάθε τόσο
το έμπειρο μάτι του δημοσιογράφου για να ξεχωρίζεται ή ουσία από τον
μύθο, όπως χρειάζεται και πάλι ή τέχνη του ποιητού για να άνασυνθέσει
αυτά τα δύο στοιχεία, και να δώση κάτι επίσης άπαραίτητο στον αναγνώστη,
—την Έντύπωση. Ο Σπύρος Γιαννάτος κατορθώνει, στο βιβλίο του, να
συνδυάσει και τα δύο. Είναι ρεαλιστής όπου πρέπει και ποιητής όπου πρέ-
πει, και δεν διστάζει να άντιπαραθέση το Βιβλικό στοιχείο και το Σύγ-
χρονο όπου ή άνάγκη. Ένα άσασινέρ» πλάι στο πηγάδι του
Μωσή ήλεκτροφωτισμένη, ή πραγματική σύσταση
και γεύση του «πικρού νερού», το «μάννα» από τις
τάρφες που προσφέρεται ακόμη και σήμερα, από έ-
ναν μισοσκουριασμένον τενεκέ, όχι «εις χορτασμόν»,
φυσικά, άλλ' εις «εύλογίαν».

Το βιβλίο κοσμούν φωτογραφίες στο ίδιο πνεύμα,
από τις όποιες ξεχωρίζει, για τον ρεαλισμό της,
ή φωτογραφία του πατρός Νικηφόρου την ώρα που
ανάβει τα «πολύχρωμα ήλεκτρικά του», μπροστά
σ' ένα μοντέρνο και άπολύτως άντιβιβλικό «ταμ-
πλώ». Ο μηχανικός μας πολιτισμός δεν μπόρεσε
να μην κατακτήση και τους άγιους πατέρες του
Όρους Σινά.

«ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΙΒΗΡΙΑΣ» ΤΟΥ ΠΑΝ. ΚΑΤΗΦΟΡΗ. ΑΘΗΝΑ, 1956. Σελ. 278. Δρχ. 30.

Δύο σελίδες όλόκληρες καταλαμβάνει ή κατάλογος των δημοσιεύσεων του
Παν. Κατηφόρη, από το 1924 μέχρι σήμερα, αλλά και ή νέα αυτή άπο-
καλυπτική προσφορά του συγγραφέως του «Κόκκινου νησιού» στην κατα-
νόηση των όσων συμβαίνουν πίσω από το Παραπέτασμα άποτελεί μιά πο-
λύτιμη και σημαντική προσθήκη. Αύτην την φορά ή Παν. Κατηφόρης μάς
προσφέρει, με τον συνήθη σαφή και γλαφυρό του τρόπο, την προσωπική
περιπέτεια ενός Γερμανού, του κ. Τουνέυ Έρλινγκ, τεχνικού της εταιρίας
«Πετράκη - Πατράκη», ή όποιος, ύστερα από 14 έτών διαμονή στον τόπο
μας, έφυγε το 1941, (άκριβώς όταν έμπαιναν οι συμπατριώται του, για
να μη βρεθή στη δύσκολη θέση να γίνη από φίλος, κατακτητής) και έ-
ναγύρισε το 1949, αφού στο μεταξύ πέρασε από μιάν όδυμηρότατη έμπει-
ρία: Έξορία επί σειράν έτών στα κάτεργα της Σιβηρίας.

Από την πρώτη σελίδα ή αναγνώστης παρακολουθεί την ζωηρή άπόδοση
της είσόδου των σοβιετικών στρατευμάτων στην Α. Γερμανία, —τους φό-
νους, τους διασμούς, τις μαζικές συλλήψεις. Άκολουθούν κεφάλαια, που
μόνον το πικρό τους χιούμορ άπολύνει κάπως την δαντική σκηνοθεσία μέ-
σα στην όποιαν έξελίσσεται ή διήγηση, διανθισμένη και με άποσπάσματα
των άντιστοιχών διηγέσεων του Ντοστογιέφσκυ από την δική του Όδύ-
σεια στη Σιβηρία.

... που κυκλοφορούν

...ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ, ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ ΕΝΑ ΜΕΛΩΔΙΚΟΤΑΤΟ
κομμάτι, σε ρυθμό Λατινικής Άμερικής, με την όρχήστρα Gerd Merteus. Ο
τίτλος του είναι «Φιέστα Λατίνας» σε δίσκο 45 στροφών της «Πολυντόρ»
(22818 δρχ. 45).

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΕΝ ΥΣΤΕΡΗΣΕ ΚΑΘΟΛΟΥ. ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ
μάλιστα πλούτισε την διεθνή αγορά με δυο νέα τραγούδια γυρισμένα στον
ίδιο δίσκο. «Les amoureux» είναι ή τίτλος του ενός, πρόκειται δε για ένα χα-
ρακτηριστικό γαλλικό δάλε, και LES YEUX FERMES του δεύτερου, που είναι ένα άργό μάμπο. Τραγου-
δά ή καινούργια άποκάλυψη της γαλλικής τηλερά-
σεως Evelyne Dorat ή όποια είναι μόλις 17 χρονών.
Η Dorat έκανε την πρώτη της εμφάνιση σ' ένα κο-
σμικό κέντρο του Παρισιού. Η άνακάλυψη της ύ-
πηρεζε τελείως συμπτωματική. Η άνοδος όμως που
έσημείωσε από τότε είναι καταπληκτική, ώστε να
έξελιχθή σε πρώτου μεγέθους άστέρη του τραγου-
διού. Σήμερα πραγματοποιεί τις περισσότερες έμ-
φανίσεις στην γαλλική τηλεόραση.

ΜΕΓΑΛΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΕΠΙ-
σης τα τέσσερα Ιταλικά τραγούδια που θραβεύτη-
καν στο έφετεινό Φεστιβάλ έλαφρου τραγουδιού του Σάν Ρέμο. Τα τρα-
γούδια αυτά έχουν τους εξής τίτλους: «Aprite le finestre», «Amami se vuoi»,
«Il paradiso delle bugie» και «Il cantico del cielo».

KAZ

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΟ
ΠΡΟΓΕΥΜΑ

ΘΡΕΠΤΙΚΗ
ΤΡΟΦΗ
ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ

ΥΠΕΡΟΧΟ
ΓΙΑ ΣΟΥΠΕΣ

Το ΚΟΥΑΚΕΡ ΟΥΣ κατ'εύθειαν από
το κουτί και άναμεμυγμένο με γάλα και ζάχαρη,
είναι εξαιρετη και άπολαυστική τροφή για πρωινό.
Θα σας άρέση ή εξαιρετη γεύσις του. Όταν το μα-
γειρεύσετε, θα έχετε μιά θαυμάσια τροφή για τα
βρέφη. Με το ΚΟΥΑΚΕΡ ΟΥΣ μπορείτε να κατα-
σκευάσετε θαυμάσιες σουπες, όπως επίσης κέικ,
μπισκότα και γλυκά.

Ζητήσατε σήμερα QUAKER OATS

TACHYΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια από σελ. 4)

σας λάγια. Δεν μπορείτε να
φαντασθήτε πόση χαρά μάς δί-
νουν τέτοιες επιστολές. Και πό-
σο θάρρος, για να συνεχίσουμε
την προσπάθειά μας.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

«... Άνέγνωσα μετά μεγάλης εу-
χαριστήσεως το άρθρον σας περί
'Ολυμπιακών αγώνων. Λέγω μετά
ευχαριστήσεως, διότι είμαι της γνώ-
μης ότι πρέπει να καθίστανται γνω-
στά παρελθόντα άξιοσημείωτα γε-
γονότα εις τους νεώτερους, άγνο-
ούμενα άσφαλώς παρ' αυτών, και
μάλιστα γεγονότα τόσην σημασίαν
έχοντα διά την ψυχικήν και σώματι-
κήν διάπλασιν των νέων, όπως είναι
ή αγωνιστική και ειδικότερον οι 'Ο-
λυμπιακοί άγώνες. Ένα τοιούτου εί-
δους κενόν πληροί άσφαλώς και επι-
τυχώς το άρθρον ύμών και μάλιστα
κατά τας παραμονάς της νέας 'Ο-
λυμπιάδος.

Καλόν θα ήτο όμως να αναφέ-
ρωνται περισσότεραι λεπτομέρειαι.
Θά ήθελετε ίσως να προστεθή ότι
ή άειμνηστος Δ. Βικέλας άπεστά-
λη εις το Συνέδριον των Παρισίων
έκ μέρους του Πανελληνίου Γ. Σ.
και ότι κατά την έπίσκεψιν του θα-
ράνουν ντε Κουμπερτέν εις 'Αθήνας,
ή Πανελληνίος Γ. Σ. τον έπιστέλλει
σε και τον έδοξάσεν εις την προ-
σπάθειάν του. Επίσης θα πρέπει να
αναφερθή ότι ή Τιμ. Φιλήμων έπει-
σε τον Γεώργ. Άδερωφ να χρημα-
τοδοτήση την άναστήλασιν του Πα-
ναθηναϊκού Σταδίου, που έπραγμα-
τοποίηθ από τον αρχιτέκτονα 'Α-
ναστ. Μεταξά. Δεν υπάρχει άμφι-
βολία ότι οι άναφερθέντες ολυμπι-
ονικοί Λούης, Γεωργιάντας και Τσι-

κλητήρας κατέχουσι την πρώτην θέ-
σιν, αλλά θα πρέπει να προστεθούν
και οι Τόραλος (πάλη), 'Ορφανί-
δης (σκοποβολή) και Γεωργιάδης
(όπλομαχία).

Δημ. Άντωνόπουλος, άντιπρόεδρος
Πανελληνίου Γ. Σ.

Όλόκληροι τόμοι μπορούν
να γραφούν για τις σύγχρονες
'Ολυμπιάδες. Οι κ.κ. Τρυπάνης
και Καπλάνογλου έγραψαν σχε-
τικά με την άναβίωση δια ο Ί-
διος ή βαρύνος ντε Κουμπερ-
τέν ανέφερε. Όσον αφορά τους
διακριθέντας 'Ελληνες αθλητάς
στούς 'Ολυμπιακούς, έτοιμίσθη-
σαν οι κυριώτεροι και ιδιαιτε-
ρας στον άθλητισμό στίβου.
Έξαιρεση έγινε για την έπιτυ-
χία του Κακούση στην άρση βα-
ρών, στο Λος Άντζελες. Ο Κα-
κούσης ήταν πρώτος νικητής
στο σύνολο των άγωνισμάτων
άρσεως βαρών, στην 'Ολυμπιά-
δα αυτή.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ

«... Στο φύλλο 49 στο Ζίγκ-Ζάγκ
δεν βρίσκεται το γράμμα Δ. Πώς
σχηματίζονται οι λέξεις: ΑΝΑ(Δ)Ι-
ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ, ΑΝ(Δ)ΡΙΑΝΤΑ, Α-
(Δ)ΙΑΝΤΡΟΠΑ κλπ...»

Γιάωνης Παπαγιάννης
Έχετε δίκιο. Από λάθος από
κλισε το δεύτερο γράμμα Δ αν-
τικατεστάθη από Α, στην τρί-
τη όριζόντια σειρά.

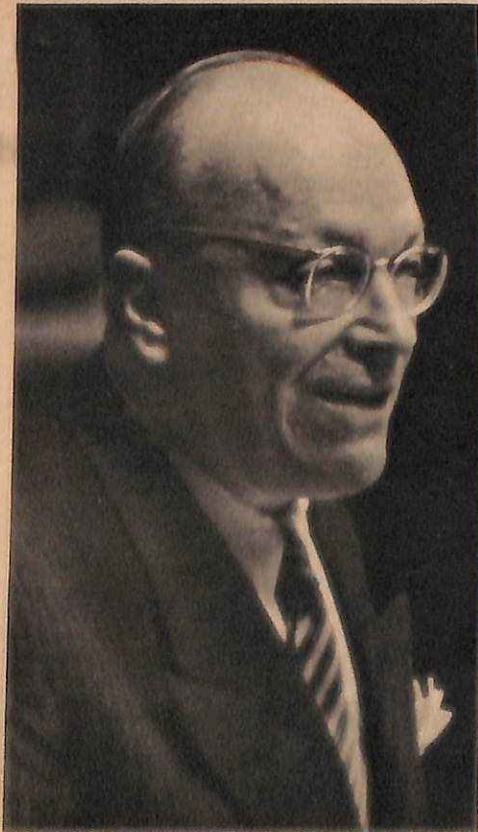

Οι προβλέψεις δεν είναι άσφαλεις. "Όπως πάντοτε, όμως, το κλειδί είναι ή Ουάσιγκτων

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ των Εξωτερικών κ. Αδερφ θα συμμετάσχει εις την υπό τον κ. Καραμανλήν αντιπροσωπείαν διά την υποστήριξιν της προσφυγής.

Ο κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ υπεστήριξε την ελληνικήν προσφυγήν διά το κυπριακόν, κατά τας συνόδους της Γεν. Συνελεύσεως το 1954 και 1955

ται. Τέλος, έχει να αντιμετωπίσει και το θέμα του οποίου την εξέταση ζητεί ή 'Αγγλία: Το θέμα της αγγλικής καταγγελίας ότι ή 'Ελλάς προέκλεσε την εξέγερση στην Κύπρο. Υπάρχουν δηλαδή τρία κυπριακά θέματα.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ: Η διαδικασία είναι βασικώς ή εξής: Ο γενικός γραμματέας υποβάλλει στη Γενική Συνέλευση μία Προσωρινή 'Ημερησία Διάταξη ή σχέδιο ήμερησίας διατάξεως. Εκεί περιλαμβάνονται τα προς συζήτησιν θέματα, τα οποία συμφώνως με τον Χάρτην εξήτησαν να συζητηθούν μέλη των 'Ηνωμένων 'Εθνών. Η Γενική Συνέλευσις όρίζει μίαν 'Επιτροπή που λέγεται «Γενική 'Επιτροπή». Αυτή συζητεί τα θέματα από της πλευράς του κατά πόσον πρέπει να έγγραφουν στην όριστική ήμερησία διάταξη και να συζητηθούν. Αν τα εγκρίνη τα κατανέμει εις επιτροπές προς μελέτην. Υπάρχουν διάφορες επιτροπές: Η Πολιτική διά τα πολιτικά, ή Οικονομική διά τα οικονομικά, ή Κοινωνική διά θέματα όπως τα θέματα των ανθρώπινων δικαιωμάτων... Καί τας επιτροπές αυτάς τας εκλέγει ή Συνέλευσις. Αί αποφάσεις της Γενικής 'Επιτροπής εισάγονται εις την Συνέλευσιν και εκεί ψηφίζονται όριστικά — όπως κατόπιν και αι αποφάσεις των άλλων 'Επιτροπών. Προτού ή Συνέλευσις, που καλείται και «Όλομέλεια», αποφασίση διά την σύνθεσιν των 'Επιτροπών, εκλέγει το Προεδρείον της.

Η ΕΠΓΡΑΦΗ: Λοιπόν, το πρώτο πρόβλημα της 'Ελλάδος είναι να επιτύχη την έγγραφην των δύο θεμάτων της στην 'Οριστική 'Ημερησία Διάταξη. Και να έμποδίσουν την έγγραφη του αγγλικού. "Επειτα το πρόβλημά της είναι να επιτύχη εύμενη ψήφο διά τας προτάσεις της — να κερδίση, δηλαδή, κατά την συζήτησιν της ουσίας. Το θέμα της έγγραφης θα συζητηθή και θα αποφασισθή κατά την 13ην ή την 14ην — το πολύ την 15ην Νοεμβρίου. Εάν αποφασισθή ή έγγραφη, τότε ή ουσία του πολιτικού κυπριακού θέματος και της αγγλικής κατηγορίας θα συζητηθή μετά την επανάληψιν των εργασιών της Συνελεύσεως — μετά την Πρωτοχρονιά. Ένα έπισης πρόβλημα είναι ποίο από τα δύο θέματα, το ελληνικό ή το αγγλικό, θα προταχθή ή αν θα αποφασισθή να συζητηθούν μαζί και τα δύο.

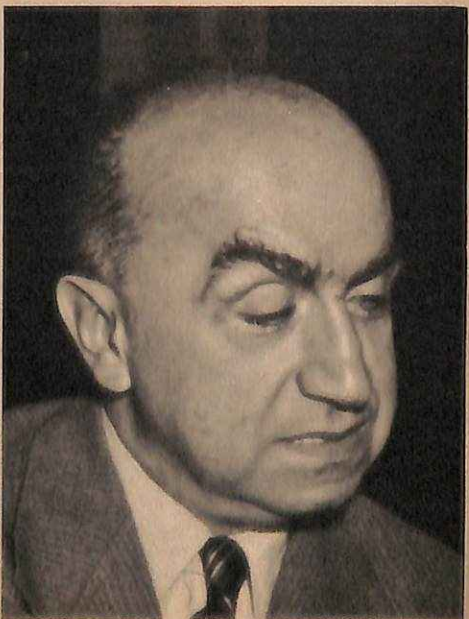
ΤΙ ΖΗΤΕΙ Η ΕΛΛΑΣ: Η 'Ελλάς, όπως είδομεν, έχει δύο θέματα σχετικά με την Κύπρον. Το πρώτο είναι ειδικό. Αφορά την Κύπρο σαφώς. Είναι το πολιτικό θέμα. Η 'Ελλάς ζητεί να εφαρμοσθή υπό την αιγίδα των 'Ηνωμένων 'Εθνών, ή αρχή των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως των λαών εις την περίπτωσιν του λαού της νήσου Κύπρου. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει: Ο Χάρτης των 'Ηνωμένων 'Εθνών διακηρύσσει την αρχήν των ίσων δικαιωμάτων δι' όλους τους λαούς και το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως των. Της διακηρύξεως αυτής την εφαρμογήν ζητεί ή 'Ελλάς. "Όχι μόνον άπλως την αναγνώρισιν της ισχύος της εις την Κύπρον. Καί ζητεί ακόμη ή εφαρμογή να γίνη υπό την αιγίδα των 'Ηνωμένων 'Εθνών. Δηλαδή να γίνη δημοψήφισμα υπό την έπαιτείαν των 'Ην. 'Εθνών. Το δεύτερον αίτημα της 'Ελλάδος είναι το εξής... — Αλλά, εδώ χρειάζεται μία περισσότερα εξήγησις: Η Γενική Συνέλευσις των 'Ηνωμένων 'Εθνών έχει ψηφίσει τον Χάρτην των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Αυτός ο Χάρτης περιέχει μερικές γενικές αρχές. Προστατεύει, φερ' ειπείν, τους λαούς από την γενοκτονίαν, από τας

πιέσεις, από τας όμαδικάς τιμωρίας κλπ. Έχει, όμως, αποφασισθή ότι για κάθε θέμα θα συναφθούν ειδικά σύμφωνα μεταξύ των μελών των 'Ηνωμένων 'Εθνών. Επί χρόνια τώρα αυτά τα σύμφωνα συζητούνται, αλλά αποφάσεις δεν λαμβάνονται. Έρχεται, λοιπόν, ή 'Ελλάς και προτείνει: Να ληφθούν προσωρινά μέτρα μέχρι της έγκρίσεως των συμφώνων περί των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Δηλαδή, λέγει εις τα 'Ηνωμένα 'Εθνη: — Αφού αναγνωρίζετε όρισμένας αρχάς και αφού εις την Κύπρον υπάρχουν δυνάμεις που δεν τας σέβονται, πρέπει να εφαρμόσετε μέτρα προσωρινά για να αναγκάσετε τις δυνάμεις αυτές να τας σεβασθούν.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΤΟ 1954: Το πολιτικό θέμα το έφερε για πρώτη φορά στη Γενική Συνέλευση των 'Ηνωμένων 'Εθνών ή 'Ελλάς το 1954. Τότε έπετύχαμε την έγγραφη του και την συζήτηση της ουσίας του. Πρωταγωνιστάι του άγώνα μας ήταν τότε: Ο κ. Στεφανόπουλος, ύπουργός των Εξωτερικών, και ο κ. Αλ. Κύρου, μόνιμος αντιπρόσωπος της 'Ελλάδος στα 'Ηνωμένα 'Εθνη. Επί της ουσίας του έλήφθη μία απόφασις που έλεγεν ότι «διά τον παρόντα χρόνον» ή Συνέλευσις δεν θεωρεί σκόπιμον να λάβη απόφασιν. Δεν επρόκειτο περί πλήρους άποτυχίας. Διά δύο λόγους: Πρώτον διότι μας έδόθη ή ευκαιρία να εκθέσωμεν το κυπριακόν ένώνιον όλοκληρου του κόσμου και κυρώς να κάμωμεν μίαν προειδοποίησιν προς τα 'Ηνωμένα 'Εθνη ότι ή άρνησις των να επέμβουν θα έδημιούργει την κατάστασιν που έκτοτε ζή και ή Κύπρος και ο κόσμος και τα 'Ηνωμένα 'Εθνη θα έφεραν την ευθύνην.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΤΟ 1955: Το 1955 έπήγαμε εκ νέου εις τα 'Ηνωμένα 'Εθνη. Αλλά πρώτοι μας άρνθήθηκαν και αυτή την έγγραφη του θέματος. Η ήττα μας ύπήρξε μεγαλύτερα και αι ευθύναι, όμως, των 'Ηνωμένων 'Εθνών μεγαλύτεραι. Τας υπέδειξε τότε ο Έλλην ύπουργός των Εξωτερικών κ. Στ. Στεφανόπουλος εις ένα λαμπρόν λόγον που

Ο κ. ΑΛ. ΚΥΡΟΥ μόνιμος αντιπρόσωπος της 'Ελλάδος εις τα 'Ηνωμένα 'Εθνη, κατά το 1954 όπότε το κυπριακόν συνεζητήθη εις την ουσίαν.

εξεφώνησε και ο όποιος, δυστυχώς, έλάχιστα έγινε γνωστός εις την 'Ελλάδα.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΕΦΕΤΟΣ: Κανείς δεν δύναται να προβλέψη. Πιθανόν να επιτύχωμεν την έγγραφην. Διότι φαίνεται ότι μερικές από τις διαφωτιστικές άποστολές της κυβερνήσεως, όπως ή του πρεσβευτού κ. Χατζηθεασίλειου εις την Λατινικήν 'Αμερική, έσημείωσαν καλά άποτελέσματα. Διότι υπάρχουν δεκαέξη νέα μέλη των 'Ηνωμένων 'Εθνών έφέτος, εκ των οποίων 8 — 10 ένδεχεται να ψηφίσουν υπέρ της έγγραφης. Διότι και αι 'Ηνωμένα Πολιτεiai μαζί με τας χώρας που τας ακολουθούν ένδεχεται να ψηφίσουν. Καί διότι έφέτος ή 'Αγγλία έχει και αυτή ιδιόν της κυπριακόν θέμα. Ήμπορεί, δηλαδή, διά να δυνηθή και αυτή να έγγραψη το θέμα της να μην έμποδίσουν την έγγραφην του ιδιού μας, και να έγγραφουν και τα δύο με όμοφωνίαν της Συνελεύσεως. Αυτό, όμως, αν έγγραφη και το αγγλικόν θέμα, θα είναι μερική ήττα. Διά δύο λόγους:

Ο ένας είναι ότι ή όμοφωνία θα μας στερήσει της ευκαιρίας να αναπτύξωμεν πλήρως το αίτημά μας ένώνιον της Γενικής 'Επιτροπής και της Συνελεύσεως, εισερχόμενοι όσον ήμπορούμε εις την ουσίαν. Φυσικά, διά της έγγραφης, εξασφαλίζομε ότι την ανάπτυξιν αυτήν θα την κάμωμεν κατά την συζήτησιν εις την Πολιτικήν 'Επιτροπήν. Αλλά κανείς δεν ξέρει ποίαν τροπήν θα λάβη έως τότε το θέμα. Καί διότι θα έχωμεν να αντιμετώπισωμεν τας αγγλικάς κατηγορίας, ότι το κίνημα της Κύπρου δεν είναι άληθινό, αλλά φτιαστό από την 'Ελλάδα. Τουτό, όσο και αν είναι ψευδές, θα συσκοτίση την άτιμόσφαιρα. Γι' αυτό διαφωνεί ο γράφων με τις φλυαρίες, ότι δεν μας ένοχλεί ή προβολή της αγγλικής καταγγελίας. Θα πρέπει, αντιθέτως, να αγωνισθώμεν διά να μην έγγραφη αγγλικό κυπριακό θέμα.

ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ: Εάν δεν έγγραφη το αίτημά μας ή πρόβλεψις είναι ότι ο πρωθυπουργός κ. Καραμανλής ο όποιος θα εύρίσκεται εκεί, θα τούς ειπή: «Σας αφήνω το

ΠΗΡΣΟΝ ΝΤΙΕΟΝ: Ο μόνιμος αντιπρόσωπος της 'Αγγλίας έκτος από την συγνή άρνησή του, θα κινήσει και ή δόλια πρόσφυγή-άντιπερισπασμό

ΔΕΝ ΣΕΒΟΝΤΑΙ ΤΙΠΟΤΑ! Οι έπιδρομές στην 'Αρχιεπισκοπή βρίσκονται στην ήμερησία διάταξη

έπισκεπτήριό μου. Έδώ θα είμεθα και του χρόνου με το αυτό αίτημα, με την αυτή έπιμονή, με την αυτή άπόφαση να σας κάνουμε να καταλάβετε τας ευθύνas σας και τα καθήκοντά σας». Η 'Ελλάς δηλαδή θα έπανέλη εις τα 'Ηνωμένα 'Εθνη. Εάν έγγραφη, τότε υπάρχουν πέντε ένδεχόμενα:

1. Να διεξαχθούν εις τα παρασκήνια διαπραγματεύσεις προς εύρεσιν συμβιβαστικής λύσεως και να επιτύχουν ή να άποτύχουν.

2. Εάν επιτύχουν δεν θα ύπάρχη θέμα. "Όσον άφορά την αγγλικήν καταγγελίαν θα είναι θεαίως τρομερό αν γίνη δεκτή και κατά την συζήτησιν της ουσίας. Διότι θα είναι καταδίκη ιδική μας. Αλλά πρέπει να έλπissουμε ότι δεν θα γίνη.

3. Εάν άποτύχουν ή 'Ελλάς θα έπιδιώξη μίαν άπόφασιν ή όποια θα άξισι την έφαρμογήν της αρχής των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως.

4. Αν την κερδίση τότε πάλι δεν θα ύπάρχη θέμα. Η 'Αγγλία δεν θα ύποκύψη άμέσως εις μίαν τοιαύτην άπόφασιν. Θα κύψη όμως υπό το βάρος μιας ήθικής καταδίκης και μιας ήθικής πιέσεως και θα δεχθή διαπραγματεύσεις υπό χείρνας δι' αυτήν όρους.

5. Αν δεν την κερδίση και πάλιν θα έπανέλθωμεν εις τα 'Ηνωμένα 'Εθνη. Το φθινόπωρο το 1957.

ΚΑΙ Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΣ: Η θεαίότης είναι ότι όποιαδήποτε και αν είναι ή άπόφασις της Συνελεύσεως επί της έγγραφης και επί της ουσίας, ή 'Αμερική θα φέρη το μεγαλύτερο μέρος της τιμής ή της ευθύνης. "Όπως πάντοτε, έτσι και τώρα: Το κλειδί του κυπριακού είναι εις την Ουάσιγκτων. Ο 'Αμερικανός πρεσβευτής εις τας 'Αθήνας κ. Άλλεν μας είπε προχθές ότι ή χώρα του προτιμά την έξεύρεσιν μιας όσσεως συμβιβασμού. — Θα πρέπει να περιμένωμεν να ίδωμεν τί θα προτείνη ή 'Αμερική ως συμβιβασμόν. Καί ένα πράγμα δεν ήμπορεί να προτείνη: Συμβιβασμόν επί των αρχών. Συμβιβασμός επί των αρχών είναι αδύνατον να άποδώση λύσιν. Αλλά συμβιβασμός επί της διαδικασίας διά την εφαρμογήν των αρχών έφ' όσον δεν ανατρέπει τας αρχάς είναι δεκτός.

Αυτόν επεδίωξεν ή 'Ελλάς και επί Παπάγου και μετά τον Παπάγον και προχθές και χθές και σήμερα. Καί αυτόν — τον τίμιον συμβιβασμόν — ήρνθή μέχρι τώρα ή 'Αγγλία.

Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ

ΟΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ στην Ιορδανία ανέδειξαν κυβέρνηση φιλοαιγυπτιακή. Στη φωτογραφία, ο υπηρεσιακός πρωθυπουργός Ιμπράημ Χα-σέχ κατά τη στιγμή που ψηφίζει στο εκλογικό τμήμα του, στο Άμμάν. (United Press)

(Intercontinentale)
ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ. Ο πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, κ. Ρενέ Κοτύ, ώργάνωσε προ ημερών μια μεγάλη κυνηγετική εκδρομή προς τιμήν του διπλωματικού σώματος, στο προεδρικό δάσος του Ραμπουγιέ. Στο κυνήγι έλαβαν μέρος ένδεκα πρεσβευταί. Ανωτέρω, ο πρόεδρος κ. Ρενέ Κοτύ μπροστά στην αρκετά πλούσια κυνηγετική λεία.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ευρωπαϊκά εξελίξεις

• "Όταν οι Άμερικανοί εξαπέλυσαν το 1947 το Σχέδιο Μάρσαλ και το επόμενο έτος συνεκρότουν την μεγάλην Άτλαντική Συμμαχία, ο δεδηλωμένος αντικειμενικός σκοπός των ήτο η οικονομική και στρατιωτική ανασυγκρότηση των ευρωπαϊκών κρατών και η προώθηση συνενώσεων των μέχρι και όμοσπονδιακής των οργανώσεως εις Ήνωμένες Πολιτείας της Ευρώπης.

Τα αποτελέσματα υπήρξαν ικανοποιητικά από οικονομικής απόψεως, αλλά σχεδόν μηδαμινά εις τόν τομέα των διακρατικών σχέσεων και της εξωτερικής πολιτικής. Η συμμετοχή των κρατών εις τας δημιουργηθείσας οικονομικοτεχνικές ευρωπαϊκές οργανώσεις δεν ήδυνήθη να εξελιχθή εις αληθή συνεργασία με άμοιβαίους υποχωρήσεις και θυσίας. Ακόμη και το ΝΑΤΟ, παρά την άμεσον έποπτείαν των Άμερικανών, ουδέποτε υπερέβη το στάδιον της απλής στρατιωτικής συμμαχίας. Η αίτια δέον ν' αναζητηθή εις την θεδιασμένην θεμελίωσιν της ευρωπαϊκής συνεργασίας κατά κύριον λόγον επί του άρνητικού παράγοντος του αντιπάλου σοβιετικού δέους, και κατά ήσσονα μοίραν επί του θετικού στοιχείου της άμερικανικής βοήθειας, κατά παραγνώρισιν και χωρίς την προηγουμένην έκκαθάρισιν των ιστορικών διαφορών και των άλλων εθνικών και οικονομικών αντιθέσεων των κρατών της Ευρώπης.

Άνασυγκροτηθέντα τα ευρωπαϊκά κράτη και ή Μ. Βρετανία υπό την προστατευτικήν σκιάν της άμερικανικής ατομικής θόμβας και τόν πακτωλόν των δαλλαρίων, αντί να συνεχίσουν την μεταξύ των συνεργασίαν, έπεδόθησαν έκαστον εις την άνάκτησιν των παλαιών του σχέσεων και γενικώς την προσβολήν και επικράτησιν των στενών εθνικών των συμφερόντων. Η Γαλλία με την Ίνδοκίνα και το Άλγέριον, ή Άγγλία με την Κύπρον και το Σουέζ, ή Γερμανία με το ένωτικόν της πρόβλημα, άπησχόλησαν και ένέπλεξαν το Σταίητ Νήτηπάρτεμεντ εις τας άντινομίας της πολιτικής των, με άποτέλεσμα την μείωσιν γοήτρου και την άπώλειαν έπαιρησής των Η.Π.Α. εις τα άσιατικά κράτη. Η κατά την πρόσφατον κρίσιν του Σουέζ συνεχής ταλάντευσις του κ. Φόστερ Ντάλλες μεταξύ των άποικιακών δυνάμεων και των φλεγομένων άραβισσιστικών ένθνικισμών, ήσκησε κεντρομόλον έπίδρασιν επί των ευρωπαϊκών δυνάμεων. Τα κράτη ταύτα (Άγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Βέλγιον), ώθούμενα έκαστον έκ της ίδίας πικρίας, συγκλίνουν προς κοινήν συνεργασίαν εις τούς οικονομικούς και έμπορικούς τομείς επί του παρόντος και προοπτικώς εις την συγκρότησιν ευρωπαϊκού μπλόκ, με καθορισμόν ίδίας πολιτικής, κατά το μάλλον ή ήττον άνεξαρτήτου των δύο παγκοσμίων κολλοσών. Κατά περίεργον άντιστροφήν των πραγμάτων, ή πανευρωπαϊκή συνεργασία, τεθεία εις κίνησιν με την ευλογίαν και την θούθειαν των Η.Π.Α. διά να χρησιμεύση ως πρόχωμα κατά της σοβιετικής πλημμυρίδος, τείνει να πραγματοποιηθή και έναντίον των Άμερικανών!

Τερ. Πηλ.

ΕΛΛΑΣ :

• Μετά από την έπίσημον κοινοβουλευτικήν άντιπροσωπείαν και τας γνωστας προς αυτήν δηλώσεις του, ο άντιπρόεδρος των Σοβιετ κ. Άναστάς Μικογιάν έδέχθη και μίαν άλλην άντιπροσωπείαν. Τους σημερινούς ήγέτας του έν έξορία ΚΚΕ. Οί υπέρμαχοι της νέας κομμουνιστικής «γραμμής» Παρτσαλίδης και Στρίγγος παρεδέχθησαν ότι έπιβάλλεται ή άναθεώρησις της πολιτικής του κόμματος και ο πλήρης παραμερισμός του Ζαχαριάδη. Εις τούς "Έλληνας βουλευτάς ο κ. Μικογιάν υπέδειξε την ταφήν του Βορειοηπειρωτικού. Τό ίδιον συνεφώνησε και με

τούς Παρτσαλίδην και Στρίγγον. Διότι ο Ζαχαριάδης έχει δηλώσει (άπόφασις της Κεντρικής Έπιτροπής του ΚΚΕ, 1945): «Εάν ή πλειοψηφία του έλληνικού λαού άποφασίση την εισβολήν του έλληνικού στρατού στη Βόρεια Ήπειρο, τό κομμουνιστικό κόμμα θα διετύπωνε τις άντιρρήσεις του, μά θα πειθαρχούσε...» "Ηδη πειθαρχεί εις τας άντιρρήσεις...

• Η άναταραχή ή όποία προηγήθη της συζητήσεως της ελληνικής προσφυγής εις τόν ΟΗΕ υπήρξεν άπότοκος διαφόρων περιέργων τάσεων. Οί έντός της κυβερνήσεως και της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας έδωσαν

στημένοι» εύρέθησαν πρό του διλήμματος: Συμμετοχή πρό της προσφυγής εις την κυβέρνησιν, άρα ευθύνη διά την τύχην του κυπριακού, ή ήρωοποίηση των υπευθύνως διαχειριζομένων την ύπόθεσιν διά της καταγγελίας των άποστατών ως ύπονομευτών.

• Πρός την στάσιν αυτήν, παράλληλον πορείαν έχάραξεν ή μείζων άντιπολιτεύσις. Έξαίρεσιν άπετέλεσεν ή κοινοβουλευτική όμάς της ΕΠΕΚ και ή όμάς των Άγροτικών, των όποίων δέν έξεδηλώθη διάστασις, ρητή τουλάχιστον, προς την κυβερνητικήν πρότασιν περί συμμετοχής εις την έν Νέα Υόρκη άποστολήν ούτε όμως και συναίνεσις. Τό άντίθετον της κυβερνητικής πλειοψηφίας έπομένως διατηρείται.

ΓΑΛΛΙΑ :

• Η καρτεσιανή λογική, τό αγγλάσμα του γαλλικού πνεύματος, δέν φαίνεται να πρυτανεύει εις την σκέψιν των Γάλλων κυβερνώντων. Η πικρά έκθασις της ίνδοκινεζικής έκστρατείας δέν κατηύνασε τόν καθυστερημένον αυτοκρατορικών πυρετόν των Γάλλων. Κατά πλήρη παραγνώρισιν της νέας καταστάσεως εις την Βόρειον Άφρικήν, μετά την άνακήρυξιν της άνεξαρτησίας του Μαρόκου και της Τυνησίας, έκακολουθούν με παράλογον πείσμα τόν άγώνα των κατά των Άλγερινών άναρτών. Έναντι 20.000 άνδρών του άντιπάλου έχουν συγκεντρώσει 400.000 χωρίς να κατορθώνουν ούτε την άνταρσίαν να καταβάλλουν, ούτε τόν έλεγchon της χώρας ν' άσκούν. Ο άσκοςτος αυτός πόλεμος, ο όποιος ούτως ή άλλως θα λήξη με την νίκην του άλγερινού λαού, καταστρέφει την γαλλικήν οικονομίαν (στοιχίζει δηχ. 84.000.000 ήμερησίως!) καθυστερεί την άνταγωνιστικήν ανάπτυξιν της γαλλικής βιομηχανίας, έκασθενεί τας μητροπολιτικές στρατιωτικές δυνάμεις, διαρεί τόν γαλλικόν λαόν, κλονίζει την ήθικην και στρατιωτικήν ίσχύν του ΝΑΤΟ. Εις τό άλγερινόν «σύμπλεγμα» πρέπει ν' άποδοθούν και όλοι αί παραπαίουσαι ένέργειαι της γαλλικής διπλωματίας εις την κρίσιν του Σουέζ και την άποστολήν στρατού εις Κύπρον, αί οπασμοδικαί προσπάθειαι ευρωπαϊκής ένώσεως και ή κατάφαρος παραβίασις των διεθνών κανόνων δια της παρανόμου συλλήψεως ξένου άεροσκάφους, μεταφέροντος εις Τύνιδα Άλγερινούς ήγέτας.

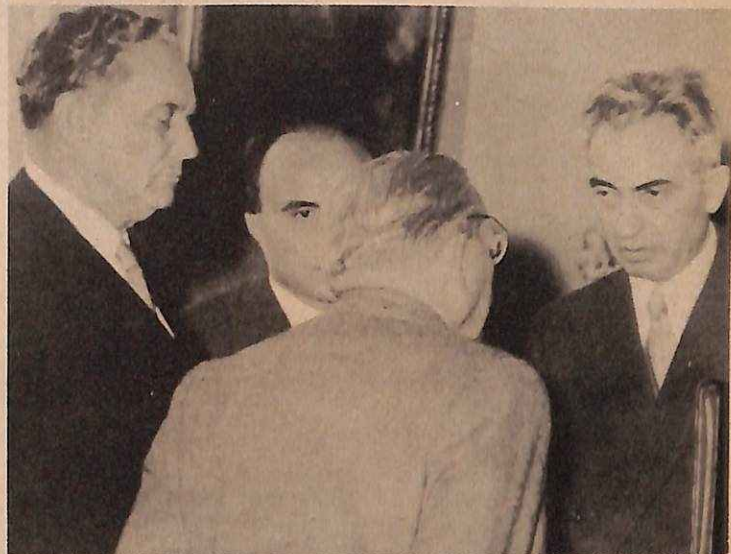
ΟΛΛΑΝΔΙΑ :

• Η δυναστική κρίσις άπασχολεί πάλιν την κοινήν γνώμην της

συμπαθούς χώρας. Παρά τας συστάσεις της Έπιτροπής των Τριών Σοφών, ή όποία συνεβίβασε τό βασιλικόν ζεύγος και άπέτρεψε ιδυσάρεστους συνεπείας, ή κρίσις φαίνεται να συνεχίζεται. Η παρουσία της θεραπευτρίας Χόφμανς — είδος θηλυκού Ρασουτιν — έκακολουθεί ν' άποτελή την αίτίαν της συγκρούσεως των βασιλικών συζύγων. Η προτιόσα τύφλωσις της μικράς πριγκίπισσης Μαρίγκε, την όποίαν ούδέν έπιστημονικόν μέσον είναι δυνατόν να σώση από την όλικήν τύφλωσιν, έχει άπελπίσει την βασίλισσαν Τζουλιάναν. Έξ οδ ή άδυναμία της να διακόψη κάθε έπαφην με την «θεραπεύτριαν». Φήμει έφερον την βασίλισσαν άποφασισμένην να παραιτηθή του θρόνου και ως κατεχομένην από μυστικιστικήν θρησκευτικήν κρίσιν. Έπισήμως, πάντως, πάντα ταύτα διαφεύδονται, χωρίς όμως να παύσουν ν' άνησυχούν τούς άγαθούς ύπηκόους της λαοφιλοῦς βασιλίσσης.

ΙΑΠΩΝΙΑ :

• Η από 11 έτών έμπόλεμος κατάσταση μεταξύ Ίαπωνίας και Σοβιετικής Ένώσεως έληξε την 19ην Όκτωβρίου, διά της υπογραφής σχετικού συμφώνου υπό των πρωθυπουργών των δύο κρατών κ.κ. Χατογιάμα και Μπουλγκάνν. Τό σύμφωνον της Μόσχας προθλίπει τόν έπαναστατισμόν όλων των Ίαπωνων αίχμαλώτων, την έπιστροφήν δύο νήσων εις την Ίαπωνίαν, την σοβιετικήν ύποστήριξιν διά την εισδοχήν της Ίαπωνίας εις τόν Ο.Η.Ε. και την άμεσον άνταλλαγήν πρεσβευτών. Η όριστική συθήκη ειρήνης θα ύπογραφή άργότερον, άφου διά της κανονικής διπλωματικής όδοϋ ρυθμισθούν και τά λοιπά έκκρεμοϋντα ζητήματα, όπως αί έδαφικαί αξιώσεις της Ίαπωνίας κλπ. Παράλληλως με τό άνωτέρω σύμφωνον υπεγράφη και πρωτόκολλον ρυθμίζον τας έμπορικές σχέσεις των δύο χωρών και καθιερούται ή ρήτρα του μάλλον έννοουμένου κράτους. Έπίσης συνεπληρώθη και ή συμφωνία περί άλιείας. Οί δυτικοί διπλωματικοί κύκλοι δέν θλέπουν ευχαρίστως την σοβιετοιαπωνικήν προσέγγισιν. Έναντι της πραγματικής άδυναμίας των δυτικών να βοηθήσουν την Ίαπωνίαν, ή Ρωσία δύναται να προσφέρη εις την ίαπωνικήν παραγωγήν τας τεραστίας άγοράς της και έμμέσως και της Κίνας, με μόνον άντάλλαγμα την ούδετερότητα της χώρας του άνατέλλοντος Ήλίου.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗ ΘΥΕΛΛΑ. Άκριδώς πριν από τὰ γεγονότα της Βουδαπέστης, μιὰ όμάδα Ούγγρων κομμουνιστών ήγέτων είχε έπισκεφθή τό Βελιγράδι. Στη φωτογραφία φαίνονται, από τ' άριστερά προς τὰ δεξιά, ο Νοτιοσλάβος πρόεδρος Τίτο, ο Ούγγρος πρωθυπουργός Άνδρέας Χεγκεντούες, ο Νοτιοσλάβος πολιτικός Μόσε Πιγιάντε (με την πλάτη προς τό φακό) και ο γενικός γραμματέϋς του ούγγρικού Κ.Κ. Έρνστ Γκέροε. Μετά την άντιρωσική επανάσταση, ο Κάντορ άντικατέστησε τόν Γκέροε. (United Press)

ΕΝΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ. Τό «κλίππερ» της Παναμερίκαν «Κυρίαρχος των θαλασσών» έπεσε στη θάλασσα, δυτικά του Άγίου Φραγκίσκου. Στη φωτογραφία, τό αεροπλάνο κατά τη στιγμή της πτώσεως, όπως τό συνέλαβε ο φακός ενός άνδρος της άκτοφυλακής. (United Press)

ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΩΝ ΝΑΥΑΓΩΝ. Ναυαγισσώστικες λέμβοι περισυλλέγουν τούς επίζώντες από τό καταστραφέν αεροπλάνο «Κυρίαρχος των θαλασσών». (United Press)

Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΩΣΕ;

Μιά ζωή περιπλανητική άφησε βαθειά ίχνη σ' αυτόν και την Ουώλλις, που έχει περάσει πιά τα 60...

Μια τελευταία φωτογραφία του ζεύγους Ουίνδσορ έδειχνε τον δούκα να... πλένει τα πόδια του στο Λίντο της Βενετίας μαζί με τη δούκισσα. Οί φίλοι του ζεύγους παραξενεύτηκαν βλέποντας την καταβεβλημένη έκφραση της άλλοτε κυρίας Σίμσον, της γυναίκας που στάθηκε η αιτία να χάσει ο Έδουάρδος το θρόνο του. Και πολλοί πίστεψαν πως είδαν σ' αυτή την έκφραση μια επιβεβαίωση των φημών που κυκλοφορούν, εδώ και λίγους καιρούς, σχετικά με την υγεία της δούκισσας.

Αυτή η γυναίκα, που λίγο έλειψε εδώ και είκοσι χρόνια να γίνει βασίλισσα μιάς αυτοκρατορίας, δεν παύει, πραγματικά, απ' το καλοκαίρι του 1954 να συμβουλευεται τους μεγαλύτερους γιατρούς των Ήνωμένων Πολιτειών, της Γαλλίας και της Ιταλίας. Τελευταία, μάλιστα, λένε πως επισκέφθηκε έναν Αυστριακό ειδικό. Με την ευκαιρία, πράγματι, του ταξιδιού τους στη Βενετία για το κινηματογραφικό Φεστιβάλ, οι Ουίνδσορ πετάχθηκαν και στην Αυστρία, όπου οι αιώνιοι αυτόι περιπλανώμενοι επισκέφθηκαν, ανάμεσα στ' άλλα, τον περίφημο πύργο Φυνόλ του Σαλτσμπουργου, που είναι γεμάτος καλλιτεχνικούς θησαυρούς, και που ήταν άλλοτε ιδιοκτησία του φόν Ρίμπεντροπ.

Από τί άραγε υποφέρει η δούκισσα; Μερικοί λένε πως πάσχει απ' τα νεφρά της, άλλοι πως έχει και καρδιακές διαταραχές και, τέλος, ψιθυρίζεται κ' η λέξη «καρκίνος»...

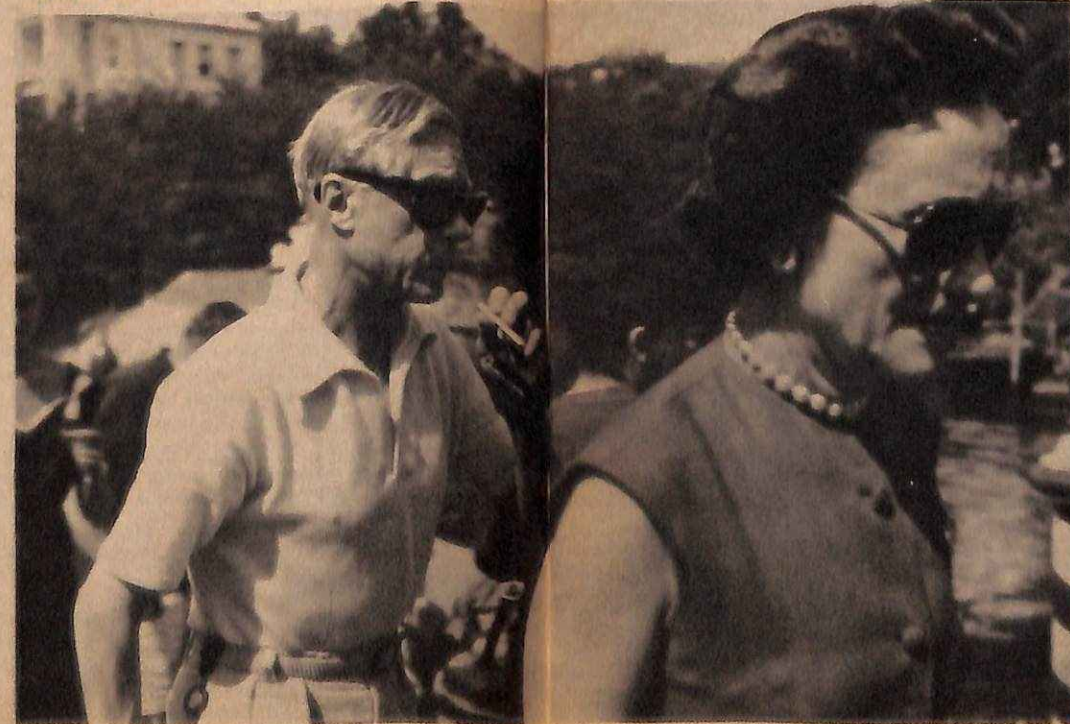
Στην πραγματικότητα, φαίνεται πως μάλλον η καρδιά της δούκισσας έχει φθαρή από μια ζωή που θα μπορούσε δύσκολα να χαρακτηριστεί ως ήρεμη: Τρεις γάμοι, δύο διαζύγια, το δράμα του 1935-36, κι από τότε είκοσι χρόνια ταξιδιών και κοσμικής ζωής, πλαισιωμένες απ' την έχθρότητα, για να μην πούμε και το μίσος, της αγγλικής βασιλικής οικογενείας. Σε ηλικία 60 ετών (τα έκλεισε στις 19 Ιουνίου), η τέως κ. Σίμσον θα είχε ανάγκη μιάς ήσυχης ζωής, χωρίς συγκινήσεις. Άλλ' αυτή τη ζωή ο Δαυίδ - Έδουάρδος δεν θα μπορούσε να την άνεχθ. 'Επι πλέον, η δούκισσα στενοχωρήθηκε πολύ, τελευταία, απ' τις συνέπειες των «Απομνημονευμάτων» της: Τσακώθηκε μ' έναν απ' τους συνεργάτες της, το βιβλίο της έγινε δεκτό με αγανάκτηση στην Αγγλία, και στην Αμερική η δούκισσα αντιμετώπιζε την έχθρότητα της πανίσχυρης Έλσας Μάξγουελ, της κοσμικογράφου του Χόλλυγουντ και της Νέας Υόρκης, που την μπουκοτάρει συστηματικά απ' τις δεξιώσεις της — βλέπε και τελευταία κρουαζιέρα — έπειδή κάποτε η δούκισσα εκφράστηκε περιφρονητικά γι' αυτήν. Λένε μάλιστα ότι η Μάξγουελ είπε, όταν διάβασε τ' απομνημονεύματα της δούκισσας, ότι ενδιαφέρον θα έχουν εκείνα που θ' αποκαλύψουν αυτή για τη ζωή του ζεύγους Ουίνδσορ...

Παρ' όλο που η δούκισσα ξέρει ότι η κατάσταση της είναι σοβαρή, δεν ξεκουράζεται καθόλου. «Ο Θεός ξέρει αν θα ξαναδώ ποτέ την Ά-

ΕΝΑ ΦΩΤΕΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ για το δωρητή του βιβλίου. Άλλα η δούκισσα δέχθηκε έξ' ίσου χαμογελώντας και τη σύσταση των γιατρών ν' απέχη από ταξίδια. «Η ζωή μου ήταν μια αιώνια περιπλάνηση», απήντησε. Τον Ιούνιο έκλεισε τα εξήντα και άδημονεί να γιορτάσει την 20ή επέτειο του «μοναδικά αληθινού» της γάμου — τουλάχιστο όσο ήταν και τότε... άθροισμα των δύο προηγούμενων.

ΑΠΟ ΤΙ ΠΑΣΧΕΙ Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ; Πολλά ψιθυρίζοντα, ακόμη και ο καρκίνος. Στο Λίντο, στο ετήσιο κινηματογραφικό Φεστιβάλ, οι φίλοι τους διέδλεψαν κάποια επιβεβαίωση των φόβων τους, στη μελαγχολία του δούκα.

ΤΟ ΚΥΛΙΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΑΦΗΣΕ ΒΑΘΕΙΑ ΤΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΑΝΕΙΧΝΙΑΣΤΟ ΤΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΑ. Τί να κρύβει άραγε πίσω απ' το σκεπτικό του ύψος, ο άνθρωπος που εδώ και είκοσι χρόνια ακριβώς θυσίασε, με την ευκολία που άλλοι πετάνε το παλιό τους πουκάμισο, το θρόνο της μεγαλύτερης αυτοκρατορίας του κόσμου; Οί Ουίνδσορ από τότε δεν σταμάτησαν ούτε προς στιγμή την περιπλάνησή τους σ' όλη την υδρόγειο. Τελευταία, περάσανε και από την παλιά ιδιοκτησία του φόν Ρίμπεντροπ, τον πύργο Φούσλ, κοντά στο Σάλτσμπουργκ. Τάχα τον άπασχολεί το ακάνθαλο των «Απομνημονευμάτων» του πρώην ταξιάρχου των S. S. Βάλτερ Σέλλενμπεργκ, που τον φέρουν, ούτε λίγο ούτε πολύ, ως έτοιμο να «αγοραστή» από τον Χίτλερ, στις κραισιμώτερες ώρες της πατρίδας του, τον Ιούνιο του 1940; Ή μήπως, οι ανησυχίες των γιατρών για την υγεία της Γουώλις έχουν μεγαλύτερη σημασία για κείνον που τοποθέτησε πάντοτε τα αισθήματα της καρδιάς του πάνω από κάθε δημόσιο αίσημα; Ή, τέλος, μήπως κουράστηκε από μια τόσο δραματική ζωή;

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΚΙΝΗΣΑΝ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΝΤΙΛΑΚ ΤΩΝ ΟΥΪΝΔΣΟΡ ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΠΑΛΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥΣ

Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΩΣΕ;

‘Ο Χίτλερ θέλησεν

μερική», είχε δηλώσει όταν τὸ ζεύγος ἔφυγε φέτος ἀπ’ τὴ Νέα Ὑόρκη. Κι ὅταν ἕνας Γάλλος γιαντὸς τῆς συμβούλευσε ἕξι μῆνες ἀνάπαυση, ἀκίνησία καὶ διαίτα, ἐκείνη ἀπάντησε μὲ πικρία: «Ἡ ζωὴ μου ἦταν ἕνας ἀδιάκοπος ἀνεμοστρόβιλος, καὶ θὰ ἐξακολούθησα νὰ εἶναι τέτια ὡς τὴν τελευταία μου πνοή».

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Στὴ Βενετία, μίλησε ἀκόμα πιὸ ἀπαισιόδοξα σὲ μερικές φίλες τῆς: «Ἐλπίζω νὰ ζῶ ἀκόμα γιὰ νὰ γιορτάσω τὴν εἰκοστὴ ἐπέτειο τῶν γάμων μας» (στὶς τρεῖς Ἰουνίου 1957). Ὁμως, ὁ πρῶτος φόβος τῆς ἀποδείχθηκε ἀδικαιολόγητος: Τὸ ζεύγος Οὐίνδσορ γύρισε στὴν Ἀμερική, κ’ ἐμφανίστηκε μάλιστα καὶ στὴν τηλεόραση.

Ἀς σημειωθῇ ὅτι οἱ δυὸ πρῶτοι γάμοι τῆς δούκισσας εἶχαν διαρκέσει συνολικά...εἴκοσι χρόνια —καὶ σ’ αὐτὸ ἴσως ὀφείλεται ὁ προληπτικὸς φόβος τῆς: Ὁ πρῶτος γάμος, μὲ τὸν ἀνθυπολοχαγὸ Ε. Σπένσερ, βάσταξε δώδεκα χρόνια (1915-27), κι ὁ δεύτερος, μὲ τὸν χρηματομεσίτη Ε. Σίμσον, ὀχτὼ χρόνια (1928-36).

Ἀς σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι μερικοὶ Ἀγγλοὶ πολιτικοὶ δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ὑγεία τῆς δούκισσας, καὶ λένε μάλιστα πὼς ἡ Ἀγγλικὴ Αὐλὴ θάπρεπε νὰ κἀνὴ μιὰ «ἀνθρωπιστικὴ χειρονομία» καὶ νὰ καλέσῃ ἐπιτέλους τοὺς δυὸ «ἐξορίστους» στὴ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ. Μὰ δὲν ὑποφέρει στὴ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ, κ’ ἀρκεῖ νὰ πῇ ὅτι ἡ πρόσκληση, κ’ εἶναι πιθανώτατο πὼς τουλάχιστον ἡ Οὐάλλις θὰ τελειώσῃ τὶς μέρες τῆς μακρῆς ἀπ’ τὴν Ἀγγλίαν...

Ἄν ἡ δούκισσα πεθάνῃ, δὲν πρόκειται βέβαια νὰ ταφῇ στὸ... Οὐεστμίνστερ, μαζὶ μὲ τοὺς Ἀγγλοὺς βασιλιᾶδες, οὔτε νὰ παραστοῦν στὴν κηδεία τῆς τὰ μέλη τῆς ἀγγλικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἕνα τεράστιο ρεύμα συμπαθείας θὰ δημιουργηθῇ τότε γιὰ τὸν τῶος βασιλέα, κι ὅτι ἡ Αὐλὴ θὰ τὸν καλέσῃ νὰ γυρίσῃ στὸ Λονδίνο...

ΉΤΑΝ ΓΕΡΜΑΝΟΦΙΛΟΣ;

Πρὸς τὸ παρόν, πάντως, ὑπάρχουν πολλοὶ στὴν Ἀγγλίᾳ ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἱσχυρίζονται ὅτι ὁ δούξ τοῦ Οὐίνδσορ δὲν παραιτήθηκε στὰ 1936 ἀπ’ τὸ θρόνο ἐπειδὴ ἀγαποῦσε τὴν Οὐάλλις Σίμσον, ἀλλὰ πείστηκε νὰ παραιτηθῇ ἐπειδὴ εἶχε συμπάθειες πρὸς τὸν Ἀδόνα. Σ’ ἕνα διβλίο ποὺ βγῆκε τελευταία καὶ ποὺ ὀνομάζεται «Ἡ ἐπίσημη ἱστορία τῆς Βρεταννικῆς Λεγεώνας», ἀναφέρεται μιὰ ὁμιλία ποὺ εἶχε κάνει στὰ 1935 ὁ δούξ (τότε πρίγκιψ τῆς Οὐάλλιας) στὸ συνέδριο τῆς Λεγεώνας στὸ Λονδίνο. Ἡ ὁμιλία ἐκείνη τελειώνει ὡς ἑξῆς: «Πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρχει πιὸ κατάλληλη ὁργάνωση γιὰ νὰ τείνῃ φιλικὸ χέρι πρὸς τοὺς Γερμανοὺς, ἀπὸ μᾶς τοὺς ἀπομαχούς ποὺ τοὺς πολέμησαμε καὶ ποὺ τὰ ξεχάσαμε τώρα ὅλα».

Ἡ γερμανικὴ κυβέρνηση —γράφει ὁ ἱστορικὸς τῆς Λεγεώνας Γκράχαμ Γούττον— εἶχε συγκινήθῃ ἰδιαίτερα ἀπ’ τὴν ὁμιλία αὐτή. Ἀμεσο ἀποτέλεσμα ὅμως ὑπῆρξε (ὅπως ἀναφέρει κι ὁ ἴδιος ὁ δούξ) μιὰ ἐπίπληξη ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Ε’. «Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ μιλάτε γιὰ τέτλια ἐπίμαχα θέματα χωρὶς νὰ συμβουλευθεῖτε τὴν κυβέρνηση», εἶπε πῇ ὁ Γεώργιος Ε’.

Ὁ κ. Γούττον πιστεύει ὅτι αὐτὴ ἡ ὁμιλία ἦταν ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἐντύπωση ποὺ εἶχαν σχηματίσει ὁ Χίτλερ κι ὁ Ρίμπεντροπ ὅτι ἡ Μεγάλῃ Βρεταννία θὰ ὀριζόταν ἴσως παρὰ τὸ πλεῖρον τοῦ Ἀδόνας ἂν κυβερνοῦσε ὡς βασιλεὺς ὁ Ἐδουάρδος.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ

Ὅταν ὁ δούξ ἐπισκέφθηκε τὴν Γερμανία στὰ 1937, ὁ Χίτλερ «κατέβαλε κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ τοῦ φανῇ ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ φιλικός», καὶ δ-

ἐξαγοράσῃ τὸν πρῶην βασιλέα τῆς Ἀγγλίας μὲ 50 ἑκατ. ἑλβετικῶν φράγκων

ταν οἱ Βρεταννοὶ Λεγεωνάριοι πῆγαν στὴ Γερμανία, τοὺς δόθηκε τὸ σπάνιο προνόμιο νὰ περιοδεύσουν σ’ ἕνα στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Τὸ στρατόπεδο ποὺ διάλεξαν ἦταν τὸ περίφημο Νταχάου. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ εἶδαν ἦσαν κυρίως «πολιτικοὶ κρατούμενοι», ποὺ φαίνονταν καλοντυμένοι καὶ καλοφαγαμένοι. Στὴν πραγματικότητα, ἦσαν ἄνθρωποι τῶν «Ἐς-Ἐς» ποὺ εἶχαν μεταμφιεσθῇ σὲ κρατούμενους...

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΕΛΛΕΝΜΠΕΡΓΚ

Τελευταία, τὸ μεγάλο σουηδικὸ περιοδικὸ «Βέκο Ζουρνάλεν» δημοσίευσε τὰ «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ ταξίαρχου τῶν «Ἐς-Ἐς» Σέλλενμπουργκ, στὰ ὁποῖα ὑπάρχει μιὰ συνταρακτικὴ ἀποκάλυψη ἐναντίον τοῦ δούκτος τοῦ Οὐίνδσορ: Συγκεκριμένα ἀναφέρεται σ’ αὐτὰ τὰ «Ἀπομνημονεύματα» ὅτι, τὸν Ἰούνιο τοῦ 1940, ὁ Χίτλερ ἀνέθεσε στὸν ταξίαρχο Βάλτερ Σέλλενμπουργκ νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν δούκα τοῦ Οὐίνδσορ καὶ νὰ τὸν πείσῃ (μὲ μιὰ ἐπιταγὴ 50.000.000 ἑλβετικῶν φράγκων) νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ μίας χωριστῆς ἀγγλογερμανικῆς εἰρήνης. Ἀς σημειωθῇ ὅτι ὁ Σέλλενμπουργκ, ποὺ χρημάτισε ἀρχηγὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν Πληροφοριῶν τῶν «Ἐς-Ἐς», θεωρεῖται ὡς ἕνας ἀπ’ τοὺς πιὸ συγγενεὺς ἡγέτες τοῦ Ναζισμοῦ.

ΠΕΘΑΝΕ ΣΤΑ 1945 Ὁ ΖΗ;

Ὅπως καὶ ὁ ἀντίζηλός του Κανάρης, ὁ Σέλλενμπουργκ προέβλεψε καὶ αὐτὸς τὴν γερμανικὴ ἥττα καὶ εἶχε ἔλθει σὲ ἐξέτασιν μὲ τὶς ἀμερικανικὲς Μυστικὲς Ὑπηρεσίες, ἀπὸ τὸ 1944, ἀλλὰ δὲν ἐπιτοκίτησε παρὰ λίγες μόνον μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν γερμανικὴν συντριβή. «Ἐπετηρεῖτο», χωρὶς νὰ συλληφθῇ καὶ ἐκρητιστοποιηθῇ ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοσάβονες ἕως κάποια μέρα τοῦ 1945, ποὺ ἀνηγγέλθη ὁ θάνατός του, ὁ ὁποῖος —ὅπως εἶπαν— ἐπῆλθε ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐγχείριση τῆς χοληδό-

ΣΗΜΑΙΝΕΙ τίποτε περισσότερο ἀπὸ μιὰ ἀπλὴ φιλοφρόνηση αὐτὴ ἡ ὑπόκληση τοῦ τρελλοῦ δικτάτορος ὅταν τὸν ἐπισκέφθηκαν στὸ Μπερχτεσγκάντεν; Ὁ δούξ συμπαθοῦσε τὸν ἐθνικοσοσιαλισμό.

χου κύστεως, ποὺ —ὅπως ἐλέχθη— ἔγινε σὲ ἕνα νοσοκομεῖο κοντὰ στὸ Ἰνσμπρουκ.

Ἡ εἰδηση αὐτὴ ἔγινε τότε δεκτὴ μὲ κάποιον σκεπτικισμό. Ἄλλοι ἐβεβαίωναν ὅτι ὁ Σέλλενμπουργκ «ἐξεκαθαρίσθη» ἀπλῶς εἴτε ἀπὸ τοὺς παλαιούς συντρόφους του, οἱ ὁποῖοι τὸν κατηγοροῦσαν ὡς προδότη, εἴτε ἀπὸ τοὺς νέους κυρίους του. Ἀντιθέτως, ἄλλοι ὑπεστήριζαν ὅτι ἡ ἀναγγελία τοῦ θανάτου του ἦταν ἀπλὴ σκηνοθεσία, ποὺ εἶχε σκοπὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἡσυχία τοῦ Σέλλενμπουργκ, ποὺ μὲ κάποιο ψευδώνυμο καὶ ἀνενόχλητος πιά θὰ μπορούσε νὰ δουλέψῃ γιὰ τὶς ἀμερικανικὲς Ὑπηρεσίες Πληροφοριῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΓΕΡΜΑΝΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΗ:

Ὅπως δὲ ποτε δὲν ξανάγινε λόγος γι’ αὐτὸν ἐπὶ ἑνδεκα χρόνια. Ἐὰν εἶναι ὁ συγγραφεὺς τῶν ἀποκαλύψεων πρὸς δημοσίευσιν τὸ σουηδικὸ περιοδικὸ θὰ πρέπει νὰ τὶς εἶχε γράψῃ... πρὶν ἀπὸ τὸν, κατὰ τὸ 1945, θάνατό του (πράγμα ποὺ θὰ ἦταν ἀρκετὰ ἐκπληκτικὸ) ἢ... τώρα;

Αὐτὲς καθ’ ἑαυτὲς οἱ ἀποκαλύψεις εἶναι ἐξαιρετικὰ σοβαρὲς καὶ σημαντικὲς. Καθαρὰ καὶ ἁπλῶς, ὁ Σέλλενμπουργκ ἱσχυρίζεται ὅτι τὸν Ἰούνιο τοῦ 1940, ὅταν ἡ μάχη τῆς Γαλλίας ἀρχισε νὰ κλίνει ἀποφασιστικὰ ὑπὲρ τῶν Γερμανῶν, ὁ Χίτλερ σκέφθηκε νὰ «ἀγοράσῃ» τὶς ὑπηρεσίες τοῦ δούκτος τοῦ Οὐίνδσορ καὶ τῆς γυναίκας του —οἱ ὁποῖοι ὑπέφεραν ἀπὸ μεγάλες οἰκονομικὲς δυσκολίες. Ὁ Χίτλερ σκέφθηκε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν δούκα (ὁ ὁποῖος, ὅπως ἦταν γνωστὸ, συμπαθοῦσε τὸν ἐθνικοσοσιαλισμό) νὰ ἀποδοκιμάσῃ φανερά τὴν ἀπόλυτα ἀδιάρρηκτὴ πολιτικὴ τοῦ Τσάρτσιλ καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐνεργὴ διαπραγματεύσεων εἰρήνης μὲ τὸ Τρίτον Ράιχ.

Αὐτὴ τὴν «εἰδικὴ ἀποστολή» ἀνέθεσε ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ στὸν Σέλλενμπουργκ, ὁ ὁποῖος ἦταν τότε ἕνας ὠραῖος νέος 29 ἐτῶν, ἔξυμνος καὶ ἐπὶ πλέον ἐγνώριζε πολὺ καλὰ ἀγγλικά. Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ «Φύρερ» θὰ ἐπλησίαζε τοὺς Οὐίνδσορ στὴ Μαδρίτη, ὅπου εἶχαν προσκληθῇ ἀπὸ φίλους, ἢ ἴσως στὴ Λισαβόνα.

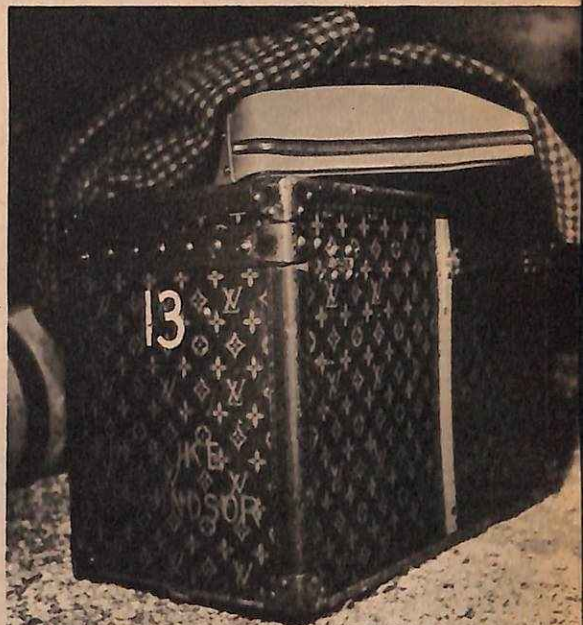
Τὶ ἔκανε τὸν Χίτλερ νὰ υποθέσῃ ὅτι ὁ πρῶην βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας θὰ δεχόταν «νὰ πλῆξῃ ἐκ τῶν νάτων» τὴν χώρα του ποὺ πολέμοῦσε; Ἐν πρώτοις, τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα καὶ οἱ ἴδιοι ἀκόμη οἱ συμπατριῶτες του ἀπέδιδαν καλῶς ἢ κακῶς στὸν δούκα καὶ τὴν δούκισσα, ὕστερα ἀπὸ τὰ γράμματα ποὺ, κατὰ τὸν Ἰανουάριο καὶ τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1940, ὁ πρῶην Ἐδουάρδος ὁ Ζ’ εἶχε στείλῃ στὸν πρεσβευτὴ τῆς Γερμανίας στὴ Χάγη καὶ μὲ τὰ ὁποῖα ἐκρηγύσσοτο ὑπὲρ «διαπραγματεύσεων» γιὰ τὴν συνάπτη εἰρήνης μεταξὺ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ τοῦ Ράιχ «μετὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν νομίμων διεκδικήσεών του» (τοῦ Ράιχ).

(Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ ὑπαρξὴ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν, γιὰ τὶς ὁποῖες ἔγινε πολὺς λόγος κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς «Υποθέσεως Ἐς» καὶ κατόπιν, κατὰ τὸ 1946, κατὰ τὴν δίκῃ τῆς Νυρεμβέργης, διαφωσθῇ, πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὸν δούκα καὶ τὸ Φόρεϊν Ὁφφίς).

ΣΕ ΜΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΕΙΣΤΟΡΙΑ...

Ὁ Σέλλενμπουργκ πῆρε τότε τὸ ἀεροπλάνο καὶ ἔφθασε στὴν Μαδρίτη, ὅπου ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας φὸν Στόνερ, ὀδοντοκόμος ἀπὸ τοὺς κυρίους τοῦ Βερολίνου, ἐδέχθη τὸ «σχέδιο» τοῦ Σέλλενμπουργκ μὲ μεγάλη δόση σκεπτικισμοῦ —κυρίως ὅταν ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Χίτλερ εἶπε ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀγοράσῃ τὶς ὑπηρεσίες τοῦ δούκτος μὲ ἕνα τσέκ (ποὺ εἶχε κατατεθῇ σὲ μιὰ ἑλβετικὴ Τράπεζα) 50 ἑκατομμυρίων ἑλβετικῶν φράγκων τοῦ 1940, δηλ. 5 καὶ πλέον δισεκατομμυρίων σημερινῶν γαλλικῶν φράγκων! Ὁ πολὺπειρος αὐτοὺς διπλωμάτης ὑπεστήριξε ὅτι θὰ μπορούσε κανεὶς ἴσως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν

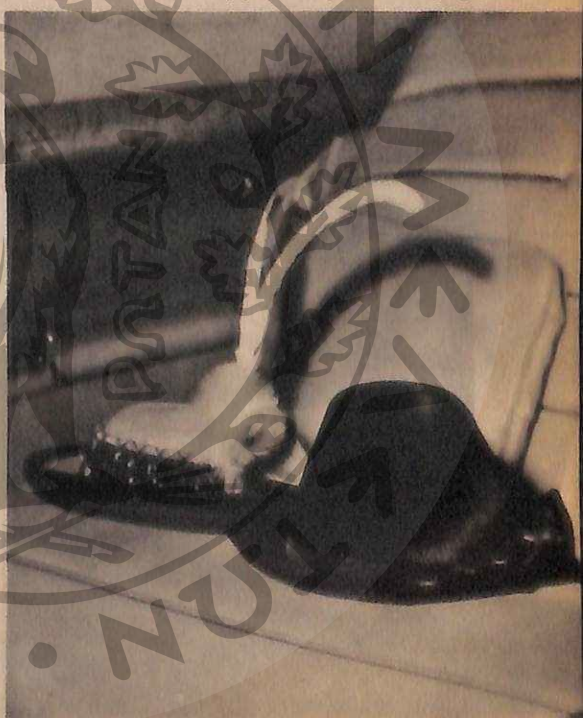
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

ΤΟ ΜΠΑΟΥΛΟ ὑπ’ ἀρ. 13, φέρει δλοφάνερα τὰ ἴχνη τῆς κοπῆσεως, ἀπὸ τὸ ρόλο ποὺ παίξει ἀδιάκοπα στὴ ζωὴ τῶν κυρίων του. Ἀμπαλαρισμένο καὶ πάλι, μαζὺ μὲ τὰ ὑπόλοιπα ἀναγκαῖα, τοὺς περιμένει γιὰ τὸ καινούργιο ξεκίνημα.

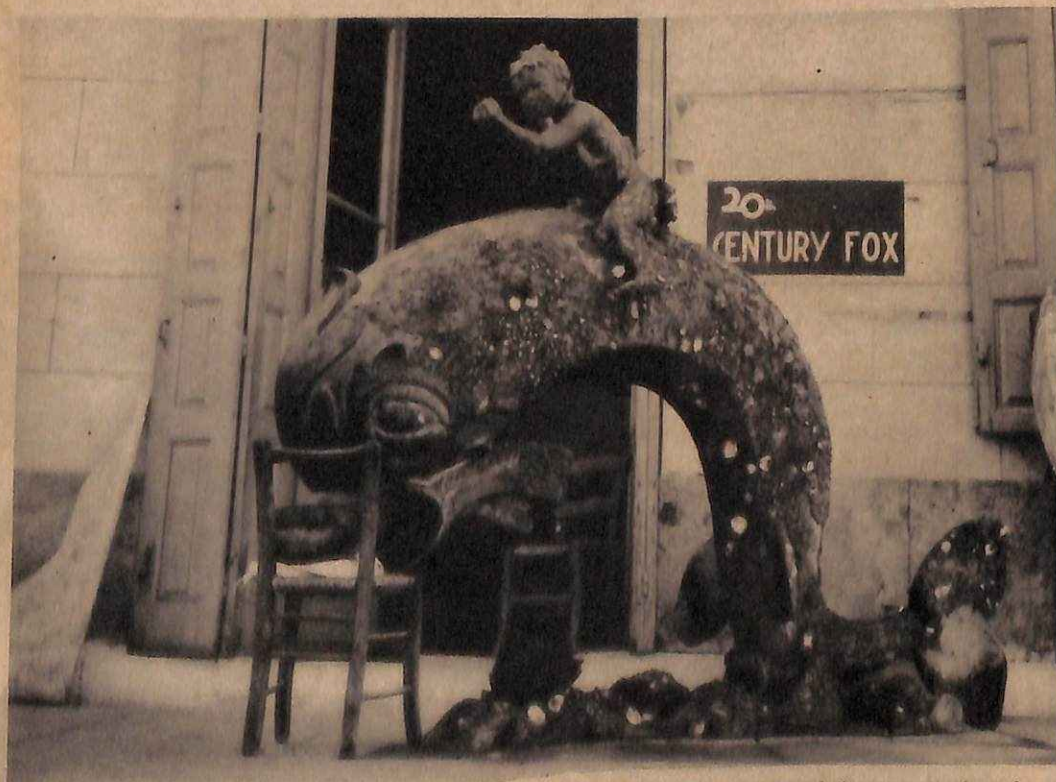
(Φωτ. Camera Press)

ΕΝΑ ΤΥΡΟΛΕΖΙΚΟ κ’ ἕνα φάθινο κοπελλάκι μὲ φτερά, στέκουν πλαί-πλαί στὴν «Καντιλάκ» τῶν Οὐίνδσορ, ἐνθύμια ἀπὸ τὴν Αὐστρία. Ὡς πότε ἡ μοχθηρὴ μοῖρα θὰ τ’ ἀφήσῃ νὰ βρισκονται μαζύ;

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

ΠΩΣ ΓΥΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΔΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟ ΦΙΛΜ ΤΗΣ "ΦΟΞ"
ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ: ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ — ΑΛΛΑΝ ΛΑΝΤ — ΚΛΙΦΤΟΝ ΓΟΥΕΜΠ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ, είναι η πρώτη σινεμασκοπική έγχρωμη ταινία που γυρίζεται στην Ελλάδα από μία κολλοσιαία αμερικανική εταιρία: την «Τουέντιθ Σέντουρι Φόξ Φίλμ». Ένα μεγάλο μέρος της δράσεως εκτυλίσσεται στην «Υδρα, ενώ άλλες σκηνές έχουν γυρισθεί στον «Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως και στις άκτες της Γλυφάδας. Έπάνω: Έξω από μία πρόχειρη αποθήκη της «Τουέντιθ Σέντουρι», στην «Υδρα, το «μπρούτζινο» άγαλμα του παιδιού με το δελφίνι—που στην πραγματικότητα είναι από πλαστική ύλη. Δεξιά: Η Φαίδοα (Σοφία Λώρεν) άκούει με μεγάλη προσοχή τις οδηγίες του διάσημου σκηνοθέτου Ζάν Νεγκουλέσκο, λίγο πριν αρχίσει το γύρισμα.

Ένα σενάριο κάπως ελληνικό, αρκετά περιπετειώδες και πάντως μέ «χάπυ έντ»

Η Ελλάδα, με όλη την «τεχνικολόρ» όμορφιά της, θα είναι ο ύπ' αριθ. 1 πρωταγωνιστής του «Παιδιού με το δελφίνι», της σινεμασκοπικής ταινίας της «Τουέντιθ-Σέντσουρι», που γυρίζεται τώρα. Τα νησιά του Αιγαίου, η Ακρόπολη, η Επίδαυρος και το αρχαίο της θέατρο, τα αιώρουμένα μοναστήρια των Μετεώρων —σ' αυτές και σε άλλες περιήμερες ελληνικές τοποθεσίες θα εκτυλιχθεί η δράση του έργου. Υπολογίζεται ότι θα στοιχίσει 3 εκατομμύρια δολάρια και θα είναι η πρώτη αμερικανική ταινία που γυρίστηκε ποτέ στην Ελλάδα και η πρώτη που θα δείχνει σε σινεμασκόπ τις φυσικές και τεχνητές καλλονές αυτής της χώρας. Η πλοκή της βασίζεται σ' ένα δημοφιλές ανάγνωσμα του Αμερικανού νουβελίστα Νταϊν Ντιν, προσαρμοσμένο για την οθόνη από τον σεναριογράφο Ίβαν Μόρατ. Ο Ντιν έζησε 2-3 χρόνια στη Μύκονο και εκεί συνέλαβε την ιδέα του διδύλου. Άλλα ο σκηνοθέτης Ζαν Ντεγκου-

λέσκο, επισκεφθείς την Μύκονο στις αρχές του καλοκαιριού, τη βρήκε —αύτολεξή— «υπερβολικά τουριστική». Και προτίμησε την Ύδρα.

«Η Ύδρα, λέει, είναι όλο απόλυτητα. Μια απόλυτη και αγνότητα που δεν την βρήκα σε άλλα νησιά».

Για την Ελλάδα, γενικά, λέει ότι έχει «εύρυχωρία» ή οποία ταιριάζει τέλεια στη μηχανή λήψεως του σινεμασκόπ.

Όπως γυρίζεται, το «Παιδί με το δελφίνι» είναι η ιστορία μιας ωραίας, ήδυπαθους Έλληνίδας, της Φαίδρας (Σοφία Λώρεν) που ενώ ψαρεύει σφουγγάρια με τον Ρίφ, τον φίλο της από την Τυνησία, έξω από τις ακτές του νησιού της, της Ύδρας, ανακαλύπτει, στο σκάφος ενός βυθισμένου πλοίου, το μπρούτζινο άγαλμα ενός παιδιού που καβαλλούει ένα δελφίνι.

Η Φαίδρα, έπειτα από τις επίμονες συστάσεις του έραστου της και

του εκπαιρισθέντος Άγγλου γιατρού που ζή στην Ύδρα (Λώρεν Νάι-σμιθ), πηγαίνει να βρη στην Αθήνα τον Τζέιμς Κάλντερ («Άλλαν Λάντ»), έναν Αμερικανό αρχαιολόγο που κάνει ανασκαφές σε αρχαίες τοποθεσίες, για λογαριασμό της ελληνικής κυβέρνησης. Ονειρεύεται να του πουλή-ση το άγαλμα για εκατομμύρια δραχμών —όπωσδήποτε για ένα σεβαστό ποσόν που θα της έδινε τις δυνατότητες να στείλη στο σχολείο τον οκτά-χρονο αδελφό της Νίκο (Πιέρο Τζιανιόνι).

Η Φαίδρα καταφέρνει να πείση τον Κάλντερ ότι βρήκε κάτι που έχει αρχαιολογική αξία. Άλλα κάνει το λάθος να μιλήσει για το άγαλμα και στον Βίκτωρα Παρμελή (Κλίφτον Γουέμπ), έναν εύπορο, άσυνειδητο συλλέκτη έργων τέχνης. Ο Παρμελή την αποτρέπει να ξανασυναντηθή με τον Κάλντερ και συνεννοείται μαζί της για τη απόκτηση του «παιδιού με το δελφίνι».

Η ΦΑΙΔΡΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ από επιπολαιότητα στον Βίκτωρα Παρμελή (Κλίφτον Γουέμπ) —έναν βαθύπλουτο, άσυνειδητο συλλέκτη έργων τέχνης— ότι βρήκε ένα μπρούτζινο άγαλμα στο βυθό της θάλασσας.

ΟΙ ΒΡΑΥΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ ΕΓΙΝΑΝ... ΘΕΩΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΛΗΘΗ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΠΟΥ ΧΑΖΕΥΟΥΝ ΤΟ «ΓΥΡΙΣΜΑ»

Ο ΑΛΛΑΝ ΛΑΝΤ, ΠΟΥ ΥΠΟΔΥΕΤΑΙ ΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟ, ΠΑΙΡΝΕΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

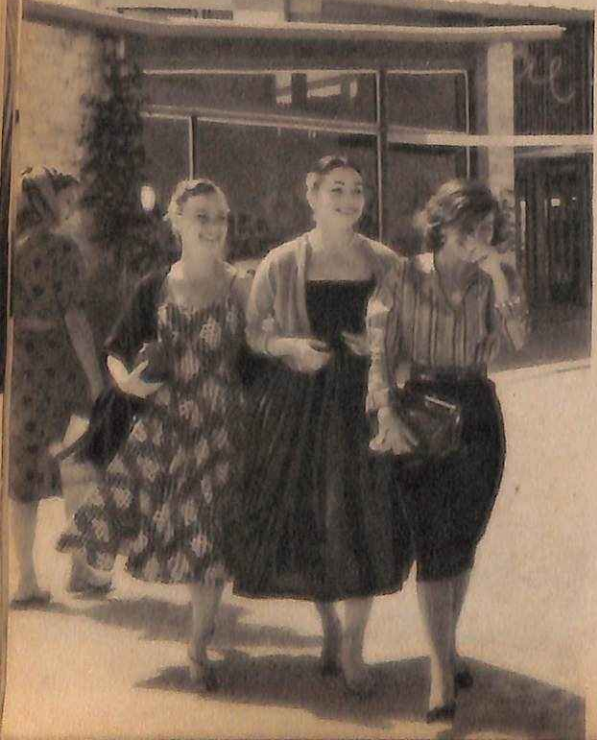
ΑΞΙΑΣ 16 ΧΙΛΙΑΔΩΝ δολλαρίων είναι το άμάξι του Νεγκουλέσκο (μάρ-κας «Φεράρι»), που χρησιμοποιήθηκε σε διάφορες σκηνές της ταινίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ που έζησε στο Παρίσι, ως ζωγράφος, ο Ζαν Νεγκου-λέσκο διατηρεί την συνήθεια να κρατάει το τσιγάρο στις άκρες των χει-λιών του, αφήνοντας τα λεπτά και έκφραστικά του χέρια ελεύθερα.

ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΥΔΡΑ. Ο άνεμόμυλος αυτός, σύμφωνα με το σενάριο, ανήκει στην Φαίδρα, που διακρίνεται πάνω από το «πανώ» των τεχνικών.

ΜΕΛΗ του αμερικανικού μπαλέτου, που έτυχε να βρίσκονται στην Αθήνα όταν άρχισε το γύρισμα της ταινίας, διακρίνονται στην ακτή της Γλυφάδας «Αστέρια» με την «φτωχιά» Φαίδρα.

Ο ΠΙΕΡΟ ΤΖΑΝΙΟΝΙ, ο οκτάχρονος Ιταλός ήθοποιος, που παίζει τον ρόλο του μικρού αδελφού της Φαίδρας. Η μητέρα του ήρθε μαζί του στην Ελλάδα για να τον φροντίσει...

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

‘Η ταινία δ’ άποιελέση μιά ιδεώδη τουριστική διαφίμηση τής ‘Ελλάδος

Κατά την διάρκεια μιάς αυθαίρετης επισκέψεως στη βιβλιοθήκη του μαγευτικού μοναστηριού των Μετεώρων —ή φωτογένεια του τοπίου είναι απaráμιλλη— ο Κάλντερ και ο Παρμελή βρίσκουν στοιχεία που τους πείθουν ότι ένα άγαλμα, όμοιο μ’ εκείνο που τους περιέγραψε η Φαίδρα, μεταφερόταν στο Ναό του ‘Απόλλωνος, στη Δήλο, από ένα καράβι που βυθίστηκε κοντά στην ‘Υδρα, το 200 π.Χ. Φυσικά, η ανακάλυψη αυτή κεντρίζει και στους δυο το ενδιαφέρον για την απόκτηση του αγάλματος. Ο Κάλντερ θέλει να το δει να επιστρέφεται στον νόμιμο ιδιοκτήτη του, την ‘Ελλάδα. Ο Παρμελή το γυρεύει για τον εαυτό του. Έτσι, αρχίζει ένα κυνηγητό: Ποιός άπ’ τους δυο θα αποκτήσει πρώτος το άγαλμα, που μόνο η Φαίδρα και ο Ρίφ ξέρουν που βρίσκεται.

Ένω ένας κρατικός υπάλληλος (‘Αλέξης Μινωτής) παρακολουθεί τις ενέργειες του Παρμελή, ο Κάλντερ προσπαθεί να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη της Φαίδρας, την οποίαν επηρεάζει ο Παρμελή κάνοντάς της πλούσια δώρα και υποσχόμενος πολλά χρήματα. Ο Κάλντερ έρωτεύεται τη Φαίδρα. Τής εκδηλώνεται στο έθισιο πανηγύρι του νησιού, σε μια αποθήκη σφουγγαριών, κ’ εκείνη ανταποκρίνεται στα αισθήματά του. Όταν όμως, αργότερα, ανακαλύπτει ότι ο Ρίφ είχε πάει την ίδια νύχτα να δγάλη το άγαλμα, ο Κάλντερ την κατηγορεί ότι προσεποιείτο ότι τον αγαπά για ν’ αφήσει τον Ρίφ να κάνει ανενόχλητος τη δουλειά του.

Στην πραγματικότητα ο Ρίφ είχε προδώσει τη Φαίδρα. Πριν προλάβει όμως να παραδώσει το άγαλμα στον Παρμελή και να εισπράξει τα «λύτρα», η Φαίδρα, με την βοήθεια του Νίκου, το ξαναβρίσκει.

Το «παιδί με το δελφίνι» μεταφέρεται εν θριάμβω στο χωριό. Και ο Κάλντερ, διαπιστώνοντας ότι η Φαίδρα υπήρξε ειλικρινής απέναντί του, την ζητάει σε γάμο και της υπόσχεται να στείλει τη δαύτη της στο πανεπιστήμιο του Γιάιλ, όπου σπούδασε κι ο ίδιος, όταν μεγαλώσει. Έτσι, κατά την συνήθεια του Χόλλυγουντ, «αυτοί ζήσαν καλά κ’ έμεις καλύτερα».

Έπρεπε να ληφθεί ειδική άδεια για να γυρισθεί η ταινία στην ‘Ελλάδα, ιδίως οι σκηνές της ‘Ακρόπολεως (κάτι που δεν έχει ξαναγίνει πριν). Η ‘Ελληνική ‘Αρχαιολογική ‘Εταιρία έφερε στην αρχή αντίρρησης για το γύρισμα. «Νόμιζαν ότι θα κάναμε ιεροσυλία, άλλα τους δώσαμε να καταλάβουν ότι οι σκηνές που θα γυρίζαμε στην ‘Ακρόπολη δεν θα ήταν νούμερα τρύ καμπάρ, αλλά κάτι αξιοσέβαστο», λέει ο Νεγκουλέσκο. «Πασχίσαμε να προσαρμόσουμε την ιστορία μας στην αλήθεια των αρχαίων μνημείων αυτής της χώρας».

Ο Νεγκουλέσκο απέκλυσε στον υποφαινόμενο ότι το προσωπικό ενδιαφέρον του πρωθυπουργού συνέτεινε στην εξομάλυνση των δυσκολιών: «Δεν χρειάστηκε πολύ για να πείσουμε τον πρόεδρο της ελληνικής κυβέρνησης ότι το «Παιδί με το δελφίνι» θα εξυμνηθεί τα ελληνικά συμφέροντα στο εξωτερικό, —προβάλλοντας τα αρχαία μνημεία του τόπου— καλύτερα από κάθε άλλη μορφή διαφήμισης. Κατενόησε άμεσα ότι τα κλασικά μνημεία μπορεί να είναι ξεκουστά, αλλά γίνονται ξεκουστότερα όταν τα δει κανείς στην οθόνη».

‘Εκείνο που άγνοούσε, φυσικά, ο Νεγκουλέσκο είναι ότι ο κ. Καραμανλής είναι φανατικός φίλος του κινηματογράφου, πράγμα που εξηγεί γιατί καταλαμβάνει την επίδραση που άσκει ο κινηματογράφος σ’ όλο τον κόσμο.

Ο ρουμανικής καταγωγής Νεγκουλέσκο, που είναι 56 ετών, σκηνοθέτης του «Παιδιού με το δελφίνι», επισκέπτεται για δεύτερη φορά την Ελλάδα. Για πρώτη φορά είχε έρθει μετά τον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο, την εποχή που ήταν ένας πολλά υποσχόμενος ζωγράφος, γύρω στα 25 του

χρόνια. Τότε γύριζε τα Βαλκάνια, αναζητώντας θέματα.

«Τάχασα μπροστά στην όμορφη τής ‘Ελλάδας», λέει αναπολώντας.

Στην πρώτη του επίσκεψη, που διήρκεσε περίπου δυο μήνες, τα Μετέωρα του είχαν κάνει μεγάλη εντύπωση. Το καλοκαίρι που ανέδοκατέδαζε τους επισκέπτες των αιωρουμένων μοναστηριών λειτουργούσε ακόμη, τότε. Ο Νεγκουλέσκο το ξανάβαλε σε λειτουργία για τη σκηνή της συνάντησής στη βιβλιοθήκη του μοναστηριού. «Υποψιάζομαι πως η συνάντηση αυτή είναι μια δικαιολογία για να δείξει ο σκηνοθέτης την μαγευτική τοποθεσία που η ανάμνησή της τον κυνηγούσε από τότε που την πρωτοείδε, εδώ και τριάντα χρόνια!»

Κινηματογραφιστής της ταινίας είναι ο Μίλων Κράσνερ, γνωστός από το φιλμ που προεβλήθη στην ‘Ελλάδα «Τρία νομίσματα στο συντριβάνι» και που κέρδισε το βραβείο τής ‘Ακαδημίας.

Το γύρισμα της ταινίας, που άρχισε στα μέσα Σεπτεμβρίου, αναμένεται να τελειώσει σε 11 εβδομάδες. Οι πρώτες δυο κατηλωθήσαν στις αθηναϊκές σκηνές, στην ‘Ακρόπολη και στην ακτή «Αστέρια».

Το γύρισμα στην ‘Υδρα θα διαρκέσει 5 εβδομάδες. Άλλες δυο εβδομάδες θα αφιερωθούν στην ηπειρωτική ‘Ελλάδα (Μετέωρα κλπ.). Τέλος, οι υποβρύχιες σκηνές θα γίνουν στη Ρώμη, όπου υπάρχει ο ειδικός εξοπλισμός για το γύρισμα, και θα κρατήσουν δυο εβδομάδες.

Τώρα, που γράφονται αυτές οι γραμμές, το γύρισμα στην ‘Υδρα βρίσκεται στο κατακόρυφο. Οι ησυχαστές βρίσκονται σε ευχάριστη αναταραχή γιατί ποτέ δεν ξανάδαν κάτι το τόσο συναρπαστικό. Το πρόβλημα της στέγης και της τροφής των εκατό περίπου τεχνικών κα ήθοποιών λύθηκε από την «Τουέντι Σέντσουρι Φόξ» διά της χρησιμοποίησής του ειδικώς ναυλωθέντος πλοίου «Ερμή» των αδελφών Νομικού, που έχει άγκυροβολήσει σ’ ένα αραξοβόλι σε απόσταση μερικών μιλίων από την ‘Υδρα. Ο Νεγκουλέσκο και η ομάδα σύζυγός του, η «Ντάστα» Άντερσον, που ήταν πρώτα φωτογραφικό μοντέλο, νοίκιασαν ένα σπίτι στην ‘Υδρα. Η Σοφία Λώρεν, ο μάνατζέρ της, η σύμβουλος επί της γκαρνταρόμπας της και ο μακιγιέρ της ζουν σ’ ένα άλλο σπίτι. Ο ‘Αλλαν Λάιντ, η γυναίκα του και οι βοηθοί του ζουν σ’ ένα νοικιασμένο γιγώ, την «Δάφνη». Ο Κλίφτον Γουέμπ δεν πολυμένει στην ‘Υδρα, γυρίζοντας τα νησιά με την μητέρα του.

Πριν εμφανισθεί ο τίτλος του έργου, θα προβληθούν στην οθόνη, για 3-4 λεπτά, απόψεις διαφόρων νησιών του Αιγαίου —Ρόδου, Σαντορίνης, Μυκόνου, Δήλου— που θα καταλήγουν με την παρουσίαση ενός μωσαϊκού της Δήλου παριστάνοντος ένα παιδί πάνω σ’ ένα δελφίνι. Το γύρισμα αυτών των σκηνών ενεπιστεύθη ο Νεγκουλέσκο σ’ έναν Ίκανό ‘Ελληνα κινηματογραφιστή της «Φόξ-Μουβιτον-Νιούς», τον Βασίλη Μάρο.

Ο Νεγκουλέσκο προβλέπει ότι το «Παιδί με το δελφίνι» θα είναι για την ‘Ελλάδα, τι ήταν τα «Τρία νομίσματα» σ’ ένα συντριβάνι για τη Ρώμη: Τον επόμενο χρόνο η τουριστική κίνησή της είχε αυξηθεί κατά 40%. Κ’ ενώ κάθε μήνα έδγαζαν άπ’ την περίφημη πηγή ένα βαρέλι νομίσματα, τώρα, μετά την προβολή του έργου, μαζεύεται ένα βαρέλι την ημέρα.

‘Επί πλέον, λέει ο Νεγκουλέσκο, έχω την πεποίθηση ότι μετά το «Δελφίνι» όλες οι κινηματογραφικές εταιρίες θα θελήσουν να γυρίσουν ένα έργο στην ‘Ελλάδα. Η χώρα είναι γεμάτη από κινηματογραφικά ανεμετάλλευτα τοπία —‘Επίδαυρο, Μετέωρα, Σαντορίνη... Και το καθένα άπ’ αυτά παρέχει «φόντο» για μια ξεχωριστή ταινία».

Κείμενο και φωτογραφίες ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

Η ΣΩΣΙΑΣ ΤΗΣ ΛΩΡΕΝ κάθεται σ’ ένα καφε νείο στην προκυμαία της ‘Υδρας. Τα καθήκοντά της είναι πολύ απλά: Ποζάρει αντί της Σοφίας κατά τον διακανονισμό των τεχνικών λεπτομερειών.

ΚΑΙ Ο ΣΩΣΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΝΤ (μπροστά) μαζί με το ...πρότυπο του. Ο σωσίας συμμερίζεται όλους τους κινδύνους —γι’ αυτό άλλωστε προσελήφθη— και αφήνει όλη τη δόξα στον άλλον —τον όμοιό του!

Η δραματική αυτή ιστορία της συντριβής ενός διεθνούς δικτύου λαθρεμπόρων ναρκωτικών αρχίζει τις πρώτες μέρες του περασμένου χρόνου. Ένας πράκτωρ της Όμοσπονδιακής Υπηρεσίας Ναρκωτικών — ο πράκτωρ Χ — ξεκινά για την δύσκολη αποστολή, μ' ένα περίστροφο των 38 χιλιοστομέτρων στην τσέπη κ' ένα καινούργιο όνομα: Ναζίμπ Χαμέλ. Σκοπός του είναι να έλθει σ' επαφή με μέλη ενός δικτύου λαθρεμπόρων και να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους. Σ' ένα μικρό μπαζάλικο μιλάς φτωχογειτονιάς του Νητρούιτ συναντά τον Χουσεΐν Χαϊντέρ, που ήταν παραλήπτης στην Αμερική των φορτίων ηρωίνης που έστελναν από τον Λίβανο. Ο Ναζίμπ Χαμέλ κατορθώνει να γίνει έμπιστος συνεργάτης του και ύστερα από τρεις μήνες φεύγει για τον Λίβανο, σαν μέλος πιά του δικτύου, για να φέρει στην Αμερική εύλικό». Στις 6 Απριλίου 1955 έχει στη Βηρυτό την πρώτη του επαφή με τον Μανίμπ έλ Γκουράγιεμπ, τον λαθρέμπορο που σχεδίαζε να στείλει το εμπόρευσμά του στο Νητρούιτ. Ο Μανίμπ δέχεται να του παραδώσει πέντε κιλά ηρωίνης, προς 10.000 δολλάρια. Ο Ναζίμπ Χαμέλ ειδοποιεί σχετικά τις αρχές του Λιβάνου και το άλλο βράδυ στο ραντεβού, καθώς περιμένει τον Μανίμπ για την παράδοση του «εύλικού», δέκα Λιβανέζοι αστυνομικοί είναι κρυμμένοι τριγύρω. Ο Μανίμπ εμφανίζεται, αλλά η σύλληψή του αναβάλλεται, γιατί η παράδοση του εμπορεύματος πρόκειται να γίνει σε μια κρύπτη της συμμορίας, δυο μίλια μακριά. Ο Χαμέλ τον πείθει να πάνε με τα πόδια, για να δώσει έτσι την ευκαιρία στους αστυνομικούς να τους ακολουθήσουν. Το εμπόρευμα είναι κρυμμένο σ' ένα πέτρινο σπίτι, στο οποίο μπήκαν περνώντας πρώτα από μια τάφρο.

Όταν μπήκαμε στο μεγάλο πέτρινο σπίτι του Μανίμπ έλ Γκουράγιεμπ, στα περικόρα της Βηρυτού, τα μάτια μου θάμπωναν — όχι μόνον έπειδή με χτύπησε το φως έπειτα απ' το σκοτάδι, μά κι από κατάπληξη για το θαυμάσιο γούστο με το οποίο

ήταν έπιπλωμένο το σπίτι αυτού του έμπορου της ηρωίνης. Πλούσιες ταπεσαρίες κρέμονταν στους τοίχους του κυρίου δωματίου. Παχιά, πολυτελή χαλιά σκέπαζαν τα πατάματα. Τέσσερις άνθρωποι, άπορροφημένοι απ' τα ζάρια σ' ένα τραπέζι, ούτε καν γύρισαν να μάς κοιτάξουν καθώς ο Μανίμπ έλ Γκουράγιεμπ με ώδηγοσε απ' την κεντρική αίθουσα. Ο Μανίμπ με πήγε στο γραφείο, όπου οι τοίχοι ήταν γεμάτοι ράφια με βιβλία. Η θελα πολύ να κοιτάξω τα βιβλία, να μάθω τα λογοτεχνικά γούστα αυτού του μορφωμένου ανθρώπου, που είχε κατακτήσει να πουλάει το πιο άπαισιο εμπόρευμα του κόσμου. Αλλά όμως απέφυγα να το κάνω, γιατί

ήξερα ότι αυτή η περιέργειά μου δεν θα ταίριαζε με το ρόλο μου του Ναζίμπ Χαμέλ, γκάγκστερ του Σικάγου. Έπειτα, ύπηρχε πιά έπείγουσα δουλειά. Έπρεπε με κάθε θυσία να πάρω απ' τον Μανίμπ τα πέντε κιλά ηρωίνης, για τα οποία είχα συμφωνήσει να του πληρώσω 10.000 δολλάρια. Κ' έπρεπε επίσης να βεβαιωθεί ότι ο Μανίμπ κ' οι άνθρωποί του θα συλλαμβάνονταν απ' την αστυνομία του Λιβάνου, που παραμόνευε στους θάμνους, έξω απ' το σπίτι. Ο Μανίμπ βγήκε απ' το δωμάτιο και ξαναγύρισε με δυο γυάλινα δοχεία γεμάτα από μιά λευκή ουσία. — Δεν έχω παρά δυο κιλά τώρα, είπε, με τον αλαζονικό τρόπο που ηρωδισε απέναντί μου. Τ' άλλα τρία θα στα δώσω αύριο.

3.000 δολλάρια ρίχνουν τον Μανίμπ στην παγίδα

Πήρα τα δοχεία. Ζήτησα του Μανίμπ ένα κουτάλι με λίγο νερό κ' έρριξα μέσα ένα μικρό μέρος της λευκής ουσίας. Μόλις κράτησα ένα άναμμένο σπέρτο κάτω απ' το κουτάλι, η άσπρη ουσία διαλύθηκε γρήγορα. Κατάλαβα ότι ήταν καθαρή ηρωίνη...

— Και τώρα, πλήρωσέ με, είπε ο Μανίμπ. Τέσσερις χιλιάδες δολλάρια. — Ήξερα πως δεν μπορούσα να κάνω τέτλια αγορά σ' εκείνο το σπίτι, χωρίς την παρουσία της αστυνομίας που περίμενε απ' έξω. Τα δικαστήρια του Λιβάνου δεν θα το θεωρούσαν αυτό έπαρκή απόδειξη. Έπρεπε να παρακολουθήσουν την αγοραπωλησία οι αξιωματικοί τους.

— Πώς θέλεις να είμαι βέβαιος ότι θα γυρίσω πίσω σ'ωος και άθλασής αν πληρώσω τώρα; ρώτησα. Οι άνθρωποί σου θα μπορούσαν εύκολα να με ληστέψουν κι από τα χρήματα κι από την ηρωίνη! — Έξω από δω! πρόσταξε ο Μανίμπ. Δεν είσαι παρά ένας θρωμερός γκάγκστερ. Δεν έπρεπε ποτέ να σε είχα έμπιστευθή! — Δεν μπορώ να φύγω. Δεν ξέρω το δρόμο. — Θα σου δείξω το δρόμο και θα ξεκουμπιστής! Οι συναλλαγές μας τελείωσαν! Με πήρε απ' το χέρι και με ώδηγησε στην αούλη. Απ' την τρύπα του τοίχου είδα τον άστυνόμο που περίμενε, κρυμμένος στη σκιά. Γυρίζοντας προς τον Μανίμπ, του ζήτησα συγγνώμη έπειδή είχα χάσει την ψυχραιμία μου μέσα. Και βέβαια ήθελα την ηρωίνη! Είπα μάλιστα ότι είχα την έλπίδα ότι η αγοραπωλησία αυτή θα γινόταν αρχή μιάς μακρόχρονης και γόνιμης συνεργασίας μας. Γυρίσαμε μαζί στο σπίτι. Εκεί μέτρησα 3.000 δολλάρια και του ύποχέθηκα να του δώσω τ' άλλα 1.000 μόλις θα με συνώδευε, σ'ωο και άθλασής, ως το δρόμο. Εκείνος μου

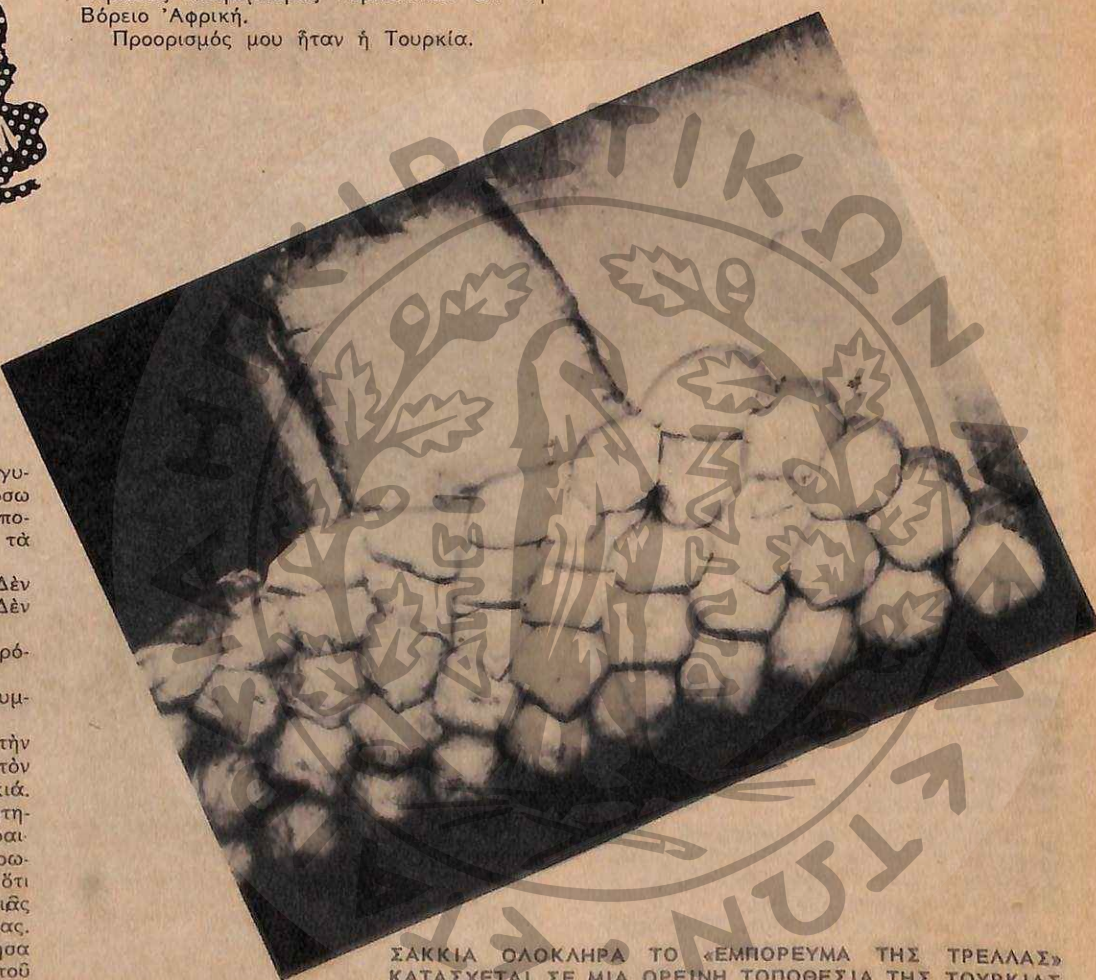
δωσε την ηρωίνη. Και τότε φώναξα στον κρυμμένο άστυνομικό: — Πιάστε αυτό τον άνθρωπο! Καθώς ο άστυνομικός έτρεχε με το όπλο του έτοιμο να πυροβολήσει, ο Μανίμπ, έξω φρενών, ώρησε άπάνω μου και προσπάθησε να σπάσει τα δυο γυάλινα δοχεία που κρατούσα σφιχτά στα χέρια μου. Αλλά δεν το πέτυχε. Και τότε τβέαλε στα πόδια. Έτρεξα πίσω απ' τον Μανίμπ και, δίνοντας του μερικές δυνατές γροθιές, τον έρριξα χάμω. Στις φωνές μου, ένα πλήθος ανθρώπων μαζεύτηκε γύρω μας. — Πιάστε αυτό τον Αμερικανό ληστή! Θέλησε να μ' έξαπατήσει! φώναξε ο Μανίμπ στο πλήθος. Παρ' όλες όμως τις διαμαρτυρίες του, τι ήταν άθωος, ο λαθρέμπορος αναγκάστηκε ν' ακολουθήσει τον άστυνομικό, που τον κρατούσε υπό την άπειλή του περιστροφή του. Όλοι οι άλλοι ένοικοι του σπιτιού συνέληφθησαν τότε απ' την αστυνομία. Βρήκαμε θαμμένα στον κήπο άλλα 12 κιλά ηρωίνης. Ο Μανίμπ έλ Γκουράγιεμπ δικάστηκε. Ίσχυρίστηκε πως τον είχε έξαπατήσει ένας «γκάγκστερ απ' το Σικάγο». Καθώς τον ώδηγοσαν στη φυλακή, όπου καταδικάστηκε να μείνει 10 χρόνια, ήμουν βέβαιος ότι δεν είχε καθόλου ύποψιαστή πως ο «Ναζίμπ Χαμέλ» ήταν πράκτορας της Αμερικανικής Υπηρεσίας Ναρκωτικών... Ξαναγύρισα στο άρχηγείο της Ρώμης, συμπλήρωσα τις έκθέσεις μου κ' έπειτα έλασα καινούργια άποστολή — και καινούργιο όνομα. Η άποστολή μου ήταν να θρω το εργαστήριο στο οποίο παρασκευάζονταν η ηρωίνη του Μανίμπ. Τ' όνομά μου, Αβδουλλάχ, Άραβας λαθρέμπορος ναρκωτικών απ' τη Βόρειο Αφρική. Προορισμός μου ήταν η Τουρκία.

(Φωτ. Α. Δ. Ρ.)

Όπως είναι γνωστό, ο γαλακτώδης χυμός (όπος) ενός είδους παπαρούνας (του μήκτους του ύπνοφόρου) αποτελεί την πηγή του άκατέργαστου όπιου. Αυτός ο όπος μετατρέπεται σε μορφήν. Και με μιά περίπλοκη χημική διαδικασία, η μορφήν γίνεται ηρωίνη. Το εργαστήριο της ηρωίνης δεν μπορούσε παρά να θρίσκει κοντά σ' ένα μέρος όπου καλλιεργούνται τέτλιες παπαρούνες. Και τέτιο μέρος είναι η Τουρκία.

Σ' έναν άλλον κόσμο μακριά απ' τον αιώνα μας

Ός Αβδουλλάχ, λοιπόν, πήγα άεροπορικώς στην Κωνσταντινούπολη τον Ιούλιο του 1955. Είχα στην τσέπη μου 60.000 τουρκικές λίρες, δηλαδή κάπου 12.000 δολλάρια. Η τουρκική κυβέρνηση γνώριζε την άποστολή μου. Πέρασα πέντε μήνες στην Τουρκία. Έγκαταστάθηκα στην Κωνσταντινούπολη κ' έκανα πολλά ταξίδια σε κοντινές πόλεις και χωριά. Μιλούσα και παρατηρούσα κι άκουγα. Τέλος, μιά μέρα άκουσα να λένε: — Για όπως πρέπει να πās στη Σμύρνη και να θρίς έναν άνθρωπο που έχει έλαιουργειό. Όταν έφτασα στη Σμύρνη, πέρασα εκεί μιά θδομάδα προσπαθώντας να καταλάβω τον τόπο και τους ανθρώπους του. Ήταν άρκετά δύσκολο. Είχα την έντύπωση πως είχα άφήσει τον 20ό αιώνα κ' είχα μεταφερθή πολλά χρόνια πίσω, σ' έναν άλλο κόσμο. Βραχώδη, μελαγχολικά θουνά περιζώνουν τη Σμύρνη. Καθώς γύριζα στους δρό-

ΣΑΚΚΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ ΤΗΣ ΤΡΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑΣΧΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΟΡΕΙΝΗ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Το χιόνι, ή πυκνή όμίχλη και τo σκοτάδι σκέπαζαν τή βουνοπλαγια όπου είχε κτισθί τo πέτρινο έργαστήριo με τo φρικτo έμπόρευμα

μους μεταμφιεσμένoς σe 'Αβδουλλάχ, δηλαδ-
 ή σe "Αραβo λαθρέμπορο τής Βορείου 'Α-
 φρικής, συναντούσα πότε μιά κατοίκα, πότε
 ένα γαϊδουράκι, πότε μιά «Καντιλλάκ»...

Οί δρόμοι τής Σμύρνης είναι ανώμαλοι,
 στενοί και ποτέ ίσοι. Οί δρόμοι πρoς τά προ-
 άστια είναι σχεδόν αδιάβατοι. Σe απόστα-
 ση δέκα μιλίων απ' τή Σμύρνη, ζούν στá
 θουνά παράξενοι αγριάνθρωποι, πού δέν έ-
 χουν άλλους νόμους, εκτός απ' τά έθιμα τής
 φυλής τους.

Συχνά σκεπτόμουν τo σπίτι μου στo Κλή-
 θελαντ, τήν οίκογένειά μου, τούς φίλους
 μου, τούς παλιούς συμμαθητάς μου στo πα-
 νεπιστήμιο. "Ολ' αυτά φαίνονταν τόσο μα-
 κρινά...

Προσπάθησα ν' αποτινάξω αυτά τά αι-
 σθήματα. Είχα μιά δουλειά νά εκτελέσω. "Ε-
 πρεπε νά θρώ τόν άνθρωπο πού είχε τo έλαι-
 ουργείο. Θά μούδινε όπιο...

Αυτός o άνθρωπος λεγόταν 'Αμέρ. Ή-
 ταν 28 χρονών, πολύ πλούσιος, γιός ενός
 Σμυρνιού πού μέχρι τo θάνατό του είχε τή
 φήμη ενός απ' τούς μεγαλύτερους προμηθευ-
 τás ναρκωτικών τής 'Ασίας. 'Ο γιός δέν είχε
 κληρονομήσει φανερά τήν καταχθόνια δου-
 λειά τού πατέρα, αλλά εξακολουθούσε νά
 έχη πολλές υποπτες επαφές...

«Έχω δ,τι χρειάζεσαι. Πού είναι
 τά λεφτά;»

"Επειτα από δυo εβδομάδες διαπραγμα-
 τεύσεις, o 'Αμέρ με πήγε στo «άφεντικό».
 Ήταν ένας Τούρκος πού τόν έλεγαν Μεχμέτ
 'Οξουρέκ. Θάταν κάπου 45 χρονών.

'Ο 'Οξουρέκ ήταν άνθρωπος πού «έμπαι-
 νε άμέσως στo ψητό».

—Έχω μάθει γιά σένα, μού είπε. Ξέρω
 πώς είσαι o 'Αβδουλλάχ απ' τή Βόρειο 'Α-
 φρική. Έχω εκείνο πού χρειάζεσαι. Πού εί-
 ναι τά χρήματά σου;

Τούδειξα τis 60.000 λίρες μου.

—"Ως τώρα δουλεύω με τo Λίθανο και
 τή Συρία, είπε o 'Οξουρέκ. Θέλω νά έπε-
 κτείνω τis έργασίες μου. Πρέπει νά συνερ-
 γασθούμε οί δυo μας!

"Υποκλήθηκα. Χρειάζομουν άμέσως, είπα
 στoν 'Οξουρέκ, 50 κιλά ήρωίνης γιά τόν
 Αύγουστο.

—Και πώς θά τά θγάλης απ' τήν Τουρ-
 κία; ρώτησε o 'Οξουρέκ.

—Θά πάρω ένα ήμιφορτηγo και θά περά-
 σω απ' τήν όρεινή περιοχή τών συνόρων με
 τή Συρία, τού είπα. Μήν ανησυχής. Έχω
 φίλους.

Συμφωνήσαμε νά ξανασυναντηθούμε σe
 πέντε μέρες.

Γύρισα γρήγορα στήν Κωνσταντινούπολη
 γιά νά εξασφαλίσω τή βοήθεια τής αστυνο-
 μίας. Μοι έδωσαν δυo ύπασυνόμους. Πήρα
 επίσης έναν Κουδρό, πού ήταν αστυφύλα-
 κας στήν "Αγκυρα, γιά σωφέρ μου. Έκτός
 απ' τά τούρκικα, ήξερε τέλεια και τ' άρά-
 πικα. Είχα σκοπό νά τόν εμφανίσω ως "Α-
 ραβo συμπατριώτη μου.

Στίς 9 τo πρωί τής ημέρας πού είχαμε
 όρίσει (ήταν Νοέμβριος τού 1955), o «συμ-
 πατριώτης» μου κ' έγώ συναντήσαμε τόν
 Μεχμέτ 'Οξουρέκ στή Σμύρνη.

—Δέν μπορώ νά σας φέρω τo «έμπόρευ-
 μα» εδώ, μού είπε o 'Οξουρέκ. Είναι πολύ
 επικίνδυνο. Πρέπει νά πάμε στá θουνά, στá
 έργαστήριά μου!

"Εκανα τόν απογηγτευμένο, μά ήμουν κα-

τενθουσιασμένος. Τo έργαστήριo όπου παρα-
 σκευαζόταν ή ήρωίνη ήταν o αντίκειμενικός
 σκοπός πού μού είχε τάξει τo άρχηγείο τής
 Ρώμης εδώ και πολλούς μήνες.

Ξαναγύρισα στo δωμάτιο τού ξενοδοχεί-
 ου μου, κι από κει είδοποίησα τούς δυo ύ-
 πασυνόμους και τούς είπα πώς ήθελα νά
 με συνοδεύουν με τ' αυτοκίνητό τους.

—'Αδύνατον! μού είπε o ένας. Αυτοί
 οί στενοί δρόμοι κάνουν «κορδέλλες» στá
 θουνά κ' είναι όρατοι από μίλλια. Θά μάς
 ανακαλύψουν άμέσως! Θά περιμένουμε εδώ
 τήν επιστροφή σας.

Μιά ώρα άργότερα, o σωφέρ μου κ' έγώ
 ξανασυναντήσαμε τόν 'Οξουρέκ. Είχε τώ-
 ρα μαζί του δυo σωματοφύλακες.

"Ενας απ' τούς σωματοφύλακες κάθησε
 στή μπροστινή θέση με τόν σωφέρ. 'Ο 'Οξυ-

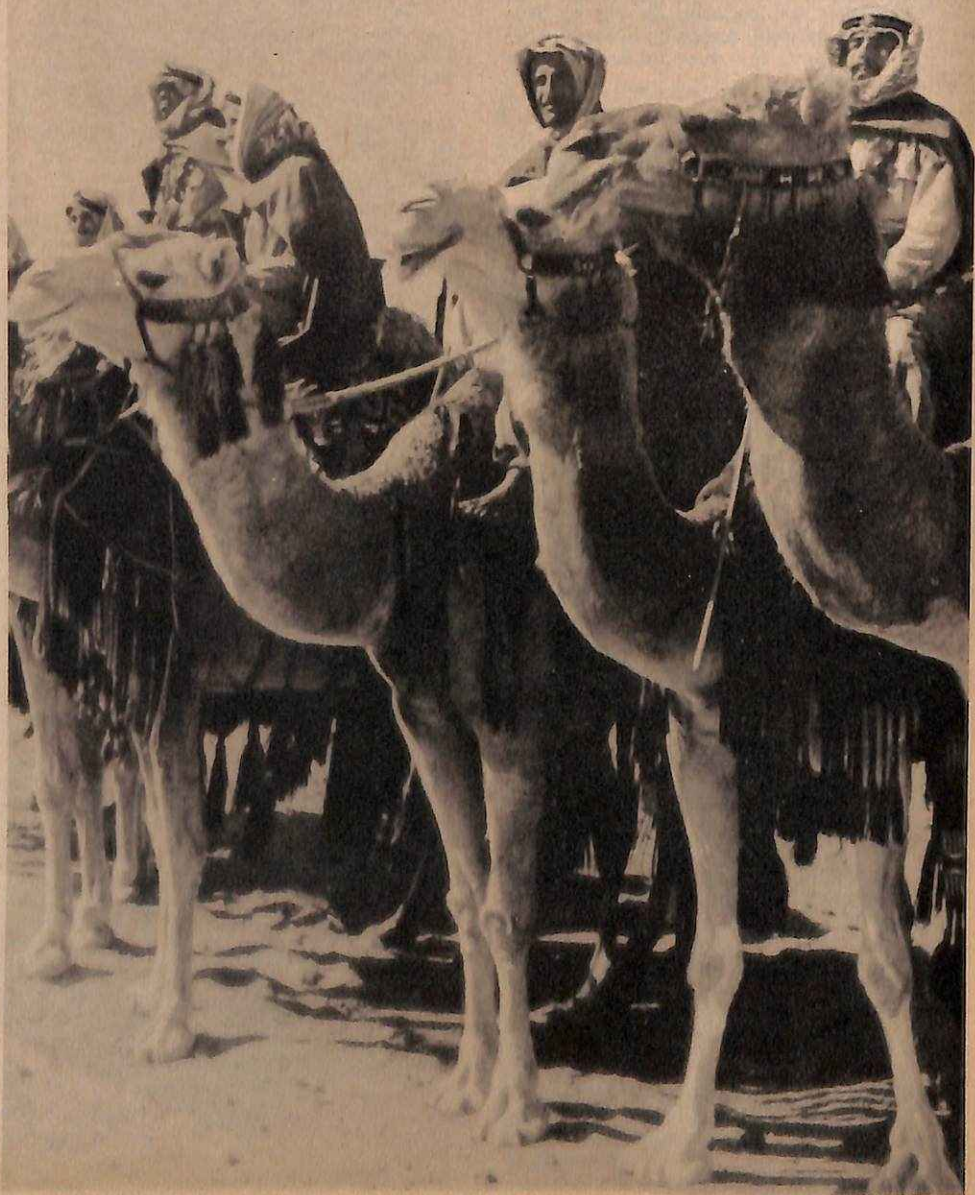
ουρέκ, o άλλος σωματοφύλακας κ' έγώ κα-
 θήσαμε πίσω. Έγώ καθόμουν στή δεξιά
 πλευρά. Στήν τσέπη τού αδιαβρόχου μου εί-
 χα κρύψει ένα μικρo περίστροφο τών 38 χι-
 λιστών, πού τo είχα αδιάκοπα γυρισμένο,
 κάτω απ' τo αδιάβροχο, φυσικά, πρoς τo μέ-
 ρος τού 'Οξουρέκ.

Σ' όλο τo ταξίδι, o 'Οξουρέκ κ' οί άν-
 τρες του μιλούσαν τούρκικα, νομίζοντας πώς
 ούτε o σωφέρ ούτε έγώ τούς καταλαβαίνα-
 με.

Στo άναμεταξύ, o σωφέρ κ' έγώ ανταλ-
 λάσσαμε μηνύματα ύπo μορφή άραβικών τρα-
 γουδιών. Αυτά οί Τούρκοι δέν μπορούσαν
 νά τά καταλάβουν.

Τά μεσάνυχτα, έπειτα από 19 ώρες ά-
 διάκοπο ταξίδι μέσ' από τά θουνά, τo αυτο-
 κίνητο έφτασε σ' ένα όροπέδιο, κι o 'Οξυ-

ΓΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ: ΣΥΡΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ, ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΚΑΜΗΛΕΣ, ΠΕΡΙΠΟΛΟΥΝ ΑΓΡΥΠΝΟΙ...

ουρέκ άνήγγειλε: — Έδω είναι! Φτάσαμε.
 Χιόνιζε όταν κατεθήκαμε απ' τo αυτοκί-
 νητο και πυκνή όμίχλη σκέπαζε τά πάντα.
 Μέσα σtο σκοτάδι μπόρεσα νά διακρίνω
 τούς πέτρινους τοίχους ενός μεγάλου κτιρίου.
 —Θά μπούμε μέσα νά φέρουμε τo «πρά-
 μα», είπε o 'Οξουρέκ. Έσείς νά περιμένε-
 τε εδώ!

—Κι άν μάς παγιδέψατε; 'Αδύνατον! Θά
 μείνουμε μαζί σας. "Όπου πάτε έσείς θά πά-
 με κ' έμεις.

Στήν πραγματικότητα, ήθελα νά ιδω τo
 έργαστήριo, γιά νά ξέρω τά κατατόπια στήν
 επιδρομή πού ήξερα ότι θ' ακολουθούσε άν
 ή αποστολή μας πετύχαινε.

"Ενας απ' τούς σωματοφύλακες πήγε τό-
 τε κ' έφερε ένα σάκκο με τά 50 κιλά τής ή-
 ρωίνης απ' τo έργαστήριo. 'Ο 'Οξουρέκ ζή-
 τησε άμέσως τά χρήματα.

Τού είπα πώς τάχα αφήσει στo ήμιφορ-
 τηγo.

—Πάμε ως εκεί μαζί, πρόσθεσα. 'Αφού έ-
 ξετάσω τo «πράμα» γιά νά ιδω άν είναι εν
 τάξει και στήν ποσότητα πού είπαμε, θά πλη-
 ρωθής!

'Εκείνος με ακολουθούσε με κάποιο δι-
 σταγμό.

Καθώς γυρίζαμε πρoς τo αυτοκίνητο, εί-
 δα ένα φώς ν' ανάβη στo έργαστήριo. Σ' αυ-
 τo τo σύνθημα άπάντησε ένα άλλο φώς στήν
 βουνοπλαγιά.

Τάχυνα τo θήμα μου κ' έφτασα στo ήμι-
 φορτηγo πρίν απ' τόν σωματοφύλακα, πού
 τόν θάραιναν τά 50 κιλά τής ήρωίνης.

—Γύρισε γρήγορα τ' αυτοκίνητο, με κα-
 τεύθυνση πρoς τo δρόμο, είπα στo σωφέρ.

'Ο σωματοφύλακας τού 'Οξουρέκ πέτα-
 ξε τo σάκκο στo πίσω μέρος τού ήμιφορτη-
 γου και χώθηκε εκεί μέσα κοντά του. Μπή-
 κα κ' έγώ μέσα, έκλεισα τήν πόρτα κι άρχι-
 να νά ξεετάζω τή σκόνη. Ήταν ήρωίνη.

Κάτω από βροχή σφαιρών κυλάμε
 στήν κατηφόρα...

Ξαφνικά, είδα απ' τo παράθυρο έντεκα
 ανθρώπους, πού πλησίαζαν πρoς τo μέρος
 μας κρατώντας ντουφέκια. "Ενας απ' αυ-
 τούς, προφανώς o άρχηγός, ήταν όπλισμέ-
 νος με αυτόματο, άλλοι δυo με πολυβόλα.

—Γρήγορα! Φύγε! φώναξα στόν οδηγό.

'Εκείνος πάτησε τήν ταχύτητα, και κα-
 θώς τo ήμιφορτηγo ξεκινούσε, δυo απ' τούς
 όπλοφόρους άρχισαν νά πυροβολούν. Έσκυ-
 ψα έξω απ' τo παράθυρο και πυροβόλησα
 με τά δυo μου ρεβόλβερ.

'Ο σωματοφύλακας πού θύρισκόταν μέσ'
 στo αυτοκίνητο ξαφνίστηκε στήν αρχή απ'
 όλα αυτά κ' έπειτα έκανε νά όρμηση πάνω
 στo σωφέρ. Άλλά τόν χτύπησα στo κεφάλι
 με τή λαθή τού περιστρόφου μου κ' έπεσε
 χάμα, εκτός μάχης.

Τo αυτοκίνητο εξακολουθούσε τo δαιμο-
 νιώδη δρόμο του, μέσα σe βροχή από πυρο-
 βολισμούς και πολυβολισμούς. Δόξα σοι o
 Θεός, καμμιά απ' τis σφαίρες πού χτύπη-
 σαν τ' αυτοκίνητό μας δέν μας πέτυχε...

Είχαμε χρειαστή 19 ώρες γιά ν' άνεβου-
 με στo θουνό, αλλά τo κατέβασμα τo κά-
 νουμε σe 10 μόνο ώρες. Είχαμε μαζί μας τά
 50 κιλά τής ήρωίνης κ' είχαμε δέσει σφι-
 χτά τo σωματοφύλακα.

Άμέσως πήραμε γιά ενίσχυση κι άλλους
 αστυνομικούς και ξανανεθήκαμε στo θου-
 νό. Στo δρόμο συναντήσαμε τόν 'Οξουρέκ
 και τή συμμορία του πού κατέβαιναν γιά νά
 με πιάσουν. Οί αστυνομικοί τούς συνέλαβαν
 όλους.

Τo έργαστήριo διαλύθηκε. Πάνω από 700
 κιλά όπιου και 1.00 κιλά ήρωίνης κατασχέ-
 θηκαν. 'Ο 'Οξουρέκ αποκάλυψε πώς έκα-
 νε αυτή τή δουλειά εδώ και τριάμισο χρό-
 νια. Καταδικάστηκε σe θάνατο, άλλ' αυτο-
 κτόνησε στή φυλακή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΤΟ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ!

ΟΙ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ Κ' ΟΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΚΥΜΑΝΣΕΙΣ
 ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

Η «διοκλιματολογία» είναι μιά και-
 νούργια έπιστήμη πού μελετά τis ά-
 μεσες και έμμεσες επιδράσεις πού ά-
 σκεί τo γεωφυσικό και γεωχημικό πε-
 ριβάλλον στήν ζωή τών φυτών, τών
 ζώων και τών ανθρώπων. Είναι, δε-
 θαίως, γνωστότατο —και οί γιατροί
 και οί άσθενείς δέν περίμεναν νά τούς
 τo πη ή διοκλιματολογία— ότι ώρι-
 σμένες κλιματικές μεταβολές έπι-
 δρουν επάνω σe ώρισμένες άρρώστι-
 ες. "Όσοι πάσχουν από ρευματισμούς
 ή από άσθμα ξέρουν από τήν πικρή
 πείρα τους, ότι ώρισμένες μετεωρο-
 λογικές μεταβολές χειροτερεύουν τήν
 κατάστασή τους και συχνά, από τo
 γεγονός ότι υποφέρουν περισσότερο
 ή λιγώτερο, μπορούν νά προφητεύ-
 σουν τί καιρό θά κάμη ή έόμενη ή-
 μέρα.

- Στήν Εύρώπη, ή μετατόπιση ώρισμένων «μετεωρολογικών μετώπων» βελτιώνει ή χειροτερεύει τήν κατάσταση τών άσθματικών.
- Η πτώση τού θαρομέτρου κατά πέντε δέκατα τού δακτύλου μπορεί νά άσκήση σημαντική επίδραση στήν εξέλιξη τών λοιμωδών νόσων: Κάτω από τis συνθήκες αυτές, οί μικροοργανισμοί αναπτύσσονται με μεγαλύτερη ταχύτητα, άποκτούν μεγαλύτερη μολυσματική δύναμη και παράγουν περισσότερες τοξίνες.
- Η ίδια πτώση τού θαρομέτρου μπορεί νά προκαλέση αύξηση τών νευραλγιών σe όσους πάσχουν από ρευματισμούς και αύξηση τών κρίσεων στους άσθματικούς.
- Η αύξηση τού ιονισμού τής ατμοσφαιρας —δηλαδή τής ποσότητας τού ηλεκτρισμού τής ατμοσφαιρας— ενισχύει τούς μικροοργανισμούς.
- Τά άρνητικά ιόντα φαίνεται ότι άνακουφίζουν τούς άσθματικούς. "Ηδη στή Φιλαδέλφεια, γίνεται συστηματική μελέτη τών θεραπευτικών ιδιοτήτων τών ατμοσφαιρών πού περιέχουν μεγάλες ποσότητες άρνητικών ιόντων.

Τά λίγα αυτά παραδείγματα αποδεικνύουν ότι o τομέας τής ιατρικής διοκλιματολογίας είναι πολύ πλατός. "Ο ειδικός δρ Α. Ντυσσέρ έλπίζει ότι θά τόν πλατύνη περισσότερο. Με μιά ανακοίνωσή του, πού έκαμε τήν εντύπωση επαναστατικής, σχεδόν καινοτομίας, προσεπάθησε νά δώση «ηλεκτρική έρμηνεία» σtis περισσότερες άρρώστιες. Είναι βέβαιον ότι ή ανακοίνωσή αυτή άνοίγει καινούργιους όρίζοντες στήν έρμηνεία τής «γενέσεως» τών άσθενειών. Μπορούμε νά τήν συνοψίσουμε σe λίγα λόγια.

Η «ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ»

'Ο δρ. Ντυσσέρ ξεκινά από τήν διαπίστω-
 ση ότι τo σώμα τού ανθρώπου έχει «ηλε-
 κτρική όμοιογένεια» και ότι o ηλεκτρισμός
 τού περιβάλλοντος ύπάκει σe διακυμάν-
 σεις. 'Ο δρ. Ντυσσέρ παρατήρησε ότι οί μι-
 κρές μεταβολές τού ιονισμού τής ατμοσφαι-
 ρας δέν διαταράσσουν αισθητά τήν ισορρο-
 πία τού έσωτερικού ιονισμού. Σe κάθε άτο-
 μο υπάρχει ένα «περιθώριον άσφαλείας». "Ο-
 ταν οί ηλεκτρικές μεταβολές πού γίνονται

στήν ατμόσφαιρα γίνονται με τόσο μεγάλη
 ταχύτητα και ένταση, ώστε νά περνούν τo
 όριο τής έσωτερικής άσφαλείας, o οργανι-
 σμός τού ανθρώπου μπορεί νά εκτεθί σe σο-
 βαρούς κινδύνους.

'Ο δρ. Ντυσσέρ έμελέτησε τo θέμα του
 επί 14 έως τώρα χρόνια. Έπεδόθη σe καθη-
 μερινές μετρήσεις τού ηλεκτρισμού τής ατμο-
 σφαιρας. Καί παρέβαλε τis μετρήσεις του
 με τήν κατάσταση άσθενών και γερόντων
 τούς όποιους παρακολουθούσε κάθε ήμέραν.

ΒΙΟΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

'Ο δρ Ντυσσέρ κατέληξε σtis εξής δια-
 πιστώσεις:

- 1 Διακυμάνσεις τού γήινου ηλεκτρικού πεδίου κατά 100 τουλάχιστον βολτ εις ένα ώρισμένο σημείον και άνα μέτρον έδoφους άρκούν γιά νά προκαλέσουν παθολογικές εκδηλώσεις σe ένα ανθρώπινο όν.
- 2 Αυτή ή έλαχίστη διαφορά στόν ατμο-
 σφαιρικό ιονισμό προκαλεί σe όσους πά-
 σχουν από λοιμώξεις (60% επί 376 πε-
 ριπτώσεων) τοπικές παθολογικές εκδηλώ-
 σεις (ήμικρανία, συμφορηση, αιμόπτυση).
- 3 Η ίδια έλαχίστη διαφορά μπορεί νά
 προκαλέση σe άτομα τά όποια είναι φαι-
 νομενικά υγιά ή σe άρρώστους πού πά-
 σχουν από χρόνια νοσήματα διαταραχές
 στα άγγεία ή στήν κυκλοφορία τού αίμα-
 τος.
- 4 Ευκολώτερα προσβάλλονται τά εξα-
 σθενημένα άτομα και όσοι πάσχουν από
 ψυχικές και ένδοκρινικές διαταραχές. "Ο-
 σοι πάσχουν από διαταραχές τού συμπα-
 θητικού συστήματος δέν προσβάλλονται
 πολύ εύκολα, αλλά οί παθολογικές εκδηλώ-
 σεις πού παρατηρούνται σ' αυτά τά άτομα
 είναι βαρύτερες.
- 5 Οί άνθρωποι εκτίθενται μόνοι τους
 σe κινδύνους όταν ταξιδεύουν με μεταφο-
 ρικά μέσα πού κινούνται με πολύ μεγάλη
 ταχύτητα. Τούτο όφείλεται εις τo γεγονός
 ότι τo ηλεκτρικόν περιβάλλον των μετα-
 βάλλεται πολύ γρήγορα.

Η ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Κατά τήν γνώμη τού δρος Ντυσσέρ, οί πε-
 ρισσότερες παθολογικές εκδηλώσεις πού έμ-
 φανίζονται σe υγιείς ή σe άσθενείς, όφείλον-
 ται σe μεταβολές τού ηλεκτρισμού τής α-
 τμοσφαιρας, οί όποιες διαταράσσουν τήν έ-
 σωτερική ηλεκτρική ισορροπία. Κάθε μετα-
 βολή τού ιονισμού τής ατμοσφαιρας άποτε-
 λεί ένα έρεθιστικό, μιά επίθεση πού συγκλο-
 νίζει ολοκληρών τόν οργανισμό.

"Όμως —και αυτό άποτελεί τo περισσό-
 τερον ένδιαφέρον σημείον— υπάρχει τρόπος
 νά εξουδετερώσουμε τήν ατμοσφαιρικήν αυ-
 τήν επίθεση: Πράγματι, εις τo ποσοστόν πού
 ή μετεωρολογία ήμπορεί νά μάς πληροφορή
 έκ των προτέρων γιά τis ηλεκτρικές διατα-
 ραχές τής ατμοσφαιρας, o γιατρός θά ήμπο-
 ρή νά διδω στόν άρρώστο τά μέσα με τά ό-
 ποια θά είναι σe θέση νά εξουδετερώση τήν
 ατμοσφαιρική επίθεση.

Σ' ολοκληρών τόν κόσμο οί διοκλιματο-
 λόγοι προσπαθούν σήμερα νά αποκαλύψουν
 τά τελευταία μυστικά πού κρατά άκόμη ή
 ρύση, γιά τo καλό τών ανθρώπων. ■ ■ ■

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: ΑΓΓΕΛΟΣ Ή ΔΙΑΒΟΛΟΣ;

Συγγραφείς, στρατιωτικοί, φιλόσοφοι, καλλιτέχνες και πολιτικοί δεν μπόρεσαν, αιώνες τώρα, να συμφωνήσουν στο τί είναι ή γυναίκα

Στην πορεία της ανθρωπότητας μέσα στους αιώνες, άλλαξε συχνά η μορφή του κόσμου. Πότε με στρατιωτικές κατακτήσεις, πότε με τεχνικές τελειοποιήσεις, πότε με την επικράτηση μιάς φιλοσοφικής κοσμοθεωρίας, μιάς πίστεως, χώρες εξηφανίσθησαν, χώρες γεννήθηκαν, ήθη και έθιμα υπέστησαν ριζικές μεταβολές, αξίες κατηργήθηκαν, αισθητικές αντιλήψεις κατεποντίσθησαν, το κάθε τί, με μιά λέξη, υπέκυψε στον αμείλικτο νόμο της εξέλιξης. Ένα μόνο δεν άλλαξε βασικά στον κόσμο: Ο Ισχύς των δύο φύλων. Η γνώμη όμως των ανδρών μεταβάλλεται.

Οι όρκοι τους είναι γραμμένοι στην άμμο...

Αυτές οι Γυναίκες που «έλα τὰ συγχωρούν εκτός από την περιφρόνηση» (Σολομών), που είναι συνήθως «άμυαλα σπουργίτια» (Ιερώνυμος), που είναι «τά καλλιτεχνήματα του Πλάστου» κατά τον Άσκληπιάδη, που «σαν τὰ κύματα της θάλασσας, ενώ όλες είναι ίδιες, δεν μοιάζουν ή μιά με την άλλη» (Γεωργία Σάνδη), που «ἀποβλακώνουν τον άνδρα» (Βολταίρος), που «οι όρκοι τους είναι γραμμένοι στην άμμο» και που είναι «αντάξιο φαγητό των θεών όταν δεν το έχει μαγειρέψει ο διάβολος» (Σαίξπηρ), αυτές, λοιπόν, οι γυναίκες, των οποίων «ο μεγαλύτερος έχθρος είναι εκείνος που τις γνωρίζει κατά βάθος» (Δάντης) είναι επίσης ο βασικός άξων της ζωής, η πηγή της, η κινητήριος δύναμή της, η δόση της. Άλλοι συνηγορούν, όπως ο Γκαίτε: «Παραπονείστε ότι οι γυναίκες είναι άστατες. Μην απορείτε. Έκείνες είναι που ζητούν ένα σταθερόν άνδρα». Και ο Μπετόνι: «Οι γυναίκες σ' ήσαν όλες τίμιες αν ήσαν εύτυχισμένες. Και θ' ήσαν εύτυχισμένες αν είχαν καλούς συζύγους».

Όποιος δεν έκλαψε δεν γνώρισε τι θα πη ζωή...

Και ο Σταντάλ: «Όποιος δεν αντίκρυσε την όμορφιά της γυναίκας, δεν την λάτρεψε, δεν αγωνίστηκε να την αποκτήσει, δεν την χάρισε, δεν θαυματουργήσε, δεν ξαγρύπνησε, δεν πόνεσε, δεν έκλαψε, δεν θυσιάστηκε γι' αυτήν, πέρασε από τη γη χωρίς να νιώσει τί θα πη ζωή».

Και ο Σουίφτ: «Οι άνδρες θέλουν να έχουν γυναίκα χωρίς έλαττώματα, αλλά τί θα έλεγαν αν, βρίσκοντάς την, απαιτούσε και αυτή ίση τελειότητα από τον σύζυγό της;» Και ο Ρικάρ: «Οι γυναίκες δεν εδημιούργησαν μεγάλα έργα, αλλά εγέννησαν μεγάλους άνδρες».

Και ο Σεγκύρ: «Ξέρετε ποιά είναι ή γυναίκα; Είναι το αδύνατο αυτό πλάσμα που ζήτημα είναι αν μπορεί να ξεφυτρώσει δυο νύχτες συνέχεια σ' ένα γλέντι. Κι όμως για τον άρρωστο σύζυγό της ή για το άρρωστο παιδί της, κάθεται και ξεφυτράει στο προσκέφαλό τους εβδομάδες δόκλινες...» Άλλοι έχουν επιφυλάξεις, άλλοι στον ύμνο τους δίνουν και λίγο δηλητήριο. «Η καρδιά των γυναικών, λέγει ο Σαλβαντέ, είναι μιά λύρα τριχορδή. Η μιά χορδή ψάλλει τον Θεό και την έρωτα, ή άλλη το χρήμα και την δόξα και ή τρίτη τον διάβολο!»

Και ο Λέσσιγκ: «Ο Θεός στην αρχή θέλησε να πλάσει την γυναίκα όμοια με τον διάβολο, όταν όμως την μισοτελείωσε μετάνιωσε και την άποτελείωσε Άγγελο».

Πολλοί όμως είναι οι κατήγοροι. Ίδου οι κυριώτεροι:

Σωκράτης: «Φρένιμος άνδρας είναι εκείνος μόνο, που ποτέ δεν έδωσε την παραμικρή έμπιστοσύνη στα λόγια των γυναικών».

Λουδοβίκος: «Θα μπορούσα μάλλον να συμβιβασώ δόκλινη την Εύρωπη παρά δυο γυναίκες».

Βολταίρος: «Δεν έγινε αδικία περήφανη στην ιστορία ή Ίθακη, αφού υπήρχε εκεί μιά γυναίκα πιστή».

Γκιτρί: «Ο Άδης είναι στρωμένος με γυναικείες γλώσσες».

Σαίξπηρ: «Οι γυναίκες μοιάζουν με τὰ άλογα που όσο περισσότερο στολίζονται, τόσο περισσότερο χοροπηδάνε».

Δουμάς: «Μεταξύ ενός ποιητού και ενός τραπεζίτου, λίγες γυναίκες θα διάλεγαν τον ποιητή. Σκληρή γνώμη».

Άλλοι την ανέβασαν στα ούρανια κι άλλοι την έρριξαν στην κόλαση, κανείς όμως δεν μπόρεσε να μείνη αδιάφορος ή να την άγνοήσει

Δεν υπάρχει άνθρωπος σκεπτόμενος, άνθρωπος της δράσεως — φιλόσοφος, διανοούμενος, καλλιτέχνης, πολιτικός, στρατιωτικός, επαγγελματίας που να μην αισθάνθηκε κάποια στιγμή την ανάγκη να λάβη μιά στάση υπεύθυνη ή όχι, απέναντι στο μυστήριο που λέγεται Γυναίκα. Το ότι οι κρίσεις είναι αντιφατικές, δεν έχει σημασία. Η αντίνομία εκφράζει την άπέραντη ποικιλία του μεγάλου θέματος, εμφανίζει με ενάργεια το πρόβλημα του χαρακτηρισμού της ζωής της ίδιας. Η επιλογή των αποφθεγμάτων που δημοσιεύουμε δεν εξαντλεί το πρόβλημα. Δίδει όμως μιά σαφή εικόνα της ποικιλίας γνώμων.

Κάθεται και ξεφυτρά εβδομάδες δόκλινες...

Άριστοτέλης: «Ο άνδρας είναι από τη φύση καλύτερος από την γυναίκα».

Σοπενχάουερ: «Και μόνη ή εμφάνιση της γυναίκας δείχνει ότι δεν είναι προωρισμένη για μεγάλα έργα».

Και κάτι ύπουλα φαρμακερό:

Λα Ροσφοκώ: «Η τιμιότης των γυναικών οφείλεται συχνά στην προτίμησή τους για το καλό όνομα και την ήσυχία τους».

Λα Μπρυγιέρ: «Οι περισσότερες γυναίκες δεν έχουν άρχες' οδηγούνται από το αίσθημα κ' ή ήθική τους εξαρτάται από αυτούς που αγαπούν».

Ο ίδιος όμως κάνει και μιάν υπόχρηση:

«Οι γυναίκες — λέει — είναι υπερβολικές είναι ή καλύτερες ή χειρότερες από τους άντρες».

Βολταίρος: «Τα πλούτη κάνουν τη γυναίκα άλαζονική ή όμορφα υποπτη ή άσχημα μισητή. Κ' ένας άρχαίος, επίσης, μισούνης».

Μένανδρος: «Δεν υπάρχει οικογένεια που να διοικήθηκε από γυναίκα και να μη... καταστράφηκε».

(Άσφαλώς πρόκειται περί Ιστορικού σφάλματος).

Η καρδιά της γυναίκας είναι μιά λύρα τριχορδή...

Και ο ίδιος ο μεγάλος τραγικός:

«Δεν υπάρχει ούτε φρούριο, ούτε χρήματα, ούτε και τίποτε άλλο που να φυλάγεται τόσο δύσκολα όσο ή γυναίκα».

Αι αυτά μὲν πιστεύουν και γράφουν οι άνδρες για τις γυναίκες. Όσον αφορά τις γυναίκες, το τί πιστεύουν για τους άνδρες είναι, φυσικά, γνωστό.

Όσα κείμενα υπάρχουν, (ή τουλάχιστον, όσα γνωρίζουμε, ή θέλουμε να γνωρίζουμε), προδίδουν τον άπέραντο, ανεπιφύλακτο και δολοκληρωτικό θαυμασμό τους προς το ανδρικό φύλο.

Όρθος ίσως. «Τότε μόνον ή φύσις δημιουργεί γυναίκες, όταν δεν μπορεί να πλάσει άνδρες», λέει ο Άριστοτέλης.

Μήπως καμιά αναγνώστριά μας έχει αντίρρηση; Και αν έχη, γιατί δεν μας την λέει;

Όχι, φυσικά, γιατί θα κάμη καμιά διαφορά, έμπρος στον συντριπτικόν όγκον των κειμένων που παραθέσαμε, αλλά, δικαίαι έμεις και μεγάθυμοι, όπως πάντα, δεν μπορούμε να μην αφήσουμε ν' άκουσθή και ή αλπειά, όταν μάλιστα είναι και — κατά τεκμήριον — άσθενεστέρα...

Πέτρος ο μέγας οικονομολόγος

Μία εύθυμη Ιστοριούλα

Ο νεαρός μας λέγεται Πέτρος, είναι είκοσιενός χρονών και φωστήρας στα οικονομολογικά. 'Ο Πέτρος παίζει πίνγκ-πόνγκ, ποδόσφαιρο και φουσαριόνικα, ξεδεύει τα λεπτά του (δταν έχη) αλόγαριαστα και δανείζεται (δταν δέν έχη) από όποιον έχει την άτυχία να βρεθῇ μπροστά του: απ' τόν προϊστάμενό του, απ' τούς συναδέλφους του, απ' τὴν καθαρίστρια, απ' τὸ παιδί τοῦ ἀσανέου.

Μιά μέρα πού βρέθηκε πάλι χωρίς πεντάρα, τραβάει ἴσια στο λογιστήριο, βρίσκει ἐκεῖ μιά ξανθοῦλα δακτυλογράφο, τὴν Εὔα, καὶ χαμογελώντας πρόσχαρα τῆς λέει:

— Παραμυθένια πριγκίπισσά μου, κάνε μου τὴ χάρη νὰ μοῦ δανείσης ἑκατὸ δραχμές.. Θὰ σοῦ τὶς ἐπιστρέψω, ἔχεις τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, τὴν Παρασκευὴ ὁποσδήποτε.

Τώρα, ἐδῶ πού τὰ λέμε, ἡ ξανθοῦλα Εὔα εἶναι ἓνα ἀδύνατο θηλυκὸ πού δέν μπορεῖ νὰ πῇ ποτὲ ὄχι. 'Εξάλλου, εἶναι καὶ λιγάκι ἐρωτευμένη μὲ τὸν Πέτρο... 'Ετσι, λοιπόν, τοῦ δίνει τὶς ἑκατὸ δραχμές.

'Ερχεται ἡ Παρασκευὴ καὶ ὁ φωστήρας μας, μόλις ἀνοίγει τὰ μάτια του, πρωί-πρωί, θυμάται τὸ χρέος του. ε'Α στο καλὸ, μουρμουρίζει, πρέπει νὰ ἐπιστρέψω σήμερα ἐκεῖνες τὶς ἑκατὸ δραχμές. Πού νὰ τὶς βρῶ; Νὰ τὶς κλέψω;

Κάθεται νὰ πῇ τὸν καφέ του καί, νά, ἡ σωτήρια ἐμπνευση ἐρχεται κιάλας. Μόλις φτάνει στο γραφεῖο του, τρέχει ἴσια στὴν 'Αλίκη, τὴ μελαχροινὴ φίλη τῆς Εὔας, καὶ τῆς λέει:

— Παραμυθένια πριγκίπισσά μου, κάνε μου τὴ χάρη νὰ μοῦ δανείσης ἑκατὸ δραχμές. Θὰ σοῦ τὶς ἐπιστρέψω, ἔχεις τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, τὴν Τρίτη ὁποσδήποτε.

Καί — ἄχ! — ἡ μελαχροινὴ 'Αλίκη εἶναι ἐπίσης ἓνα ἀδύνατο θηλυκὸ πού δέν μπορεῖ ποτὲ νὰ πῇ ὄχι. Καί, ἴσως-ἴσως, εἶναι καὶ αὐτὴ λιγάκι τοιμημένη μὲ τὸν νεαρό. 'Ετσι, λοιπόν, τοῦ δίνει τὶς ἑκατὸ δραχμές.

Τὴν Τρίτη, πρωί-πρωί, ἡ πρώτη σκέψη τοῦ Πέτρου, μόλις ἀνοίγει τὰ μάτια του, εἶναι: «'Α, στο καλὸ...»

'Αλλά δέν ἔχει προλάβει νὰ πῇ τὸν καφέ του, δταν βρίσκει τὴν σωτήρια λύση. Μόλις φτάνει στο γραφεῖο τραβάει ἴσια στὴν ξανθὴ Εὔα καὶ τῆς λέει:

— Παραμυθένια πριγκίπισσά μου, κάνε μου τὴ χάρη νὰ μοῦ δανείσης ἄλλη μιά φορὰ ἑκατὸ δραχμές. Θὰ σοῦ τὶς ἐπιστρέψω, λόγῳ τιμῆς, τὴν Παρασκευὴ τὸ δίχως ἄλλο.

Τώρα, τὴ συνέχεια τὴν ξέρομε. 'Η ξανθὴ Εὔα εἶναι ἓνα ἀδύνατο πλάσμα καὶ τοῦ δίνει τὶς ἑκατὸ δραχμές. 'Ο Πέτρος τρέχει γραμμὴ στὴν 'Αλίκη καὶ πληρώνει τὸ χρέος του.

Τὴν Παρασκευὴ, ὅμως, δέν ἔχει ἀνοίξει καλὰ-καλὰ τὰ μάτια του καί... 'Αλλά ὁ ἀναγνώστης ξέρει τὶς ὥριμες ἐμπνεύσεις τοῦ φίλου μας. Δανείζεται λοιπόν ἀπ' τὴν 'Αλίκη ἑκατὸ δραχμὲς γιὰ νὰ τὶς δώσῃ στὴν Εὔα. Τὴν ἐπομένη Τρίτη γίνεται τὸ ἴδιο ἀπ' τὴν ἀνάποδη καὶ ἡ δουλειὰ αὐτὴ συνεχίζεται τέσσαρες, ἐπτά, ἐννιά ἐβδομάδες.

Τὴν ἐνάτη ἐβδομάδα, ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ πού ὁ Πέτρος ἐπιστρέφει στὴν 'Αλίκη τὶς ἑκατὸ δραχμὲς πού μόλις δανείστηκε, παρουσιάζεται ἡ Εὔα στὴν πόρτα, ὄχι πιά πρόσχαρη καὶ χαμογελαστή, καὶ τοῦ λέει:

— 'Ακου δῶ, φίλε μου... ἡ 'Αλίκη μοῦ εἶπε πὼς τῆς παίρνεις τακτικά, κάθε Παρασκευὴ, δανεικὲς ἑκατὸ δραχμὲς κ' ἐγὼ τῆς εἶπα πὼς κάνεις τὸ ἴδιο μὲ μένα κάθε Τρίτη καὶ νομίζω καὶ οἱ δυό...

— 'Εξοχα! Περίφημα! ἀναφωνεῖ ὁ Πέτρος, ὁ μέγας οικονομολόγος. Εὔα, ἀπὸ τώρα καὶ στο ἐξῆς θὰ δίνης ἐσὺ στὴν 'Αλίκη ἑκατὸ δραχμὲς κάθε Τρίτη κ' ἐσὺ, 'Αλίκη, θὰ ἐπιστρέφης στὴν Εὔα τὶς ἑκατὸ δραχμὲς κάθε Παρασκευὴ. Καὶ νὰ μοῦ κάνετε, σὺς παρακαλῶ, τὴ χάρη νὰ μὲ ἀπαλλάξετε ἀπ' αὐτὸν τὸν μπελᾶ!

Ο «ΜΠΑΝΓΚΡΑ» ΤΟΥΣ ΕΧΕΙ ΑΡΠΑΞΕΙ ΣΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΚΑΘΕ ΧΟΡΕΥΤΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ ΤΩΡΑ ΚΤΥΠΩΝΤΑΣ ΡΥΘΜΙΚΑ ΤΑ ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΑ ΒΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΙΜΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΑ ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΟΤΥΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΙΑ Ν' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΠΑΜΡΧΑΙΟ ΣΚΟΠΟ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΗΛΙΝΟ ΣΤΑΜΝΙ

ΜΠΑΝΓΚΡΑ Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Οἱ εὐτυχισμένοι κάτοικοι τοῦ Παντζάμπ δέν ἀφήνουν εὐκαιρία γιὰ νὰ ἐκδηλώσουν μὲ τούς πατροπαράδοτους χορούς τους τὴν χαρὰ τους. Γάμοι, γέννες, "Ἀνοιξή, συγκομιδὴ — λίγες ἀπὸ τὶς πολλὲς ἀφορμὲς γιὰ «Μπανγκρά»

Καλὸδεκτες οἱ πρώτες σταλαγματιὲς τῆς βροχῆς πού γονιμοποιοῦν τὴ γῆ. Οἱ εὐτυχισμένοι ἀγρότες τοῦ Παντζάμπ (Πενταποταμία πρέπει νὰ ποῦμε ἑλληνικά, γιὰτὶ πέντε ποτάμια ποτίζουν τὴ γονιμώτατη γῆ του) ἄλλο πού δὲ θέλουν —εὐκαιρία γιὰ νὰ εὐχαριστήσουν μὲ τὸ δικό τους τρόπο τὸν οὐρανὸ γιὰ τὴν εὐλογία του... Κι ὁ τρόπος τους εἶναι μοναδικός: 'Ο πατροπαράδοτος χορὸς τους Μπανγκρά, ὁ θεαματικότερος ἴσως λαϊκὸς χορὸς στὶς 'Ινδίες.

Συνεπαρμένοι λὲς ἀπὸ τὸ ξεχείλισμα τῆς ζωῆς πού ὀργιάζει ὀλόγυρά τους, οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ (γιὰτὶ μονάχα οἱ ἄντρες χορεύουν) παραδίδονται στο χαρούμενο ρυθμὸ τοῦ Μπανγκρά, κάτω ἀπὸ τοὺς ἤχους τῆς ἴδιας μελωδίας πού, αἰῶνες τώρα, τραγουδοῦν οἱ πατέρες τους καὶ οἱ παπποῦδες τους.

Φυσικά, δέν μπορούμε νὰ τοὺς ζητήσουμε τὴν πλαστικὴ τελειότητα ἐνὸς κλασσικοῦ χοροῦ, ἀλλὰ ὁ ἀπλὸς ρυθμὸς καὶ ἡ χάρη τοῦ Μπανγκρά — πού οἱ χορευτὲς του πρέπει μαζὶ μὲ τ' ἄλλα νὰ συνδυάζουν καὶ ἀξιόλογες ἀκροβατικὲς ἱκανότητες — ταυιάζουν ἀπόλυτα σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνεπιτήδευτους ἀνθρώπους.

Ἀγαποῦν τὶς γιορτὲς καὶ κάθε σημαντικὸ γεγονός στὸν κύκλο τῆς περιορισμένης ζωῆς τους — ἀνοιξή, γάμος, γέννα, συγκομιδὴ — ἀποτελεῖ μιά θαυμασία εὐκαιρία γιὰ ν' ἀφήσουν τὸ πηγαῖο συναίσθημα τῆς εὐτυχίας πού κρύβουν μέσα τους νὰ ξεχειλίσῃ σ' ἓνα ὄργιο τραγουδιοῦ καὶ χοροῦ.

Στις αρχές του δεκάτου ένατου αιώνα, ένας φίλος μου, που τον έλεγαν "Αρθουρ Χόλινταιν, έφτανε στην πόλη του Ντόνκαστερ ακριβώς στη μέση της εβδομάδας των Ιπποδρομιών, δηλαδή στα μέσα Σεπτεμβρίου. Ήταν ένας από κείνους τους άνοιχτό-καρδους, τολμηρούς κι όμιλητικούς νέους, που κάνουν αμέριμνα το ταξίδι της ζωής, δημιουργώντας φιλίες όπουδήποτε κι αν πάνε. Ο πατέρας του ήταν ένας πλούσιος βιομήχανος και κτηματίας, κι ο "Αρθουρ ήταν ο μοναχογιός του κ' επίδοξος διάδοχός του. Είχε πάντα πολλά χρήματα στη διάθεσή του. Ένα Σεπτέμβριο, λοιπόν, ο νεαρός "Αρθουρ έφτασε στο Ντόνκαστερ, έχοντας ξα-

φνικά αποφασίσει να πάη στις Ιπποδρομίες. Δεν έφτασε στην πόλη παρά το θραδάκι, και πήγε να φροντίση για φαγητό και κρεβάτι στο κυριώτερο ξενοδοχείο. Φαγητό είχαν αφθονο να του σερβίρουν, αλλά γέλασαν όταν μίλησε για κρεβάτι. "Όταν είναι ή εβδομάδα των Ιπποδρομιών στο Ντόνκαστερ, πολλοί έτισκέπται που δεν έχουν κλείσει δωμάτιο εγκαίρως περνούν τη νύχτα τους μέσ' στ' άμαξια τους, στις πόρτες των πανδοχείων. Ο "Αρθουρ δοκίμασε το δεύτερο πανδοχείο - αλλά παντού του απαντούσαν με τον ίδιο τρόπο. Δεν υπήρχε κρεβάτι! "Όλο το χρυσάφι που είχε στην τσέπη του δεν μπορούσε να του αγοράση ένα κρεβάτι στο Ντόνκαστερ την εβδομάδα των Ιπποδρομιών.

Ο "Αρθουρ δεν άφησε πανδοχείο για πανδοχείο όπου να μη ζητήση κρεβάτι, και τελικά έφτασε στα περίχωρα της πόλης.

Στο άναμεταξύ είχε σκοτεινιάσει, το φεγγάρι είχε αρχίσει να θγαίνει, ο αέρας γινόταν ψυχρός, πυκνά σύννεφα μαζεύονταν στον ουρανό, κι όλα έδειχναν πως θάπιανε βροχή.

Σ' ένα στενό δρομάκι όπου τον ώδηγησαν οι αναζητήσεις του, ο Χόλινταιν είδε το άμυδρο φως μιας λάμπας του πετρελαίου - το μόνο φως που κατόρθωσε να διακρίνη στην όμιχλη και στο σκοτάδι που υπήρχε γύρω του. Αποφάσισε να πάη ως αυτή τη λάμπα, κι αν δεν υπήρχε εκεί τίποτα που να μοιάζει με πανδοχείο, να γυρίση στο κεντρικό μέρος της πόλης και να προσπαθήση τουλάχιστον να βρή μια πολυθρόνα όπου να περάση τη νύχτα, σ' ένα απ' τα κεντρικά ξενοδοχεία.

Καθώς πλησίασε στη λάμπα, άκουσε φωνές, κι όταν έφτασε από κάτω της, είδε πως φώτιζε την είσοδο σε μια στενή αούλη, που

στον τοίχο της ήταν ζωγραφισμένο ένα μακρύ χέρι πουδείχνε με το δάχτυλο την επιγραφή:

«ΤΑ ΔΥΟ ΣΠΟΥΡΓΙΤΙΑ»

Ο "Αρθουρ μπήκε στην αούλη χωρίς διασταγμό, για να δει μήπως υπήρχε θέση γι' αυτόν στα «Δυο Σπουργίτια». Τέσσερις-πέντε άντρες έστεκαν έξω απ' την πόρτα, που θρισκόταν στο θάθος της αούλης. Οι άντρες αυτοί φαίνονταν ν' άκουνε μ' ενδιαφέρον αυτά που τους διηγόταν χαμηλόφωνα ένας άλλος, πιο καλοντυμένος απ' αυτούς.

μιά στιγμή, σκέφτηκε να ξαναβάλει τα πέντε σελλίνια στην τσέπη του και να ξαναβγή και πάλι στο δρόμο.

-Λοιπόν, ναι ή όχι; ρώτησε ο πανδοχέας. Αποφασίστε γρήγορα, γιατί υπάρχει πολλός κόσμος που γυρεύει κρεβάτι άπόψε στο Ντόνκαστερ, εκτός από σας!

Ο "Αρθουρ κοίταξε προς την αούλη κι άκουσε τη βροχή που χτυπούσε δυνατά στο

κοιμόταν άνάσκελα. Πήρε το κερί, προχώρησε λίγο προς το κρεβάτι και γύρισε πρ' τον πανδοχέα.

-Κοιμάται πολύ ήσυχα, είπε ο "Αρθουρ. -Ναι, πολύ ήσυχα.

Ο Χόλινταιν προχώρησε με το κερί και κοίταξε τον άνθρωπο προσεχτικά.

-Τί χλωμός που είναι! είπε.

-Ναι, ναι, πολύ χλωμός.

Το χέρι του πεθαμένου...

Καθώς έμπαινε μέσα, ο "Αρθουρ διασταυρώθηκε μ' έναν ξένο που κοιτούσε ένα σακκο στο χέρι του και πουδευγε απ' το χάνι.

-Όχι, κύριε πανδοχέα, είπε γυρίζοντας προς ένα χοντρό φαλακρό άνθρωπο με θρώμικη ποδιά, που τον είχε άκολουθήσει στον στενό διάδρομο. "Όχι! Δεν είμαι άνθρωπος που τρομάζει εύκολα, αλλά όμολογώ ότι αυτό δεν μπορώ να το υποφέρω!

Ο νεαρός Χόλινταιν σκέφτηκε πως θα-χαν ζητήσει του ξένου καμιά έξωφρενική τιμή για ένα κρεβάτι στα «Δυο Σπουργίτια», κι αυτός δεν μπορούσε ή δεν ήθελε να την πληρώση. Ο "Αρθουρ, που οι δικές του τσέπες ήταν γεμάτες, πήγε άμέσως κοντά στο χοντρό φαλακρό πανδοχέα με τη θρώμικη ποδιά.

-Αν έχετε να μου νοικιάσετε ένα κρεβάτι, είπε, σας πληρώνω εύχαρίστως την τιμή που δεν θέλησε να δώση ο κύριος που έφυγε αυτή τη στιγμή!

Ο πανδοχέας κοίταξε τον "Αρθουρ με δυσπιστία.

-Θα την πληρώσετε, κύριε;

Ο Χόλινταιν νόμιζε πως ο διαταγμός του πανδοχέα άφειλόταν σε άμφιβολία για την φερεγγυότητά του:

-Ορίστε την τιμή που θέλετε, φώναξε, και θα σας την πληρώσω άμέσως, αν έπιθυμήτε.

-Συμφωνείτε για πέντε σελλίνια; ρώτησε ο πανδοχέας, τρίβοντας το διπλό πηγούνι του.

Ο "Αρθουρ θέλησε να γελάση, μα σκέφτηκε πως έπρεπε να συγκρατηθή, και είπε ότι προσφέρει εύχαρίστως τα πέντε σελλίνια.

-Πρέπει να σας μιλήσω ειλικρινά, είπε τότε ο πανδοχέας. Θάχατε ένα δικό σας κρεβάτι, μα το δωμάτιο δεν θα είναι όλόκληρο δικό σας. Καταλαβαίνετε;

-Και θέβαια καταλαβαίνω! Θέλετε να πητε πως το δωμάτιο έχει δυο κρεβάτια, και πως το ένα απ' τα κρεβάτια είναι πιασμένο;

Ο πανδοχέας κούνησε το κεφάλι κ' έβυσε το διπλό πηγούνι του άκόμα πιο δυνατά.

Ο "Αρθουρ δίστασε λιγάκι. Η ιδέα να κοιμηθή στο ίδιο δωμάτιο μ' έναν έντελως ξένο άνθρωπο δεν ήταν πολύ έλκυστική. Για

πλακόστρωτο.

-Τί άνθρωπος είναι αυτός που θα κοιμηθή στο άλλο κρεβάτι; ρώτησε. Είναι κύριος; Θέλω να πώ, είναι ήσυχος άνθρωπος, με καλούς τρόπους;

-Ο πιο ήσυχος άνθρωπος που γνώρισω ποτέ, είπε ο πανδοχέας, τρίβοντας τα χοντρά του χέρια. Τακτικώτατος στις συνήθειές του, έρísκεται πάντα απ' τις έννια στο κρεβάτι του, κ' είναι ένας σοβαρός δικαστής!

-Λέτε να κοιμάται τώρα; ρώτησε ο "Αρθουρ.

-Είμαι βέβαιος πως κοιμάται, και μάλιστα τόσο θαθεία, ώστε σας έγγυώμαι πως δεν θα τον ξυπνήσετε!...

-Καλά, έκανε ο "Αρθουρ. Θα πάρω το κρεβάτι.

Κ' έδωσε τα πέντε σελλίνια στον πανδοχέα, που τα τσάκωσε με άδιάφορο ύφος κι άναψε ένα κερί.

-Ελάτε να δητε το δωμάτιο, είπε προχωρώντας στη σκάλα.

Ανέβηκαν στο δεύτερο πάτωμα του πιασμένου. Ο πανδοχέας μισάνοιξε μία πόρτα, που θρισκόταν άπέναντι στο κεφαλόσκαλο, κ' έπειτα σταμάτησε και γύρισε προς τον "Αρθουρ:

-Η συμφωνία μας είναι καθαρή, είπε. Σεις μου δίνετε πέντε σελλίνια. Εγώ σας δίνω ένα καθαρό, αναπαυτικό κρεβάτι και σας έγγυώμαι έκ των προτέρων πως δεν θα σας ένοχλήση καθόλου ο άνθρωπος που θα κοιμηθή στο ίδιο δωμάτιο μαζί σας.

Μπήκαν μέσα κι ο "Αρθουρ είδε πως ήταν μεγαλύτερο και καθαρότερο απ' ό,τι φανταζόταν. Τα δυο κρεβάτια ήταν παράλληλα το ένα προς το άλλο και τα χώριζε μία άπόσταση κάπου δυο μέτρων. Είχαν και τα δυο μέτριο μέγεθος και τις ίδιες άσπρες κουρτίνες, που μπορούσαν εν άνάγκη να τραβηχθούν γύρω τους και να τα κλείσουν.

Το κατελιγμένο κρεβάτι ήταν το πιο κοντινό προς το παράθυρο. Οι κουρτίνες ήταν τραβηγμένες γύρω του, εκτός από τη μεριά του κρεβατιού που θρισκόταν μακριά απ' το παράθυρο και προς το έσωτερικό του δωματίου. Ο "Αρθουρ είδε τα πόδια του ανθρώπου που κοιμόταν να σηκώνουν την άκρη του σεντονιού, πράγμα που σήμαινε ότι

Το σεντόνι έφτανε ως το πηγούνι του κοιμισμένου κ' ήταν τέλεια στρώμένο πάνω στο στρώμα του. Ξαφνιασμένος απ' το θέαμα, ο "Αρθουρ προχώρησε πιο κοντά προς τον ξένο. Είθε τα όχρά, μισάνοιχτα χείλη του, άφουγκράστηκε χωρίς ν' αναπνήη ένα λεπτό, ξανακοίταξε το άκίνητο πρόσωπο, τ' άκίνητα χείλη, το άκίνητο στήθος, και γυρίζοντας ξαφνικά προς τον πανδοχέα, χλωμός κι αυτός, για μία στιγμή, σαν τον άνθρωπο που θρισκόταν στο κρεβάτι:

-Ελάτε δώ! ψιθύρισε. Ελάτε έδώ, για ένομα του Θεού! Αυτός ο άνθρωπος δεν κοιμάται -είναι πεθαμένος!

-Τό άνακαλύψατε γρηγορότερα απ' ό,τι φανταζόμουν! είπε ο πανδοχέας στενοχωρημένος. Μάλιστα, είναι πεθαμένος. Πέθανε το άπόγευμα στις πέντε!

-Πως πέθανε; Ποιός είναι;

-Όσο για το ποιός είναι, άπάντησε ο πανδοχέας, δεν ξέρω περισσότερα απ' όσα έέρετε κ' έσεις. Τα όβδία του, τα γράμματα του και τα πράγματά του σφραγίστηκαν, γιατί αύριο θα γίνη άνάκριση και νεκροψία. Έμεινε μία εβδομάδα έδώ, πλήρως καλά και τον περισσότερο καιρό δεν έδινε απ' το δωμάτιό του, γιατί ήταν άρρώστος. Η κόρη μου τούφερε το τσάι σήμερα στις πέντε, και καθώς έτοιμαζόταν να το πιή, λιποθύμησε, ή έπαθε κρίση, ή και τα δυο. Δεν μπορούσαμε να τον συνεφέρουμε, κι ο γιατρός είπε πως είχε πεθάνει. Άλλο τίποτα δεν ξέρω.

Έγινε για μία στιγμή σιωπή και δεν άκουγόταν παρά ή βροχή που χτυπούσε τα παντζούρια.

-Αν δεν έχετε τίποτα άλλο να με ρωτήσετε, θα πηγαίνω, είπε ο πανδοχέας. Δε φαντάζομαι να θέλετε να σας έπιστρέψω τα πέντε σας σελλίνια; Νά το κρεβάτι που σας άποσέχθηκα, καθαρό κι αναπαυτικό. Νά κι ο άνθρωπος που άποσέχθηκα πως δεν θα σας ένοχλήση. Αν φοβάστε να κοιμηθήτε μαζί του, αυτό δεν άφορά έμένα! Εγώ τήρησα τη συμφωνία μου, και θα κρατήσω τα χρήματά...

Μ' αυτά τα λόγια, ο πανδοχέας στράφηκε προς την πόρτα, γελώντας μόνος του για την πονηρία του.

Παρ' όλη την έκπληξή του, ο "Αρθουρ εί-

Διήγημα του

ΟΥΪΛΚΥ ΚΟΛΛΙΝΣ

χε στο άναμεταξύ συνέρθει αρκετά, ώστε να άγωνακτήη για τὸ άσχημο παιγνίδι που τοῦ εἶχε παίξει ὁ πανδοχέας, καθὼς καὶ για τὴν ἀνάιδειά του.

—Μὴ γελᾶτε, γὰρ θὰ δοῦμε ποίος θὰ γελᾷ τελευταῖος! φώναξε ὁ νέος. Κάνετε λάθος ἂν νομίζετε πὼς πλήρως ἀδίκως τὰ πέντε σελλίνια μου! Θὰ κρατήσω τὸ κρεβάτι!

—Θὰ τὸ κρατήσετε; Τότε σὰς εὐχομαι καλὴ νύχτα!

Καὶ μ' αὐτὲς τὲς σύντομες εὐχές, ὁ πανδοχέας θῆκε ἔξω, κλείνοντας τὴν πόρτα ἀπὸ πίσω του.

Καληνύχτα! Πρὶν ἀκόμα εἰπωθῇ ἡ λέξη οὕτῃ, καὶ πρὶν κλείσῃ καλὰ-καλὰ ἡ πόρτα, ὁ "Ἀρθουρ εἶχε μετανοήσει γιὰ τὰ θιαστικά λόγια που τοῦ εἶχαν ξεφύγει. "Ἄν καὶ καθόλου δειλός, οὕτε ὑπερευαίσθητος, κατὰλαβε τὴν ἡ παρουσία τοῦ νεκροῦ τοῦφερε ἕνα δυσάρεστο συναίσθημα τώρα που ἦταν μόνος στὸ δωμάτιο —μόνος καὶ ὑποχρεωμένος, ἐξ αἰτίας τῶν θιαστικῶν του λέξεων, νὰ μείνῃ ἐκεῖ μέσα ὡς τὸ πρωί. "Ο "Ἀρθουρ ἦταν πολὺ νέος, ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν ὑπερηφάνεια νὰ θέλῃ νὰ φανῇ περισσότερο γενναῖος ἀπ' ὅ,τι ἦταν.

«Στὸ κάτω-κάτω, συλλογίστηκε, λίγες ὧρες εἶν' αὐτές! Θὰ φύγω μόλις ξημερώσῃ!»

"Ο "Ἀρθουρ προχώρησε πάλι πρὸς τὸ κρεβάτι καὶ τράθηξε τὲς κουρτίνες, ἀποφεύγοντας, καθὼς τῶκανε αὐτό, νὰ κοιτάξῃ τὸ πρόσωπο τοῦ νεκροῦ, ἀπὸ φόβο μήπως ὑπῆρχε ἀπάνω του τίποτα τρομαχτικό που θὰ μπορούσε νὰ μὴ φύγῃ ἔπειτα ἀπ' τὸ νοῦ του. "Ἀφοῦ ἔκλεισε ἔτσι τὴν κουρτίνα, ἀναστένανε μὲ ἀνακούφισι.

«Τὸν καημένο!» εἶπε μέσα του, σὰ νὰ νύναριζε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. «Τὸν καημένο!»

Πῆγε κοντὰ στὸ παράθυρο. "Ἡ νύχτα ἦταν σκοτεινὴ καὶ τὰ σύννεφα σκέπαζαν τὸ φεγγάρι. "Ἡ θροχὴ ἐξακολουθοῦσε νὰ χτυπᾷ τὰ τζάμια. Γὸ παράθυρο αὐτὸ ἔδλεπε στὸ πίσω μέρος τοῦ σπιτιοῦ. "Ἐνα μακρινὸ ρολοὶ χτύπησε δέκα. Μόνον δέκα! Πὼς θὰ περνοῦσε ὅλη ἡ ὑπόλοιπη νύκτα;

"Υπὸ ὅποιεσδήποτε ἄλλες συνθήκες, θὰ πῆγαινε κάτω στὸ μπάρ, θὰ ζητοῦσε κανένα ποτὸ καὶ θὰ μιλοῦσε καὶ θὰ γελοῦσε μὲ τὴ συντροφιά που ἦταν μαζεμένη ἐκεῖ, σὰ νὰ ἦξερε τοὺς ἄνθρώπους αὐτοὺς σ' ὅλη του τὴ ζωῇ. Μὰ ἡ ἰδέα αὐτὴ τοῦ ἦταν τώρα δυσάρεστη —ὄχι μόνο γιὰ λόγους ὑπηρεσιακοῦς, μὰ καὶ γιὰτὶ ἡ παρουσία τοῦ νεκροῦ τὸν εἶχε ἀναστατώσει, τὸν εἶχε συγκλονίσει. "Ὡς εὐτὴ τὴ νύχτα, δὲν εἶχε ποτὲ συναντήσει τὸν θάνατο, οὔτε καν νοερά.

"Ἐκανε μερικές θόλτες στὸ δωμάτιο κ' ἔπειτα σταμάτησε. "Ο ἦχος τῶν παπουτσιῶν του τοῦ χτυποῦσε ἄσχημα στ' αὐτιά. Τελικὰ ἀποφάσισε νὰ τὰ θῇ ἀπὸ ἀρχίσε νὰ πηγαίνει ἀθόρυβα.

Κάθε διάθεσι γιὰ ὕπνο ἢ γιὰ ἀνάπαυση τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει. "Ἡ ἀπλὴ σκέψη πὼς θάπεφτε στὸ ἄδειο κρεβάτι τοῦφερε ἀμέσως στὸ μυαλὸ τὴν εἰκόνα τῆς στάσεως τοῦ νεκροῦ ἀνθρώπου. Ποίος νῆταν ἀραγε; Ποιὰ νῆταν ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς του; "Ἀραγε ἦταν πλούσιος ἢ φτωχός; Γιατὶ εἶχε σταματήσει στὰ «Δυὸ Σπουργίτια», ἀρρωστος κ' ἐξαντλημένος ὅπως ἦταν;

"Ἐνὼ αὐτὲς οἱ σκέψεις περνοῦσαν ἀπ' τὸ κεφάλι του, ὁ "Ἀρθουρ εἶχε σταματήσει ἀσυναίσθητα μπροστὰ στὸ παράθυρο που θρισκόταν κοντὰ στὸ κρεβάτι μὲ τὲς κλειστὲς κουρτίνες. Στὴν ἀρχὴ τὸ κοιτάζε ἀφηρημένα. "Ἐπειτα κατὰλαβε πὼς τὰ μάτια του ἦταν καρφωμένα ἀπάνω του, καὶ τέλος τὸν ἔβλεπε μὴ τρελλὴ ἐπιθυμία νὰ κἀνῃ ἀκριθὼς ἐκεῖνο που εἶχε ἀποφασίσει νὰ μὴν κάμῃ: Νὰ κοιτάξῃ τὸν νεκρό!

"Ἀπλῶς τὸ χέρι του πρὸς τὴν κουρτίνα, ἀλλ' ἀμέσως μετάνιωσε καὶ πῆγε κοντὰ στὸ

τζάκι, προσπαθώντας νὰ συλλογιστῇ ἄλλα πράγματα.

Κάθισε λίγη ὥρα στὸ τραπεζάκι ὅπου θρισκόταν τὸ κερί, μὲ τὴν πλάτη γυρισμένη πρὸς τὸ κρεβάτι, ξεφυλλίζοντας ἕνα παλιὸ περιοδικὸ μὲ αἰνίγματα που ὑπῆρχε ἐκεῖ πάνω.

Τὸ ρολοὶ χτύπησε ἔνδεκα. Εἶχε περάσει μὴ ὥρα μὲς' στὸ δωμάτιο μὲ τὸν νεκρό.

Ξανακοίταξε τὰ αἰνίγματα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχή του σ' αὐτά. Τελικὰ, παραιτήθηκε ἀπ' τὸν ἀγῶνα, πέταξε τὸ περιοδικὸ κι ἄρχισε νὰ περπατᾷ στὸ δωμάτιο.

"Ο νεκρός ἦταν ἐκεῖ, ὁ κρυμμένος νεκρός πάνω στὸ κρεβάτι! Αὐτὴ ἡ ἰδέα τὸν κυνηγοῦσε ἀδιάκοπα. Ξαναπῆγε κοντὰ στὸ παράθυρο που ἦταν πρὸς τὸ σκοτεινὸ ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ. "Ἡ θροχὴ ἐξακολουθοῦσε νὰ χτυπᾷ τὰ παντζούρια. "Ο ἦχος μίᾱς φωνῆς που ἀκούστηκε ἀπὸ κάτω τὸν ἔκανε, ξαφνικά, νὰ τιναχτῇ. "Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ πανδοχέα.

«Κλείσε τὴν πόρτα στὲς 12, Μπέν, τὸν ἄκουσε νὰ λῇ. "Ἐγὼ πάω νὰ κοιμηθῶ!»

Σκούπισε τὸν ἰδρώτα που εἶχε μαζεῦτῃ στὸ μέτωπό του καὶ πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ δώξῃ τὴν ἀγωνία του ἀντιμετωπίζοντας τὴν ἀμὴ πραγματικότητα. Χωρὶς νὰ διστάσῃ οὔτε στιγμή πιά, ἀνοίξε τὲς κουρτίνες καὶ κοίταξε στὸ κρεβάτι.

Εἶδε τότε τὸ εἰρηνικό, λυπητερό, κατάλευκο πρόσωπο, μὲ τὸ φοβερὸ μυστήριο τῆς γαλήνης ἀπάνω του, ἀκουμπισμένο πάνω στὸ μαξιλάρι. Δὲν τὸ κοίταξε παρὰ μὴ μόνο στιγμὴ πρὶν ξανακλείσῃ τὲς κουρτίνες. "Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ στιγμή τοῦδωσε κάποια ἡρεμία, τὸν καθυσάχασε.

Ξανάρχισε νὰ πηγαίνει στὸ δωμάτιο. κ' ἐξακολουθῆσε νὰ κἀνῃ αὐτὲς τὲς θόλτες ὡς τὴ στιγμή που τὸ ρολοὶ χτύπησε δώδεκα.

"Ἀρχισε τότε ν' ἀκούγεται ἀπὸ κάτω ὁ συγκεχυμένος θόρυθος τῶν πελατῶν τοῦ πανδοχείου ποῦφευαν ἀπὸ τὸ σπῆτι. "Ἐπειτα ἀκούστηκε ἕνας σύρτης που ἔμπαινε στὴν πόρτα καὶ τὰ παντζούρια που ἔκλειναν πίσω πρὸς τὴν αὐλή. "Ὑστερα ἀπλώθηκε σιγὴ, που τίποτα πιά δὲν τὴν διέκοψε.

"Ο "Ἀρθουρ ἦταν τώρα μόνος —ἀπόλυτα καὶ χωρὶς ἐλπίδα μόνος μὲ τὸν πεθαμένο, ὡς τὸ πρωί. Τὸ φῶς τοῦ λυχναριοῦ ἀρχίσε νὰ τρεμοσβῇ. "Ο "Ἀρθουρ τὸ κοιτάζε προσεκτικά. Τὰ τρία τέταρτα τοῦ κερικοῦ εἶχαν ἴδη λυῶσαι. Σὲ μὴ ὥρα δὲν θάμενε καθόλου κερί. Σὲ μὴ ὥρα —ἐκτός ἂν φώναζε ἀμέσως σ' ἐκεῖνον που εἶχε κλείσει τὴν πόρτα νὰ τοῦ φέρῃ ἕνα καινούργιο κερί— θάμενε μὰς μὲ τὸν πεθαμένο μὲς' στὸ σκοτάδι...

Κοντοστάθηκε διστακτικά δίπλα στὸ τραπέζι, χωρὶς νὰ τ' ἀποφασίξῃ —γιατὶ ἡ ὑπερηφάνειά του δὲν τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει ἀκόμη— ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα καὶ νὰ φωνάξῃ ὅπὸ τὸ κεφαλὸσκαλο τὸν ἄνθρωπο που εἶχε κλείσει τὸ πανδοχεῖο. Τὸ χέρι του ἔτρεμε λιγάκι, καὶ καθὼς ἔκανε μὴ κίνηση γιὰ νὰ προχωρήσῃ, ὁ ἀέρας που σῆκωσε ἔσθισε τὸ κερί, καὶ τὸ δωμάτιο θυβίστηκε στὸ σκοτάδι.

"Ἀμέσως ὁ "Ἀρθουρ αἰσθάνθηκε τὴν ψυχὴ του νὰ γεμίσῃ δυσπιστία πρὸς τὸ κρεβάτι μὲ τὴν κουρτίνα —μὴ δυσπιστία που δὲν εἶχε συγκεκριμένη μορφή, μὰ που τὸν ἔκανε νὰ καθλωθῇ στὴν καρέκλα του καὶ ν' ἀφουγκρασθῇ προσεκτικά, ἐνῶ ἡ καρδιά του χτυτοῦσε δυνατὰ. Δὲν ἀκουγόταν στὸ δωμάτιο κανένας ἦχος, ἐκτός ἀπ' τὸ γνωστὸ πταίσμα τῆς θροχῆς στὸ τζάμι —δυνατώτερο τώρα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ.

"Ὅταν εἶχε μῆλῃ στὸ δωμάτιο, ἀκούμπησε τὸν χαρτοφύλακα του πάνω στὸ τραπέζι. "Ἐβγαλε τώρα τὸ κλειδί ἀπ' τὴν τσέπη του, ἀπλώσε ἀπαλὰ τὸ χέρι του, ἀνοίξε τὸν χαρτοφύλακά του, κ' ἔψαξε νὰ θρῇ ἕνα κουτὶ σπῆρι που εἶχε μέσα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΥΜΗΘΗ ΚΑΝΕΙΣ ΤΙΣ ΠΕΡΑΣΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΖΩΕΣ!

ΕΑΝ ΠΙΣΤΕΥΗ ΣΤΗ... ΜΕΤΕΜΨΥΧΩΣΗ

Ἡ λαϊκὴ περιέργεια γιὰ τὸν ὕπνωτισμὸ αὐξήθηκε σημαντικά μὲ τὴ δημοσίευσι, στὲς ἀρχὲς τοῦ ἔτους, τοῦ διβλίου «Ἡ ἔρευνα γιὰ τὴν Μπράιντ Μάρφου, γραμμένο ἀπ' τὸν Μόρεϋ Μπέρσταϊν, ἐρασιτέχνη ὕπνωτιστὴ στὸ Πουέμπλο τοῦ Κολοράντο.

Τὸ διβλίο αὐτὸ εἶναι ἡ ἀφήγησι μίᾱς νέας που, ὑπὸ τὸ κράτος ὕπνωσεως, θυμᾶται μὴ προηγούμενη ζωὴ που εἶχε ζήσει στὴν "Ἰρλανδία ἀπ' τὰ 1798 ὡς τὰ 1864.

Οἱ ἔρευνες γιὰ τὸν ὕπνωτισμὸ εἶναι φυσικὰ παλαιότερες, ἀλλὰ τελευταῖα οἱ γιατροὶ κ' οἱ ἐπιστήμονες δειχνουν καινούργιο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ ὅλο ζήτημα.

Σχεδὸν ὅλος ὁ κόσμος πιστεύει ὅτι ἡ ὕπνωσι συνεπάγεται ἀπώλεια τῆς συνειδήσεως, ὅπως συμβαίνει στὸν ὕπνο ἢ στὴ νάρκωσι. Στὴν πραγματικότητα, ὁ ὕπνωτισμένος ἄνθρωπος ξέρει θαυμάσια τί συμβαίνει γύρω του, κὶ ὁ ὕπνωτιστὴς δὲν τὸν ἔχει καθόλου «ὑπὸ τὴν κυριαρχία του».

Ἡ χρησιμότης τοῦ ὕπνωτισμοῦ ἐγκρίνεται στὸ γεγονός ὅτι μπορεῖ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸν πόνο (πράγμα σημαντικὸ στὴ μαιευτικὴ καὶ ὁδοντιατρικὴ) καὶ ὅτι μπορεῖ νὰ μεταφέρῃ τὸ ὑποκείμενο στὸ παρελθόν. "Ἡ ἀναδρομὴ αὐτὴ στὰ περασμένα ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν αἰτίων τῆς νευρωτικῆς συμπεριφορᾶς ἢ κάποιας ψυχολογικῆς ἀρρώστιας.

"Ο δρ Ρόμπερτ Τρού, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βέρμοντ, ἔκανε μὴ ἐνδιαφέρουσα ἔρευνα σὲ 50 άτομα. "Ἀφοῦ τὰ ὕπνωτισε, τὰ ἔκανε νὰ «ἀναδράμουν» στὰ γενεθλιά τους καὶ στὰ Χριστούγεννα, σὲ ἡλικία 4, 7 καὶ 10 ἐτῶν.

Τὰ ρώτησε: «Τί μέρα τῆς ἑβδομάδος εἶναι;». Οἱ ἀπαντήσεις ἦταν κατὰ 89% ἀκριβεῖς. Προκειμένου γιὰ τὴν ἀναδρομὴ σὲ ἡλικία 10 ἐτῶν, οἱ ἀπαντήσεις ἦταν κατὰ 93% σωστές.

"Ὅσο γιὰ τὲς «ἀναμνήσεις ἀπὸ περασμένες ζωές», εἶναι παράξενο ὅτι τὸ διβλίο γιὰ τὴν Μπράιντ Μάρφου προκάλει τόσο ἐνδιαφέρον. "Ἀνάλογα διβλία ἔχουν ἐκδοθῇ καὶ στὰ παρελθόν —ὅπως λ.χ. τὸ «Ἀπ' τὲς "Ἰνδίες στὸν πλανήτη "Ἀρη», που ἐξέδωσε στὰ 1900 ὁ "Ἐλβετὸς ψυχολόγος Φλουρνού. Στὸ διβλίο αὐτό, μὴ νέα, κάτοικοι τῆς Γενεύης, ἢ "Ἐλένη Σμῖθ, διηγεῖται, σὲ κατάσταση ὕπνωτισμοῦ, τὲς ἐμπειρίες τῆς ἀπὸ προηγούμενης ζωῆς: Εἶχε ζήσει στὸ παρελθόν ὡς Μαρία-Ἀντουανέττα καὶ ὡς "Ἰνδὴν πριγκίπισσα. Κατόπιν περιέγραφε μελλοντικὲς ζωὲς στὸν πλανήτη "Ἀρη, καὶ μάλιστα παρουσίαζε καὶ δείγματα τῆς γλώσσας τῶν "Ἀρείων, που εἶχαν μὴ καταπληκτικὴ ἐνότητα καὶ συνοχή. Τὸ διβλίο αὐτὸ εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία στὲς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνος, καὶ δῆκε σὲ πολλὰς ἐκδόσεις.

"Ἐνας "Ἀγγλος ψυχίατρος ἰσχυρίζεται ὅτι κατάρτισε νὰ κἀνῃ πάνω ἀπὸ 1500 άτομα ν' «ἀναδράμουν» σὲ προηγούμενες ζωὲς τους. Μὴ γυναίκα τοῦ διηγῆθηκε τὴ ζωὴ τῆς στὸν πλανήτη "Ἀφροδίτη...

■ ■ ■

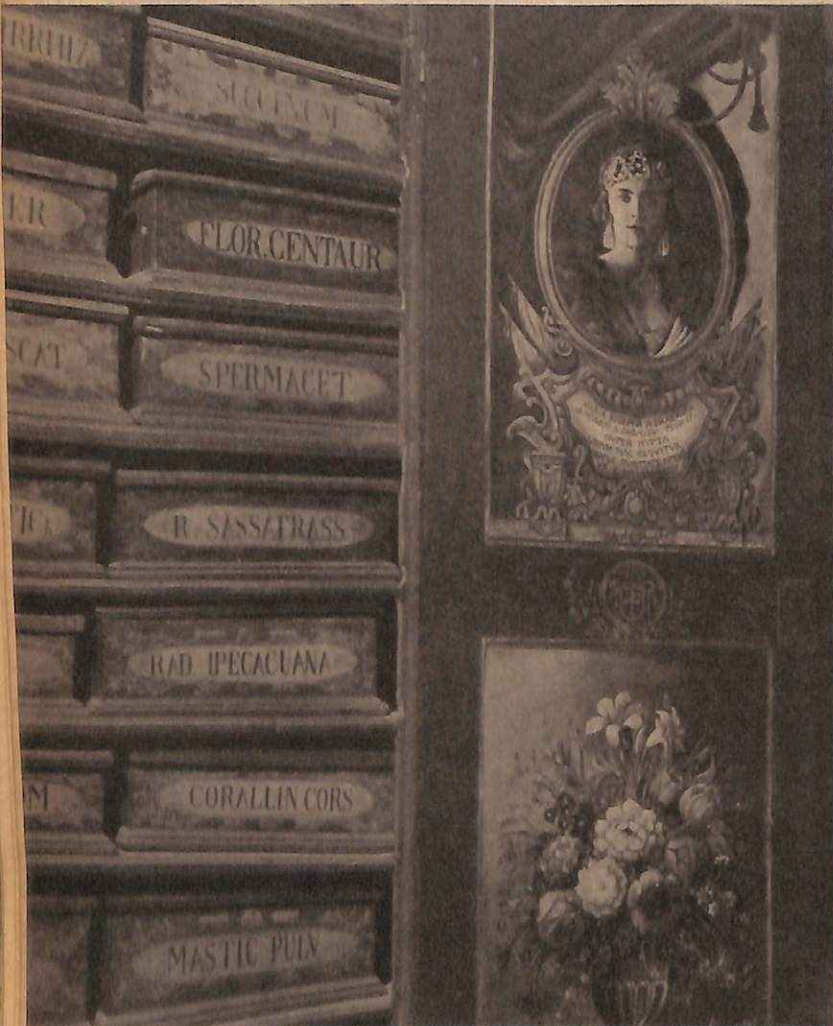
ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΑΝΤΑ ΜΑΡΙΑ ΝΤΕΛΛΑ ΣΚΑΛΑ, ΕΝΑΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΞΕΦΥΛΛΙΖΕΙ ΤΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

"Ἐνα μικρὸ φαρμακεῖο, ἕνα κομψοτέχνημα, τὸ φαρμακεῖο τῆς Σάντα Μαρία ντελλὰ Σκάλα, μέσῃ στὴν πολυσύχναστη καὶ θρώμικη φτωχοσυννοικία Τραστεβέρε τῆς Ρώμης, θυμίζει περισσότερο παλαιὸ ἐργαστήριο ἄλχημισμού παρὰ σύγχρονο φαρμακεῖο. Ἀπὸ μὴ ὠρισμένη πλευρὰ, εἶναι καὶ τὰ δυὸ. Τὸ παλαιὸ αὐτὸ κατάστημα τὸ διαχειρίζονται οἱ μοναχοὶ τοῦ Τάγματος τῶν Καρμελιτῶν ἀπὸ τὸ 1750. "Ὅποιος τὸ ἐπισκεφθῇ μπορεῖ νὰ θρῇ ἐκεῖ σουλφάμιδες καὶ ἀντιβιοτικά. Μπορεῖ ὅμως ν' ἀγοράσῃ καὶ θότανα ἑξασένα πιά σήμερα «πανάκειες» τῶν παλιῶν καιρῶν. Οἱ καλὸνέροι-φαρμακοποιοὶ εἶναι πρόθυμοι. (Φωτ. ΦΙΛ. ΜΠΟΥΚΑ)

Ἡ ἀλχημεία δὲν πέθανε

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΡΩΜΗ ΕΝΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΜΟΝΑΧΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΙ ΜΑΓΙΚΑ ΒΟΤΑΝΑ

Ελά ράφια, σίτις γνάρες, σιὰ βιβλία, μένει ακόμη λὸ ἄρωμα μιᾶς ἐσοχῆς σοῦ ἔχει αεράσει

ΤΟ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΝ ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΣΙΝΟΜΗΜΕΝΑ ΚΟΥΤΙΑ ΜΕ ΒΟΤΑΝΑ

Στὰ ράφια του μπορεί νὰ θρῇ σκανεῖς χειροποίητες γυάλες γεμάτες ἀκόμη ἀπὸ τὰ φάρμακα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ὅπως τὴν βετονικά (ποὺ ξεκαθαρίζει καὶ δυνάμωνε τὸ μυαλό), τὴν Centian (γιά τις δαγκωματιές τῶν σκυλιῶν), τὸ Meadon Horsetail (γιά τὸ συνάχι), τὸ Ranunculus (γιά τις πληγές) κ' ἕνα σωρὸ ἄλλα, καθὼς καὶ ἀνθόνερο, ποὺ γιάτρευε τοὺς πονοκεφάλους καὶ τὸν πονόδοντο.

Οἱ μοναχοὶ φροντίζουν ἀκόμη γιά τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν συλλογὴ τοῦ ἀποστάγματος τῶν φυτῶν ὅπως γινόταν καὶ τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ Φρά Μπαζίλιο, ὁ ἱδρυτὴς, περνοῦσε τις διαθέσιμες ὥρες τοῦ «ἱστορώντας» τὸ λεξικὸ τῶν φυτῶν, ποὺ ἔκανε διάσημο τὸ φαρμακεῖο.

Καὶ σήμερα ἀκόμη δὲν λείπουν οἱ πελάτες ποὺ γυρεύουν τὴν ἀνακούφισή τους στὰ παλιὰ ἀποστάγματα τῶν φυτῶν, περιφρονώντας τις συνταγές τῶν γιαιτρῶν καὶ τὰ χημικὰ προϊόντα τῆς σύγχρονης φαρμακευτικῆς. Αὐτοὶ ὅμως ἀποτελοῦν ἕνα μικρὸ ποσοστὸ. Οἱ ἄλλοι, τὸ 55 τοῖς ἑκατὸ τῶν πελατῶν, ἔχουν ὑποταγὴ στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ ἀγοράζουν ἀσπιρίνες, σουλφαμίδες, πενικιλίνες καὶ ἄλλα ἀντιβιοτικά. Τὰ ἐτήσια ἔσοδα δὲν ξεπερνοῦν τὸ σχετικὰ μικρὸ ποσὸν τῶν 25.000 δολλαρίων, ἀλλὰ, ἂν λάθῃ κανεὶς ὑπ' ὀφιν ὅτι οἱ μοναχοὶ δὲν ἀμείβονται γιά τὴν ἐργασία τους, ἀπομένει καθαρὸ κέρδος 5.500 ὡς 7.000 δολάρια. Τὸ ποσὸν αὐτὸ δατίθεται ἀπὸ τὸ Τάγμα τῶν Καρμελιτῶν γιά τὴν ἐκπαίδευση τῶν νεοφωτιστῶν.

Οἱ Καρμελίτες ἔχουν ἀναθέσει τὴν ἐκτέλεση τῶν συγχρόνων προϊόντων τῆς φαρμακευτικῆς σὲ δύο διπλωματούχους φαρμακοποιούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνήκουν στὸ Τάγμα. Τὴν γενικὴ ἐπιτήρηση ἔχει ὁ Πάτερ Ἀρντουῖνο, ποὺ κρατᾷ καὶ τὸ ταμεῖο, ἐνὸς τοὺς πελάτες ἐξυπηρετοῦν οἱ ἀδελφοὶ Νίκολο καὶ Λεονάρντο.

Ἄλλοτε, βασιλιάδες, πρίγκιπες καὶ πάπες ἐπισκέπτονταν τὸ φαρμακεῖο γιά νὰ παραγγεῖλουν τὰ γιαιτρικά τους καὶ νὰ ξεφυλλίσουν τὴν φυτολογία τοῦ Φρά Μπαζίλιο. Σήμερα, οἱ περισσότεροι πελάτες εἶναι φτωχοὶ καὶ ἔρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ρώμης γιά ν' ἀγοράσουν τις σχετικῶς φτηνές «σπείσιαλιτε» ποὺ διαθέτει τὸ φαρμακεῖο τῆς Σάντα Μαρία ντελλὰ Σκάλα.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Κι ὅμως τὸ φαρμακεῖο αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἐλάχιστο δείγμα τῆς δραστηριότητος τοῦ Τάγματος τῶν Καρμελιτῶν. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἀπαρτίζουν ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσερα μεγάλα θρησκευτικὰ τάγματα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ ὄνομά τους προέρχεται ἀπὸ τὸ ὄρος Κάρμελο (ἢ Κάρμηλο) τῆς Παλαιστίνης. Τὸ ὄρος αὐτό, κατὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, ὑπῆρξε ἄλλοτε ἡ διαμονὴ τῶν παιδιῶν τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ. Οἱ Καρμελίτες, λοιπόν, ἱσχυρίζονται ὅτι ἀποτελοῦσαν μοναστικὴν κοινότητα, πολὺ πρὶν κατέβῃ ὁ Μεσσίας (Χριστὸς) καὶ ὅτι ἀπεδέχθησαν τὸν χριστιανισμό ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἐμφανισέως του. Ἰσχυρίζονται

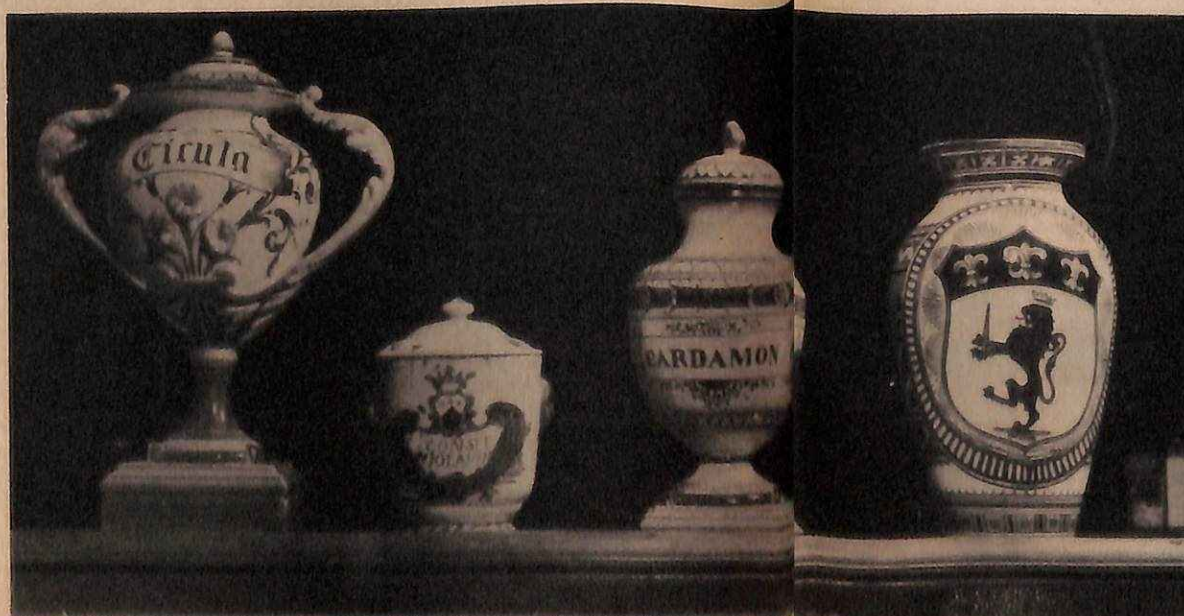
ἐπίσης ὅτι τὸ Τάγμα τους συνεστήθη ἀπὸ τὸν προφήτη Ἡλιοῦ, 900 χρόνια π.Χ., καὶ ὅτι συνεπῶς εἶναι τὸ ἀρχαιότερο τάγμα τῆς γῆς. Φυσικά, οἱ ἱσχυρισμοὶ αὗτοι δὲν ἀποτελοῦν παρά θρύλους, γιὰτὶ ὑπάρχουν ἱστορικοὶ ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι, ἀπὸ τὴν ἄλωση τῆς Βαβυλώνης ὡς τὸν 11' αἰῶνα, δὲν ὑπῆρξαν ἐρημίτες στὸ Κάρμηλο. Κι αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀπόλυτα ἐξακριβωμένο.

Ὁ Ἑλληνας μοναχὸς Φωκάς ὁ Πάτριος ἐπισκέφθη τὸ 1185 τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ θρῆκε, κοντὰ στὸ σπήλαιο τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, τὰ ἑρεῖπια ἐνὸς μοναστηριοῦ. Σ' αὐτὰ τὰ ἑρεῖπια μάλιστα ἐγκατεστάθη, ἔπειτα ἀπὸ μερικά χρόνια, ὁ μοναχὸς Βαρθόλδος, ἀπὸ τὴν Καλαβρία, ποὺ κατάρθωσε νὰ ἱδρῇσιν κοινόβιο, κρατώντας μαζί του μερικοὺς προσκυνητάς. Ἡ κοινωφελὴς δράση τῶν Καρμελιτῶν ἀρχισε μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν οἱ πανίσχυροὶ τότε Μουσουλμᾶνοι κατάρθωσαν νὰ τοὺς ἐκδιώξουν. Στὴν ἀρχὴ ἐγκατεστάθησαν στὴν Κύπρο καὶ τὴν Σικελία καὶ ἀπὸ ἐκεῖ διεσπάρησαν στὴν Ἀγγλία, τὴν Ἰταλία, τὴν Γαλλία, τὴν Ἰσπανία καὶ τὴν Γερμανία. Τὸ τάγμα τους ἔλαβε σιγά-σιγά τεράστια διάδοσιν καὶ τὸν 17ον αἰῶνα ὑπῆρχαν στὴν Εὐρώπῃ 7.000 μοναστήρια καὶ πάνω ἀπὸ 180.000 Καρμελίτες μοναχοὶ. Ὁ μεγάλος τους σκοπὸς ἦταν ἡ ἐκπαίδευση καὶ ἡ ἀνακούφισιν τοῦ φτωχοῦ λαοῦ. Αὐτὴ εἶναι μὲ λίγα λόγια ἡ λαμπρὴ ἱστορία τῶν Καρμελιτῶν ποὺ μὲ τόση στοργὴ συντηροῦν τὸ ἱστορικὸ φαρμακεῖο τῆς Σάντα Μαρία ντελλὰ Σκάλα. ■ ■ ■

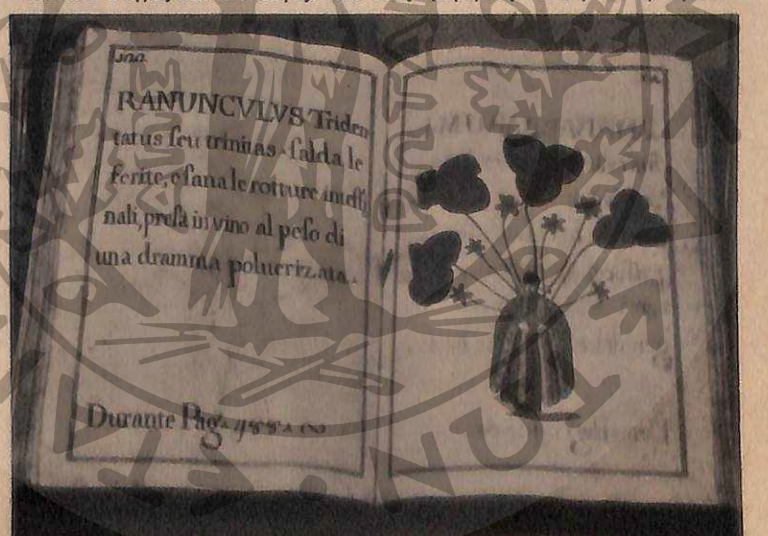
ΟΙ ΓΥΑΛΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΖΑ, ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΕΙΝΑΙ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΜΙΚΡΑ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΥΤΕΣ τῆς «Θεραπευτικῆς Φυτολογίας» εἶναι γραμμένες καὶ ἱστορημένες διὰ χειρὸς Φρά-Μπαζίλιο —τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ φαρμακείου. Millefolium εἶναι τὸ φυτὸ ποὺ τὸνώνει καὶ σταματᾷ τὴν διάρροια.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΒΑΖΑ στὴν βιβλινὰ τοῦ παλιοῦ φαρμακείου τῆς Σάντα Μαρία ντελλὰ Σκάλα δίνουν μιὰν ἰδέαν, στοὺς περαστικούς, τῶν βοτάνων καὶ τῶν ἀποσταγμάτων ποὺ εἶναι ἀποθηκευμένα. Ὁ πάτερ Ἀρντουῖνο, ὡστόσο, ποὺ διαχειρίζεται σήμερα τὸ φαρμακεῖο ἐξ ὀνόματος τοῦ Τάγματος τῶν Καρμελιτῶν, ἀμφιδίδλῃ ἂν τὰ βάζα αὐτὰ χρησιμοποιοῦν ποτὲ γιά τὴν τοποθέτηση φαρμάκων. «Τὸ πιθανώτερο, λέει, εἶναι ὅτι ἀπὸ τις πρῶτες μέρες εἶχαν ἀπλῶς διακοσμητικὸν χαρακτῆρα, γιά τὴν προσέλκυση πελατῶν. Καὶ τώρα ἄλλωστε τὰ χρησιμοποιοῦμε γιά τὸν ἴδιον λόγον. Ἄν τὸ βάζο (ἀριστερὰ) περιεῖχε ἀρκετὴ Cicuta θὰ μπορούσε νὰ δηλητηριάσῃ 40.000 ἀνθρώπους! Ὁ λόγος, ἄλλωστε, ποὺ τὸ φαρμακεῖο αὐτὸ ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα νὰ ἔχῃ ἀρκετὴ κίνηση δὲν εἶναι ἡ πληθώρα τῶν βοτάνων ποὺ προσφέρει, ἀλλὰ ἡ καλλιτεχνικὴ του ἐμφάνιση. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἔρχονται μόνο καὶ μόνο γιά νὰ τὸ δοῦν...»

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ λεξικό, βρίσκουμε στὴ σελίδα 488 τὴν ἱαματικὴν ἰδιότητα ἐνὸς ἄλλου βοτάνου, τοῦ Ranunculus, ποὺ ἐπούλωνε πληγές καὶ ἀνακούφιζε ἀπὸ τοὺς τρομεροὺς πόνους τῶν τραυμάτων

ΦΕΛΙΞ ΕΡΑΖΚΟΥΙΝ, 49 ετών. Δημιούργησε τον «Ισπανικό παλμό» στον άκοντισμό, που προκάλεσε επανάσταση στο αγώνισμα. Ο ίδιος έπτεχε βολή 83.40 μέτρα

Ο ΦΕΛΙΞ ΕΡΑΖΚΟΥΙΝ ΦΑΝΕΡΩΣΕ ΝΩΡΙΣ ΤΟ «ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΟΠΛΟ»

... Και έχασε μια βεβαία ολυμπιακή νίκη στον άκοντισμό

Ο παλαίμαχος Ισπανός άκοντιστής Φελίξ Έραζκουίν έκανε ένα βασικό λάθος που του στοίχισε μια έπιτυχία στους Όλυμπιακούς αγώνες της Μελβούρνης. Απεκάλυψε πολύ νωρίς τον καινούργιο του παλμό του άκοντισμού — δυό μήνες πριν αρχίσουν οι μεγάλοι αγώνες.

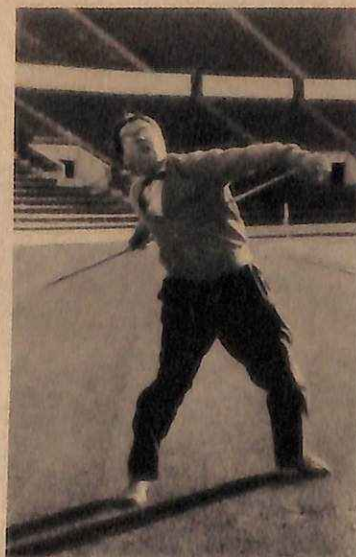
Ο Φελίξ Έραζκουίν, από τη Βαρκελώνη, είναι σήμερα ηλικίας 49 ετών. Κανένας αθλητής στον κόσμο σ' αυτή την ηλικία δεν έχει την έλπίδα να διακριθί σε Όλυμπιακούς αγώνες. Ο Έραζκουίν, από πολλά χρόνια, δοκίμαζε να βρή ένα παλμό που θα του επέτρεπε να ρίξη πολύ μακρύτερα το άκόντιο. Τώρα τελευταία βρήκε ότι ρίχνοντας το άκόντιο με στροφή, όπως ρίχνουν οι δισκοβόλοι το δίσκο, σημειώνει ρεκόρ εκπληκτικά. Ο ίδιος ο Έραζκουίν, παρά την ηλικία του, έπτεχε βολές πάνω από 80 μέτρα και ο Νορβηγός Ντάνιελσον, ένας από τους καλύτερους άκοντιστάς, που με τον «ερθόδοξο» παλμό έχει φθάσει τα 83 μέτρα, μόλις δοκίμασε τον καινούργιο, έρριξε το άκόντιο σε απόσταση 93,70 μέτρων.

Όπως ήταν έπόμενο, ο νέος παλμός που πήρε το όνομα «Ισπανικός» προκάλεσε επανάσταση στο αγώνισμα. Όλοι οι πρωταθληταί που έτοιμάζονταν για τους Όλυμπιακούς βρέθηκαν ξαφνιασμένοι. Αρχισε η αντίδραση από παντού.

Σύμφωνα με τον κανονισμό του αγωνίσματος, η ρίψη του άκοντιού είναι «έλευθερα», με μόνη υποχρέωση από τον αθλητή να κρατά το άκόντιο από τη μέ-

ση. Έπομένως, ο Ισπανικός παλμός, όσο επαναστατικός και αν είναι, θριασκόταν μέσα στον κανονισμό του αγωνίσματος. Εάν ο Έραζκουίν παρουσιαζόταν στη Μελβούρνη και με το νέο του παλμό κέρδιζε μια από τις πρώτες θέσεις στον άκοντισμό, είναι άπιθανο ότι θα του αφαιρούσαν το ολυμπιακό μετάλλιο. Δυστυχώς γι' αυτόν φανέρωσε το μυστικό του όπλο, πολύ νωρίς. Έτσι έπειτα από συζητήσεις και διαταγμούς, η Διεθνής Όμοσπονδία Αθλητισμού πήρε την απόφαση να προσθέσει μια διάταξη που αυτόματα απέκλειε τους αθλητάς που ρίχνουν με το νέο Ισπανικό παλμό. Πρόσθεσε στον κανονισμό ότι «ο αθλητής τη στιγμή που έτοιμάζεται να ρίξει, δεν έχει το δικαίωμα να στρέψη τη ράχη προς το μέρος που ρίχνει το άκόντιο».

Η απόφαση της Διεθνούς Αθλητικής Όμοσπονδίας που θέζει ένα φραγμό στο αγώνισμα δεν έχει όρθη βάση και μετά τους Όλυμπιακούς θα προκαλέσει νέες συζητήσεις και πιθανό είναι να μεταβληθί.

Ο ΠΡΩΗΝ ΡΕΚΟΡΝΤΜΑΝ του κόσμου και Όλυμπιονίκης του άκοντισμού, Φινλανδός Μάττι Γερβίνεν —σήμερα προπονητής— παρουσίασε σε συγκέντρωση δημοσιογράφων τον νέο τρόπο έξακοντισμού.

Ο ΜΠΑΡΟΝ ΠΕΘΑΝΕ

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟ ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ

(Φωτ. Camera Press)

Μια φωτογραφική μηχανή μπορεί να ψάλλη άσματα; Ασφαλώς όχι, στη στενή κυριολεξία. Στην περίπτωση όμως αυτής της φωτογραφικής μηχανής ή μεταφορική έκφραση πηλοιάζει σχεδόν στην αλήθεια. Το γυάλινο μάτι της ήταν ένα όργανο σαν τη σμίλη ενός γλύπτου, την παλέττα ενός ζωγράφου. Γιατί το καπνύθιυνε όπου ήθελε, όπως ήθελε, όπως μόνον αυτός ήξερε, ο Στέρλινγκ Χένρυ Ναούμ, ο παγκόσμια γνωστός ως Μπάρον, που πέθανε στα 49 του χρόνια, έπειτα από μιάν ανεπιτυχή χειρουργική επέμβαση. ■■ φωτογράφιζε μόνον καθιερωμένες προσωπικότητες και καθιέρωνε τα πρόσωπα που φωτογράφιζε. Ποτέ δεν έδινε μια φωτογραφία στη δημοσιότητα, αν δεν την έβρισκε πρώτα τέλεια από κάθε πλευρά. Το ότι ήταν ο φωτογράφος της βασιλικής οικογενείας της Άγγλιας δεν έχει, ίσως, τόση σημασία. Αναμφισβήτητα, όμως, λέει πολλά το γεγονός ότι όλοι του ανεγνώριζαν προτεραιότητα όταν επρόκειτο να φωτογραφηθί κανένα πρόσωπο με έντονο χαρακτήρα —μέ χαρακτήρα που δεν έπρεπε να προδοθί. Το έργο που μάς άφησε είναι κάπως μονόπλευρο — πορτραίτα και σκηνές μπαλέτου—, αλλά στο είδος του ήταν αυθεντία. Ένας ποιητής... ■■ Άριστέρα, ο Μπάρον με την φωτογραφική του μηχανή, που έπαψε πιά να βλέπει. Κάτω, το τελευταίο του πορτραίτο: Η ήθοποιός Πατρίτσια Μάκ-Κάρρον, στο Ραπάλλο της Ιταλίας.

23

Βγήκε στο χώλ, πλησίασε τη σκάλα και κοίταξε επάνω. Τό δεύτερο πάτωμα ήταν άκομη θυθισμένο στο σκοτάδι. Είδε την Τζούλια νάρχεται απ' το πίσω μέρος του σπιτιού και τη ρώτησε διαστικτά:

—Τζούλια, τι έγιναν τὰ πράγματα τῆς κ. Μίνα; τὰ φορέματα, τὰ γράμματα τῆς - ἔνωσ τῆς πρώτης κ. Μίνα; - δταν τὴν πῆραν στὸ «Οκλαουν;» —Μὰ βρίσκονται ὅλα στὴ θέση τους, στὴν κάμαρά τῆς. Εἶχα πάντα τὸ δωμάτιό τῆς ἔτσι ὅπως τ' ἄφησε, γιὰτὶ ἤμουν βεβαία πὼς θὰ ξαναγύριζε κάποιο μέρα.

—Θέλεις νὰ πῆς πὼς κανεὶς δὲν χρησιμοποίησε αὐτὸ τὸ δωμάτιο ἀπὸ τότε;

Καθὼς ἡ Τζούλια κουνούσε καταφατικὰ τὸ κεφάλι, ὁ Πέττυ πρόβαλε ξαναμμένος ἀπ' τὸ πῖσω χώλ. Κοίταξε τὰς τὸν Μάρκ μὲ σεβασμό.

—Τῆλεφώνησα τὰ νέα στὴν ἀστυνομία, εἶπε. Ὁ Φλέτσερ εἶχε φύγει γιὰ τὸ σπῆτι τοῦ. Τὶ θὰ τὸν κάνουν, γιὰτρέ; Ἐσεῖς εἶχατε δικίο κ' ἐκεῖνος ἄδικο.

—Τζούλια, ὀδήγησέ με, σὲ παρακαλῶ, στὸ δωμάτιο τῆς Εὐας. Ὑπάρχει κατὶ ἐκεῖ ποὺ θὰ μᾶς ἀποκαλύψει ποῖος τὸ σκότωσε.

Ἡ Τζούλια τὸν κοίταξε γιὰ λίγο διστακτικῇ, ἀλλὰ ἡ ἔκφραση τοῦ προσώπου τοῦ φάνηκε νὰ τὴν ἔπεισε. Ἀρχισε ν' ἀνεβαίνει. Στὰ μισὰ τῆς σκάλας κοντοστάθηκε γιὰ ἓνα δευτερόλεπτο μὲ ἀπορία.

—Περίεργο, μουρμούρισε, φαίνεται πὼς ξεχάσα τὸ φῶς τοῦ χώλ ἀναμμένο, δταν ἀνέβηκα γιὰ τὶς κουβέρτες.

Προχώρησε πρώτῃ μὲ τὸν Μάρκ ἀπὸ πῖσω τῆς. Ὁ Μάρκ ἔσκυψε στ' αὐτὶ τοῦ Πέττυ ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε καὶ τὸν ρώτησε ψιθυριστὰ:

—Ἐχεις ὄπλο μαζὶ σου;

—Ἀσφαλῶς ἦταν ἡ καθυσηχαστικὴ ἀπάντησή τοῦ Πέττυ.

Εἶχανε φτάσει σχεδὸν στὸ κεφαλόσκαλο, δταν ἡ Τζούλια ἔμπηξε μιὰ κραυγῇ.

—Ἐχει φῶς στὴν κάμαρα τῆς κ. Εὐας! Ποιὸς τόληψε! Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πατήσῃ τὸ πόδι του ἐκεῖ μέσα!

Ὁ Μάρκ τὴν ἐσπρώξε γιὰ νὰ περάσῃ καί, ἀνεβαίνοντας μὲ μιὰ δρασσελιά τὰ τελευταῖα σκαλιά, ἔτρεφε ἴσια στὴν κάμαρα τῆς Εὐας καὶ ἄνοιξε διὰπλάτα τὴν πόρτα.

Τὸ δωμάτιο ἦταν τρομερὰ ἀκατάστατο, ἀλλὰ ἔδει. Ὁ Μάρκ τὸ δεισχίσε τρέχοντας. Μιὰ πόρτα στὸ βάθος ὡδηγοῦσε στὸ μπάνιο ποὺ ἦταν συνεχόμενο μὲ μιὰ δεύτερη κρεβατοκάμαρα. Ἦταν σκοτεινὰ ἐκεῖ μέσα καὶ καθὼς ὁ Μάρκ προχωροῦσε σκουντουφλώντας, οἱ ἄλλοι τὸν ἔφτασαν. Ἡ Τζούλια ἄναψε τὸ φῶς. Ὁ Μάρκ ἄνοιξε μιὰ τέταρτῃ

πόρτα καὶ βρέθηκε στὸ κεντρικὸ χώλ ποὺ τελείωνε στὴν πῖσω σκάλα. Οἱ ἄλλοι δυὸ τὸν ἀκολουθοῦσαν. Ψυχὴ δὲ φαινόταν στὸ χώλ ἡ στὴ σκάλα.

Ὁ Μάρκ στράφηκε στὸ νεαρὸ ἀστυνομικὸ.

—Ἀκουσε, Πέττυ. Μᾶς μένει ἀκόμη μιὰ μικρὴ ἐλπίδα νὰ ξεδιαλύνουμε αὐτὴ τὴν ὑπόθεση ἀπῶς. Τρέξε κάτω. Μάζεψέ τους ὅλους στὸ σαλόνι καὶ κράτησέ τους ἐκεῖ. Μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ πλησιάσῃ στὸ τζάκι, ἢ ν' ἀνάψῃ σπῆρτο... ἢ νὰ βάλῃ κάπνη καὶ νὰ καταπιῇ ἓνα κομμάτι χαρτί. Ἐν ἀνάγκη, νὰ χρησιμοποίησῃ τὸ ὄπλο σου!

Ὁ Πέττυ κατέβαινε κιόλας δυὸ — δυὸ τὰ σκαλιά.

—Ἐννοια σας, γιὰτρέ... Ὅπου νᾶναι ἔρχεται κι ὁ Φλέτσερ. Θᾶναι στὸ ὁδὸμο τῶρα.

Ἡ Τζούλια κοίταξε τὸ γιὰτρέ μὲ μάτια τρομαγμένα.

—Ποιὸς μῆπκε στὸ δωμάτιο τῆς μῖς Εὐας; Τὶ ἤθελε;

—Τζούλια, ἀποκρίθηκε ὁ Μάρκ μὲ καλωσύνη, λίγο πρὶν πεθάνῃ, ὁ δικαστὴς Λάντμπρουκ ἄφησε στὸ δωμάτιο τῆς μῖς Εὐας κατὶ... μάλλον ἓνα γράμμα. Ἀπῶς, γιὰ πρώτη φορὰ, κάποιος τὸ ἔμαθε καὶ μῆπκε στὴν κάμαρα νὰ τὸ πάρῃ... τὴν ὥρα ποὺ εἶχαμε ὅλοι τὸ νοῦ μας στὴν κ. Μίνα; Εἶχε σχεδὸν μισὴ ὥρα καιρὸ. Μπορεῖ νὰ βρῆκε αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε, μπορεῖ ὅμως καὶ ὄχι. Ἐλπίζω νὰ τὸν διακόψωμε ἐγκαίρως. Πάμε νὰ δοῦμε τί γίνεται ἐκεῖ μέσα.

Ἡ Τζούλια ἄρχισε νὰ χτυπιέται μὲ ἀπελπισία δταν εἶδε τὴν ἀταξία ποὺ βασιλευε στὴν κάμαρα. Τὸ στρώμα καὶ τὰ μαξιλάρια ἦταν πεταμένα χάμω, τὰ σεντόνια καὶ οἱ κουβέρτες σκορπισμένα σὲ μίαν ἄκρη, τὰ συρτάρια τῆς σιφονιέρας καὶ τοῦ γραφείου βγαλμένα ἀπ' τὴ θέση τους καὶ ἀναποδογυρισμένα.

Ὁ Μάρκ κοίταξε ὀλόγυρα ἐμβρόντητος. Τὰ ταμπλά στουὺς τοίχους κρέμονταν ὀλοῖσια, τὰ χαλιά δὲν εἶχαν ματακινήθῃ καὶ τὰ τέσσαρα βιβλία βαλμένα στὴ σκερὰ ἀνάμεσα σὲ δυὸ στηρίγματα ἀπὸ ἀχάτη. Δὲν ἦταν, λοιπὸν, ἓνα σημεῖωμα αὐτὸ ποὺ εἶχε κρύψει ὁ δικαστὴς; Μὰ τότε τί ἦταν;...

Ὁ Μάρκ προσπάθησε ν' ἀναπαραστήσῃ μὲ τὴ φαντασία του τὴ σκηνή. Ἀπὸ ποῖο σημεῖο εἶχε ἀρχίσει ὁ ἀγνώστος Χ τὴν ἔρευνά του; Ἀσφαλῶς ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' τὴ δεξιὰ πλευρὰ τῆς κάμαρας. Ὁ Μάρκ ἀκολούθησε μὲ τὸ βλέμμα τὸν ἴδιο ὁδὸ. Ἀπ' τὴν πόρτα στὸ κρεβάτι, ἀπ' τὸ κρεβάτι στὴ γωνία τοῦ δωματίου. Τὰ μάτια τοῦ σταμάτησαν στὸ ἀνοικτὸ ντουλάπι. Πλησίασε κ' ἐξέτασε τὸ ἑσωτερικὸ τοῦ ντουλαπιῦ. Φορέματα τυλιγμένα σὲ σακούλες ἀπὸ νάυλον κρέμονταν ἀπὸ μιὰ μεταλλινὴ βέργα. Κάποιο χέρι τὰ εἶχε τραβήξῃ ὅλα βιαστικὰ ἀπ' τὴ μιὰ μεριά καὶ εἶχε ἀναποδο-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΗΣ ROSEMARY KUTAK

γυρίζει χάμω ὅλες τὶς καπελλιέρες. Ἡ μιὰ πλευρὰ τοῦ ντουλαπιῦ ἦταν ὅλο συρτάρια. Τὸ ἐπάνω συρτάρει ἦταν ἀνοικτὸ.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, λοιπὸν, εἶχε σταματήσει ἡ ἔρευνα. Ἐδῶ εἶχε βρῇ ὁ δολοφόνος ἐκεῖνο ποὺ ζητοῦσε... ἢ εἶχε ἀναγκαστῇ νὰ τὸ βάλῃ στὰ πόδια πανικόβλητος.

Ὁ Μάρκ ἀναστένανε μὲ ἀνακούφιση. Τῶρα πᾶ δὲν εἶχε κανένα λόγο νὰ βιάζεται. Ἀν τὸ μῆνυμα τοῦ δικαστῆ εἶχε βρεθῇ, δὲν τοῦ ἔμενε τίποτε νὰ κάνῃ. Ὅλα εἶχαν τελειώσει. Ἀν ὅμως ἦταν ἀκόμη στὴν κάμαρα, τότε εἶχε ὅλη τὴ νύχτα μὲ τὸν γιὰ νὰ ψάξῃ μὲ τὴν ἡσυχία τοῦ. Ὁ Πέττυ φύλαγε καλὰ τὸν ἐγκληματία κάτω.

—Τζούλια, ἄνοιγες ποτὲ τὰ συρτάρια τῆς κυρίας σου ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ ἔφυγε; ρώτησε.

—Ὅχι βέβαια! Γιατὶ νὰ τ' ἀνοίξω; Τὶ δουλειὰ εἶχα ἐγὼ μεσ' στὰ συρτάρια τῆς κυρίας, δταν ἐκείνη βρισκόταν ἡ καμένη στὸ νοσοκομεῖο;

—Σκέφτηκα μῆπως θέλησες νὰ τὰ καθαρίσῃς καὶ νὰ συμμαζέψῃς τὰ πράγματά τῆς.

Ἡ Τζούλια μαλάκωσε.

—Τακτοποίησα τὰ πράγματά τῆς τὴ μέρα ποὺ τὴν πήγαμε στὴν κλινικὴ, ἀπὸ τότε ὅμως δὲν ξαναῖνοιξα τὰ συρτάρια τῆς, εἶπε. Ἐλεγα νὰ τὰ νοικοκυρέψω, δταν θὰ γύριζε. Σκοῦτιζα καὶ ξεσκότιζα τὸ δωμάτιο καὶ φρόντιζα νὰ εἶναι πάντα οἱ κουρτίνες καὶ τὰ παράθυρα καθαρά.

—Τὶ ἔχει μέσα σ' αὐτὰ τὰ συρτάρια; ρώτησε ὁ Μάρκ.

—Ἐδῶ φυλάγουμε τὰ σεντόνια. —Ἀς δοῦμε μὴν εἶναι τίποτε κρυμμένο ἐδῶ μέσα, εἶπε ὁ Μάρκ.

Ἐβγαλε ἓνα — ἓνα τὰ συρτάρια καὶ τὰ ἔδωσε στὴν Τζούλια. Σεντόνια, ἀλλὰ ἄσπρα, ἀλλὰ χρωματιστὰ, κι ἄλλα μὲ μικρὰ γαλάζια λουλουδάκια ἦταν βαλμένα τακτικὰ τὸ ἓνα πάνω στ' ἄλλο. Ὁ Μάρκ δὲν εἶδε τίποτ' ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ μερικὰ σακουλάκια γεμᾶτα λεβάντα, τοποθετημένα ἀνάμεσα στὰ καλοδιπλωμένα σεντόνια. Στὰ κάτω συρτάρια ἦταν μαξιλαροθήκες, παπλώματα καὶ κουβέρτες.

Στὸ δεύτερο φύλλο τοῦ ντουλαπιῦ, ὁ Μάρκ πρόσεξε μιὰ διπλὴ σειρὰ συρτάρια. Καθὼς ἔκανε νὰ τραβήξῃ τὸ ἓνα, ἡ Τζούλια τοῦ εἶπε:

—Δὲν ἔχει τίποτε ἐκεῖ μέσα, μόνο παπούτσια.

Ὁ Μάρκ τράβηξε τὸ πρῶτο συρτάρει. Βρῆκε μονάχα ἓνα μικρὸ πακέτο. Τὸ ἄνοιξε καὶ εἶδε ἓνα ζευγάρει γόδες. Πῆρε τὴ μιὰ στὸ χέρι τοῦ καὶ τὴν περιεργάσθηκε. Ἦταν ἓνα χαριτωμένο παπουτσάκι γαρνιρισμένο μὲ μικροσκοπικὰ πετράδια ποὺ ἀστραφταν πάνω στὸ μαυρισμένο ἀπ' τὴν πολυκαίρια ἀσμη δέρμα, ἓνα παπούτσι τόσο μικρὸ ποὺ χωροῦσε ὀλόκληρο στὴν ἀνοικτὴ παλάμη τοῦ. Ἐνῶσε μιὰ περάξῃ συγκίνηση νὰ τὸν κυριεύῃ.

Ἀρχισε νὰ ἐξετάζῃ βιαστικὰ τὸ περιεχόμενο τοῦ δευτέρου συρταριῦ. Μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ

τοῦ εἶδε πὼς καὶ ἡ Τζούλια ἦταν πολὺ συγκινημένη. Δάκρυα ἀνάδλυσαν στὰ μάτια τῆς, δταν ὁ Μάρκ ἔβγαλε ἓνα ἄλλο ζευγάρει μαῦρα παπούτσια μὲ μιὰ μεγάλῃ φιούμπα σὲ σχῆμα πεταλούδας.

Ἀνοίξε τὸ τρίτο συρτάρει. Καί, ξάφνου, ἔμεινε ἀκίνητος. Ἡ καρδιά τοῦ χτυποῦσε δυνατὰ. Ἡ Τζούλια ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὸν ὅμο τοῦ σκουπίζοντας τὰ μάτια τῆς. Ἐνα μεγάλο κουτὶ παπουτσιῶν, δεμένο μὲ χοντρὸ σπάγγο, ἔπιανε ὅλο τὸ χώρο τοῦ συρταριῦ. Κάτι ἦταν γραμμένο στὸ κάλυμμα, ἀλλὰ τὸ φῶς δὲν ἔφτανε ὥς ἐκεῖ κι ὁ Μάρκ δὲν μποροῦσε νὰ διακρίνῃ καθαρά.

Ἐβγαλε μὲ προσοχὴ τὸ κουτὶ ἀπ' τὸ συρτάρει καὶ τὸ πλησίασε στὸ φῶς. Χαραγμένες μὲ τρεμάμενο χέρι, ἦταν γραμμένες οἱ λέξεις: «Γιὰ τὸν Φίλ Μίνα;». Νὰ ἀνοιγθῇ μετὰ τὸν θάνατό μου. Τ. Α. Λάντμπρουκ.» Καὶ παρακάτω: «Φίλ, πρόσεξε. Δακτυλικά ἀποτυπώματα. Νὰ ἐνεργήσῃς μὲ σύνεση.»

Ὁ Μάρκ δίστασε μονάχα γιὰ ἓνα δευτερόλεπτο. Δὲν ἦταν ὥρα γιὰ ἐνδοιασμούς. Ἐκοψε τὸν σπάγγο καὶ σήκωσε τὸ πακέτο. Μεσ' στὸ κουτὶ ἦταν τὸ μικρότερο περιστροφὸ ποὺ εἶχε δὴ ὁ Μάρκ στὴ ζωὴ τοῦ — ἓνα μαῦρο μικροσκοπικὸ περιστροφ.

Ἡ Τζούλια ἔβγαλε μιὰ τρομαγμένη κραυγῇ. —Τὶ εἶναι αὐτό; —Αὐτό, ἀποκρίθηκε ὁ Μάρκ σοβαρά, εἶναι τὸ ὄπλο ποὺ σκότωσε τὸν Χάλ Κραῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24ο

Ἀφῆνοντας τὴν Τζούλια στὸ δωμάτιο τῆς Εὐας, ὁ Μάρκ κατέβηκε ἀργὰ — ἀργὰ τὴν σκάλα. Ὁ Πέττυ στεκόταν στὸ ἀνοιγμένο τῆς πόρτας τοῦ σαλονιοῦ, μὲ τὸ ὄπλο τοῦ στὸ χέρι, μὲ τὸ κεφάλι γυρισμένο πρὸς τὴν κάμαρα.

Ὁ Μάρκ τὸν φώναξε μὲ σιγανὴ φωνή. —Ἐν τάξει, Πέττυ. Ἐλα τῶρα ἀπ' ἐδῶ, θέλω νὰ σοῦ δείξω κάτι, εἶπε.

Ἀνοίξε τὸ κάλυμμα τοῦ κουτιοῦ κ' ἔδειξε στὸν ἀστυνομικὸ τὸ μικρὸ μαῦρο περιστροφ.

—Πῆγαίνε τὸ στὴν ἀστυνομία. Νομίζω πὼς εἶναι τὸ ὄπλο ποὺ σκότωσε τὸν Κραῖν. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα ὅμως φρόντισε νὰ ἐξετασθοῦν τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα ποὺ ἔχει ἐπάνω. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ συμφωνοῦν μὲ τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα ἐνὸς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ εἶναι τῶρα ἐκεῖ μέσα.

Ὁ Πέττυ ἔμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸ.

Ἐνα μεγάλο κουτὶ παπουτσιῶν δεμένο μὲ χοντρὸ σπάγγο ἔπιανε ὅλο τὸν χώρο.

—Ὑψιστε Θεέ! ἀναφώνησε. Μὰ ἐσεῖς ξεκαθαρίσατε ὅλη τὴν ὑπόθεσιν!... Γιὰ σταθῆτε μιὰ στιγμῇ. Πρέπει νὰ πάρω στὸ τηλέφωνο τὸν Φλέτσερ νὰ τοῦ πῶ τὰ νέα.

Ὁ Μάρκ περίμενε κοντὰ στὴ σκάλα μὲ τὸ δλῆμα καρφωμένο στὴν εἴσοδο τοῦ σαλονιοῦ. Ὁ Πέττυ ξαναγύρισε λέγοντας:

—Τὸν βρῆκα. Μόλις εἶχε φτάσει στὸ σπῆτι τοῦ κ' ἐτοιμαζότανε νὰ ἐρῇ ἐδῶ γιὰ νὰ πάρῃ τὴν κατάθεσιν τῆς κ. Μίνα;». Τῶρα μοῦ λείει νὰ πάρω τὸ περιστροφὸ μαζί μου καὶ νὰ τὸν συναντήσω στὴν ἀστυνομία.

Ὁ Μάρκ τοῦ ἔδωσε τὸ πολῦτιμο κουτὶ, ἀλλὰ ὁ Πέττυ φαινότανε διστακτικὸς.

—Εἴσαστε βέβαιος, γιὰτρέ, πὼς μπορεῖτε νὰ μείνετε μόνος ἐδῶ; Μ' ὄλους αὐτοὺς ἐκεῖ μέσα; Φοβοῦμαι μὴ σὰς παίξουν κανένα ἄσχημο παιχνίδι.

Στάθηκε γιὰ λίγο συλλογισμένος καὶ πρόσθεσε:

—Ἐχω μιὰ ἰδέα. Βάλαμε τρεῖς ἄντρες κάτω στὸ δρόμο νὰ παρακολουθοῦν τὰ σπῆτια. Τὶ λέτε; Νὰ τοὺς πῶ νὰ συγκεντρώσουν τὴν προσοχή τους σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο;

—Σπουδαία ἰδέα! ἀποκρίθηκε ὁ Μάρκ μὲ ἀνακούφιση. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς φέρῃς στὸ σπῆτι. Πᾶς τους νὰ σταθοῦν ἀπ' ἔξω καὶ νᾶχουν τὸ νοῦ τους νὰ μὴν ἀφήσουν κανένα νὰ φύγῃ ἀπ' ἐδῶ μέσα. Αὐτὸ φτάνει. Πάρε τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα κ' ἔλα ἄμέσως. Φέρε μαζί σου καὶ κανέναν ἀπὸ τὴ σήμανση.

Ὁ Πέττυ κούνησε τὸ κεφάλι τοῦ καὶ προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα. Καθὼς ἔκανε νὰ βγῇ, ὁ Μάρκ τὸν ξαναφώνησε:

—Ἐχεις τοιγάρα ἐπάνω σου; Κάντισα τὸ τελευταῖο μου πρὶν ἀπὸ ὄρες.

Ὁ Πέττυ γέλασε καὶ τοῦ πέταξε ἓνα μισογεμάτο κουτὶ.

Ὁ Μάρκ ἐτοιμαζότανε ν' ἀνάψῃ τὸ τοιγάρο του, δταν ὁ δρ. Τζέρομ κι ὁ Φίλ δγῆκαν ἀπ' τὸ σαλόνι.

—Ἀ, ἐδῶ εἰστε, γιὰτρέ, εἶπε ὁ Τζέρομ. Ἡ-θελα νὰ σὰς δῶ πρὶν φύγω καὶ κανεὶς δὲν ἤξερε νὰ μοῦ πῇ ποῦ εἴσατε. Ἡ ἀρρωστή μας πᾶει πολὺ καλά. Ἐπαθε μιὰ μικρὴ διάσειση καί, φυσικά, ἓνα δυνατό σόκ. Πρέπει νὰ ἀναπαυθῇ μερικὲς μέρες. Εἶπα τοῦ Μίνα; καὶ τῆς κἀνὶ ἀκτινοσκόπηση αὔριο. Ἐτσι, γιὰ νᾶμαστε πρὸς τὸ σίγουρο. Ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος πὼς δὲν ἔχει σπάσει κανένα κόκκαλο.

Φόρεσε τὸ παλτὸ τοῦ καθὼς μιλοῦσε καὶ πῆρε στὸ χέρι τὸ καπέλλο καὶ τὴν τσάντα τοῦ.

—Καληνύχτα, γιὰτρέ. Χάρηκα ποὺ σὰς ξαναεἶδα... Μὴν ἀνυσιχῆτε γιὰ τὴ γυναικα σας, Μίνα;». Σὲ δυὸ μέρες θὰ εἶναι καλά. Θὰ σὰς τηλεφωνήσω αὔριο μόλις δῶ τὶς πλάκες... Καληνύχτα.

Ὁ Φίλ στράφηκε στὸν Μάρκ. —Δὲν ἔρχεστε μέσα, γιὰτρέ;

Ἡ Μπάρμπαρα ἦτανε ξαπλωμένη στὸ ντιδά-νι μ' ἓνα ἐπίδεσμο στὸ κεφάλι. Τὸ ὄρος τῆς ἔδειχνε ἀξιοθαύμαστη ψυχραιμία.

—Δὲν ξέρω πὼς νὰ σὰς ευχαριστήσω, εἶπε στὸν Μάρκ δταν τὸν εἶδε. Ἦτανε τρομερὸ! Θὰ πέθαινα, ἀν ἔμενα ἐκεῖ μέσα ὅλη τὴ νύχτα.

—Δὲν θὰ σὰς ἀφήναμε ποτὲ νὰ μείνετε ἐκεῖ ὅλη τὴ νύχτα. Θὰ σὰς βρῖσκαμε ὅπουσδήποτε πολὺ πρὶν. Θυμᾶστε τί ἔγινε;

—Ὅχι καὶ πολὺ καλά, ἀπάντησε ἡ Μπάρμπαρα. Κατέβαινε τὴ σκάλα... εἶχα φτάσει σχεδὸν στὸ τελευταῖο σκαλοπάτι, δταν κάποιος μὲ κτύπησε στὸ κεφάλι... Σωρίστηκα χάμω... Ἐπειτα δὲ θυμοῦμαι τίποτε. Νομίζω πὼς λιποθύμησα. Ὅταν συνήλθα, δὲν ἤξερα ποῦ βρισκόμουν. Ἦταν σκοτεινὰ καὶ δὲν μπορούσα ν' ἀναπνεύσω. Ἦταν φορικτὸ... σὰν ἓνας ἀτέλειωτος ἐφιάλτης. Μὰ ποῖος μὲ κτύπησε; Γιατί;

—Γιατὶ μοῦ λέγατε κατὶ πολὺ σημαντικό. Θυμᾶστε τί ἀκριβῶς λέγαμε πρὶν ἀνεβῆτε στὴν κάμαρα τὸν παιδιῶν;

Ἡ Μπάρμπαρα ἔμεινε γιὰ λίγο συλλογισμένη.

—Ὦ, ναί... Θυμοῦμαι τῶρα. Μιλοῦσαμε γιὰ τὸ θάνατο τοῦ δικαστῆ Λάντμπρουκ.

—Καὶ γιὰ κατὶ ποὺ προσπαθοῦσε νὰ σὰς υπαγορεύσῃ. Τὶ ἄλλο σὰς εἶπε ὁ δικαστὴς ἐκτὸς ἀπ' τὶς λέξεις «στὸ δωμάτιο τῆς Εὐας» καὶ «Φίλ»;

—Τίποτ' ἄλλο. Ὅπως σὰς εἶπα καὶ πρὶν μπροστά, τὸν ἔπιασαν σπασμοὶ πρὶν προλάβῃ νὰ πῇ περισσότερα.

—Εὐτυχῶς ποὺ πρόλαβε νὰ πῇ ἔστω κι αὐτὰ τὰ λίγα. Εἶναι ἀρκετά.

—Ἀρκετά;... Γιὰ ποῖο πράγμα; ἐπενεῖν ἡ Σίσσυ. Ἐρεῖς ποῖος κτύπησε τὴν Μπάρμπαρα;

Τὶ σχέσηι ἔχει ὁ δικαστὴς Λάντμπρουκ μ' ὅλα αὐτά;

«Ὁ Μάρκ σήκωσε τὰ μάτια του ἀπ' τὴν Μπάρμπαρα καὶ τὸ βλέμμα του ἀγκάλιασε τὰ πρόσωπα ποὺ ἦταν στὴν κάμαρα. Ὁλον ἡ ἔκφραση ἦταν ἓνα μεγάλο ἐρωτηματικό. Ὁλοι τὸν κοίταζαν μὲ πρόδηλη ταραχὴ καὶ περιέργεια. Ὁ Μάρκ εἶχε τὸ συναίσθημα πὼς μιὰ ἀπειλὴ κρεμότανε στὸν ἀέρα. Εἶχε τὴν πολὺ ζωηρὴ ἐντύπωση πὼς ἓνα ἀπ' τὰ πρόσωπα ποὺ τὸν περιτοίχιζαν τὸν κοίταξε μὲ μίσος. Ὑπῆρξε ἓνα ρίγος νὰ διατρέχῃ ὅλο του τὸ κορμί.

Μίλησε ἀργά, ζυγίζοντας τὰ λόγια του:

—Κανεὶς δὲ θὰ φύγῃ ἀπ' ἐδῶ μέσα. Τὸ σπίτι εἶναι κυκλωμένο. Δύο ἀστυνομικοὶ δρῖσκονται ἔξω ἀπ' αὐτὰ τὰ παράθυρα. Παρακολουθοῦν τὴν κάθε σας κίνησι.

Στράφηκε ἀνεπαίσθητα πρὸς τὴν Μπάρμπαρα, χωρὶς νὰ σηκώσῃ τὰ μάτια του ἀπ' τοὺς ἄλλους.

—Κυρία Μίνιου, συνέχισε, ἔξω τώρα τὶ ἤθελε νὰ σὰς πῇ ὁ δικαστὴς Λάντμπρουκ. Προσπαθοῦσε νὰ σὰς πῇ πὼς εἶχε ἀφήσει κάτι στὸ δωμάτιο τῆς Εὐᾶς γιὰ τὸν Φίλ. Κάτι ποὺ εἶχε σχέση μὲ τὸ θάνατο του Κραϊν. Τὸ βρήκα πρὶν ἀπὸ λίγο. Εἶχε μείνει κλεισμένο μέσα σ' ἓνα συρτάρι ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Κι' αὐτὸ τὸ κάτι εἶναι τὸ ὅπλο ποὺ σκότωσε τὸν Κραϊν. Ὁ δικαστὴς εἶχε φροντίσει νὰ διατηρηθοῦν τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα ἀνέπαφα. Ἐνᾶς ἀστυνομικὸς τὸ πηγαίνει αὐτὴ τὴ στιγμή στὴν ἀστυνομία γιὰ ἐξέταση. Σὲ λίγο θὰ ἐπιστρέφῃ γιὰ νὰ πάρῃ τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα ὁλων σας. Γιατὶ ὁ πᾶρχει ἓνας δολοφόνος ἐδῶ, μέσα σ' αὐτὴ τὴν κάμαρα. Ὁ Δολοφόνος ποὺ σκότωσε τὸν Κραϊν καὶ δηλητηρίασε τὴν Εὐᾶ! «Θεὲ μου!» «Ποιὸς εἶναι;» «Τὶ θέλετε νὰ πῇτε;»

Τὰ ἐπιφωνήματα καὶ οἱ ἐρωτήσεις ἔπεφταν βροχή. Καθὼς ὁ Μάρκ σωριαζόταν ἐξουθενωμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα, ἡ φωνὴ τοῦ Σκότ ὑψώθηκε, ἐπιτακτικὴ, πάνω ἀπ' τὸ μουρμουρητό.

—Δὲ νομίζετε, γιαιτρε, πὼς ἔχομε κάθε δικαίωμα νὰ ζητήσωμε ἐξηγήσεις; Ποιὸν ἀπὸ ὅλους κατηγορεῖτε;

—Δὲν κατηγορῶ κανένα, κ. Λάντμπρουκ. Αὐτὸ θὰ τὸ κάη ὁ Φλέτσερ σὲ λίγο. Πάντως, θὰ σὰς πῶ ὅτι, ἔξω. Ἡ ἀλήθεια θὰ σὰς καταπλήξῃ ὅλους — ἡ σχεδὸν ὅλους. Πρὶν προχωρήσω, θὰ ἤθελα νὰ σὰς πῶ δυὸ λόγια γιὰ ἓνα προσφιλὲς σας πρόσωπο... ποὺ δὲν ὑπάρχει πιά.

—Γιὰ τὸ Θεό, Μάρκ, δέικοψε ἡ Σίσσυ, τὶ χρειάζεται ὅλος αὐτὸς ὁ πρόλογος; Δὲν τὸ βλέπεις πὼς καδόμεστε σὲ ἀναμμένα κάρβουνα; Πῆς μας καθαρά καὶ χωρὶς περιστροφές, ποιὸς εἶναι;

—Μὰ δὲν ἔξω, Σίσσυ. Ὅχι ἀκόμη! Ὑνα μόνο μπορῶ νὰ πῶ. Τὸ γεγονός ἐστὶ ὁ δικαστὴς Λάντμπρουκ προσάπαθε πρὶν πεθάνῃ νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ μυστικὸ του στὴν Μπάρμπαρα κι ἄφησε τὸ ὅπλο στὸν Φίλ, ἀπαλλάσσει ἐκ πρώτης δευσε καὶ τοὺς δύο. Ὅσο γιὰ τοὺς ἄλλους... ὅσο μπορεῖτε νὰ μαντεύσετε ἐσεῖς, ἄλλο τόσο μπορῶ κ' ἐγώ.

Ἡ Σίσσυ τὸν κοίταξε γιὰ μιὰ στιγμή σὰ νὰ μὴν τὸν πιστεῦε.

—Μὲ κίνδυνο νὰ γίνω κουραστικὴ, ἐπέμεινε, ἔχω νὰ παρατηρήσω γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ σήμερα, πὼς δὲ σὲ βλέπω διόλου καλά. Θὰ σοῦ δώσω κάτι νὰ πῇς.

Πῆρε τὸ μπουκάλι μὲ τὸ κονιάκ ἀπ' τὸ τραπέζι καὶ ποὺ ἦταν πλάι στὴν Μπάρμπαρα, γέμισε ἓνα ποτηράκι καὶ τοῦ τὸ πρόσφερε.

—Εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ Μάρκ.

Πῆρε τὸ ποτήρι καὶ τὸ ἀκούμπησε στὸ χέρι τῆς πολυθρόνας του. Ἐπειτα, κάνοντας τάχα πὼς ἤθελε ν' ἀνάψῃ ἓνα τσιγάρο, ἔστρωσε μὲ τρόπο τὸ ποτήρι μὲ τὸν ἀγκώνα του καὶ τὸ ἐρριξε χάμα.

—Α' στὸ καλὸ! Τὶ ἀβέξιος ποὺ εἰμαι! μουρμούρισε καὶ πετάχτηκε στὸ πόδι.

Σήκωσε τὸ ἄδριο ποτήρι καὶ τὸ θαναγέμισε μόνος του. Ἡ Σίσσυ τὸν ἔριξε ἓνα βλέμμα εἰρωνικό, οἱ ἄλλοι ὅμως δὲν πρόσεξαν τὸ τέχνασμά του. Πέριμεναν μὲ ἀγωνία νὰ συνεχισθῇ. Ὁ Μάρκ καταλά' ἰνε πὼς εἶχε φερθῇ σὰν ἓνας ἀνόητος, ἀλλὰ μποροῦσε νὰ κἀν κι' ἄλλως; Ὁσφραίνονταν τὸν κίνδυνο μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο.

Κάθησε καὶ ἤπιε μὲ ἀπόλαυση μερικὲς γουλίες.

—Τὶ θέλετε τώρα, γιαιτρε; Νὰ θίξετε τὴ μνήμη τῆς Εὐᾶς; ρώτησε ὁ Σκότ, ἔτοιμος νὰ ξεσπαθῶσῃ. Δὲν ἔξω τὶ ἰδέες σὰς κατέβηκαν τώρα, ἀλλὰ σὰς λῶο κατηγορηματικὰ πὼς δὲν πρόκειται νὰ σὰς ἐπιτρέψω.;

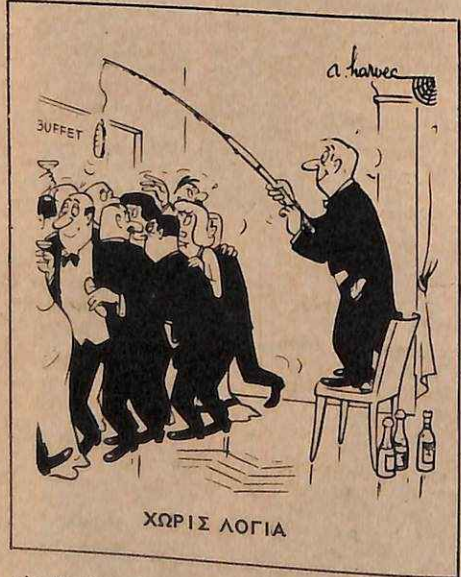
—Ὅχι, τὸν δέικοψε ὁ Μάρκ, δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ σὰς ἀναλύσω τὸ χαρακτῆρα τῆς Εὐᾶς. Θέλω νὰ σὰς πῶ γιαιτὶ τὴν σκότωσαν.

Ἀκούμπησε τὸ ποτήρι του στὸ τραπέζι καὶ συνέχισε:

—Ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή εἶχα τὴν ὑπόνοια πὼς ἡ δολοφονία τοῦ Κραϊν δὲν ἦταν ἄσχετη μὲ τὴν ἀρρώστια τῆς Εὐᾶς καὶ μὲ τὸ θάνατό τῆς. Καὶ εἶχα δίκιο! Ἀργότερα, ἡ ὑπόνοιά μου ἐνισχύθηκε μὲ μιὰ δεύτερη σκέψη. Ἡ Εὐᾶ ἤξερε ποὶὸς ἦταν ὁ δολοφόνος τοῦ Κραϊν. Γι' αὐτὸ τὴ σκότωσαν. Καὶ εἶχα πάλι δίκιο. Ἐτσι, ὁ Τίλτον φεύγει ὁλότρελα ἀπ' τὴ μέση. Ποτὲ δὲν πίστεψα πὼς ὁ Τίλτον εἶχε σκοτώσει τὸν Κραϊν.

Ὁλοι μὲς τὴν κόμαρα κρέμονταν ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Μάρκ. Μάτια ὀρθάνοιχα, γεμάτα ἀναμνη, φόβο ἢ ἀνησυχία, ἦτανε στηλωμένα ἐπάνω του.

—Πέρα ὅμως ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖο δὲν κατάρθωνα νὰ προχωρήσω, συνέχισε ὁ Μάρκ ὕστερ ἀπὸ ἓνα μικρὸ διαγαμό. Δὲν καταλάβαινα γιὰ ποῖο λόγο θὰ μποροῦσε ἓνας ἀπὸ σὰς νὰ σκοτώσῃ

τὸν Κραϊν. Σκέφτηκα ἓνα σωρὸ κίνητρα — παθος, ἐκδίκησι, ζήλεια. Σκέφτηκα ἀκόμη μήπως ὁ δολοφόνος εἶχε κάνει λάθος καὶ εἶχε σκοτώσει ἄλλο πρόσωπο ἀντὶ ἄλλου. Καὶ μόνον ἓνα πράγμα, ἀπλούστατο καὶ φυσικότατο, δὲν πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ μου — ὅτι, κατὰ κάποιο τρόπο, ὁ θάνατος τοῦ Κραϊν ἔπρεπε νὰ εἶχε σχέση μὲ τὴ δράση του γιὰ τὴν ἐξυγίανση τοῦ τόπου, δράση ἧς του. Ἀποκλείοντας τὴν ἐνοχία τοῦ Τίλτον, ἀπέκλεια καὶ τὸ κίνητρο ποὺ ὑπέτιθετο πὼς εἶχε ὁ Τίλτον. Κ' ἐδῶ ἦταν τὸ μεγάλο μου, λάθος. Γιατὶ ὁ Τίλτον δὲν ἦταν ὁ μόνος ποὺ κινδύνευε ἀπ' τὶς ἀπακαλύψεις τοῦ Κραϊν.

Κάποια ἀόριστη ἀντίδραση μέσα στὸ δωμάτιο — μιὰ αὐθόρμητη κίνησι ταραχῆς; μιὰ θαθεὶ ἀναπνοή; — ἔβωσε στὸν Μάρκ νὰ καταλάβῃ πὼς οἱ εἰκασίες του ἦταν σωστές. Κοίταξε ὁλόγυρα, σταματώντας διαδοχικὰ τὸ βλέμμα του στὰ πρόσωπα ὁλων τῶν ἀνθρώπων ποὺ βρισκόνταν στὴν κάμαρα. Πολὺ ἀργά. Ὁποῖος κι' ἂν ἦταν αὐτοὺς ποὺ εἶχε γιὰ ἓνα δευτερολεπτο ταραχῆ, εἶχε θαναθῇ τὴν αὐτοκυριαρχία του. Ὁ Μάρκ ἤπιε νευρικά μερικὲς γουλίες ἀπ' τὸ κονιάκ του καὶ συνέχισε.

—Ὁ Κραϊν εἶχε κατορθώσει ν' ἀποσπᾶσῃ ὀρισμένους πληροφορίες ἀπ' τὸν Τίλτον ἐκείνου τὸ βράδυ. Εἶναι φανερὸ πὼς τὸν σκότωσαν ἐπειδὴ εἶχε φτάσει πολὺ κοντὰ στὴν ἀλήθεια. Ἀλλὰ ἡ Εὐᾶ ἦταν μὲ τὸ μέρος τοῦ Κραϊν, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ δικοί τῆς. Ὡστόσο, σκεπτόμουν, κάποιον θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἓνας κρῖκος ποὺ ἔνωνε τὴν Εὐᾶ μὲ τὴν σπείρα ποὺ ὁ Κραϊν κι ὁ Μίνιου προσπαθοῦσαν νὰ ξεσκεπάσουν. Ὁ κρῖκος αὐτός, ὅταν τε-

λικὰ τὸν βρήκα, ἦταν ἓνα ἀπ' ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποὺ εἶναι ὅλη τὴν ὥρα μπροστὰ στὰ μάτια μας κι ὅμως δὲν τὰ βλέπομε, ἀκρίβως γιαιτὶ εἶναι ὁλοφάνερα.

Ὁ Μάρκ κοντοστάθηκε. Ἡ στιγμή ἦταν δραματικὴ.

—Ὁ πατέρας τῆς Εὐᾶς ἦταν δικαστὴς! εἶπε τέλος.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Μίνιου σκοτείνιασε ἄσφανα. Ἡ ἔκφραση τοῦ Σκότ ἔδειξε στὴν ἀρχὴ ἔκπληξι, ἔπειτα θυμὸ. Τὰ ἔξυπνα μάτια τοῦ Χάλασεῦ ἐμειναν ἀνέκφραστα. Οἱ γυναῖκες, ἐμβρόντητες, κοίταζαν τὸν Μάρκ ἐρωτηματικά.

—Δὲν καταλαβαίνετε τὶ σημαίνει αὐτό; ρώτησε ὁ Μάρκ. Ἡ φαυλοκρατία ἔκανε ὅτι ἤθελε ἐκείνη τὴν εποχὴ. Ὁ δῆμος καὶ ἡ μισὴ πολιτεία ἦτανε στὰ χέρια τῆς. Αὐτὴ εἶχε τὸν ἔλεγχον τῶν τοπικῶν ἐκλογῶν, αὐτὴ διῶριζε τὰ πρόσωπα ποὺ ἤθελε στὶς μεγάλες θέσεις... Καὶ ὅμως ὁ πατέρας τῆς Εὐᾶς ἦταν δικαστὴς.

—Αὐτὸ πάει πολὺ! Τολμάτε νά...

Ὁ γιουὸς τοῦ δικαστῆ ἀναπήδησε ἀγανακτισμένος.

—Περιμένετε μιὰ στιγμή, Σκότ! Ἀφήστε μὲ νὰ τελειώσω. Δὲν εἶπα ὅτι ὁ δικαστὴς ἦταν ἀνέντιμος. Τὰ πράγματα δὲν εἶναι τόσο ἀπλά.

Ὁ Μάρκ ἀναστῆναξε μὲ ὕφος κουρασμένο.

—Νομίζω πὼς ἦταν σὰν τοὺς περισσότερους γνωστούς μου, εἴτε γιαιτρουίς, εἴτε ὀχι. Μ' ἀρέσει ν' ἀνοίγω μαζὺ τους συζήτησι τὰ βράδια, στὴ Λέσχη. Διατείνονται πὼς εἶναι ρεαλισταί. Λένε πὼς δὲν πρέπει νὰ παίρνῃ κανεὶς τίποτε κατὰ-καρδὰ καὶ πὼς δὲν εἶναι δουλειὰ τοῦ καθενὸς νὰ θέλῃ νὰ διορθώσῃ τὰ στραβά. Ἐτσι, ἀνέχονται τὴν κατὰστασι χωρὶς καμμιὰ ἀντίδραση. Λένε πὼς ἐκεῖνοι εἶναι προσγειωμένοι καὶ πὼς ἐγὼ πετῶ στὰ σύννεφα. Καὶ μὲ κοροϊδεύουν ὅταν θυμῶνω γιὰ τὴν σπατάλη καὶ τὶς καταχρήσεις ποὺ γίνονται στὸ δημόσιο ταμεῖο. Ἀνασηκώνουν ἀδιάφορα τοὺς ὅμους καὶ προσπαθοῦν νὰ μὲ πείσουν πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ τίμημα ποὺ πληρώνομε γιὰ τὴ δημοκρατία. Τὸ δέχονται σὰν κάτι ἀναπόφευκτο... καὶ — πολὺ τὸ φοβοῦμαι — ἐπωφελοῦνται, ὅταν μποροῦν.

Ὁ θυμὸς τοῦ Σκότ δὲν εἶχε ὑποχωρήσει. Ἐσφίγγε τὰ δόντια του. Τὰ μάτια του πετοῦσαν φλόγες. Ὁ Μάρκ συνέχισε βιαστικά, γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀφήσῃ νὰ μιλήσῃ.

—Ὁλοι ἔξωρε πὼς ὁ δικαστὴς Λάντμπρουκ ἦταν πλούσιος καὶ μέτοχος σὲ πολλὰς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶχαν δοσοληψίες μὲ δημόσιες ὑπηρεσίες. Δὲν πιστεύω νὰ πῇρε ποτὲ ὁ ἴδιος μέρος σὲ ὑποπιτες συναλλαγές. Εἰμαι βέβαιος πὼς ὁ ἴδιος ἦτανε τίμιος καὶ ἀμεμπτος. Ἀλλὰ ἤξερε τὶ γινότανε γύρω του, ἤξερε μὲ ποῖο τρόπο οἱ ἐταίριες του κέρδιζαν τὰ μερίσματά τους. Καὶ τὰ δεχότανε ὅλα σὰν κάτι ἀναπόφευκτο. Καὶ οἱ πολιτικὲς κἀντηδες καταλάβαιναν πὼς δὲν εἶχαν τίποτε νὰ φοβηθοῦν ἀπ' αὐτόν, πὼς δὲν κοίταζε τὴ δουλειά του καὶ θὰ τοὺς ἄφηνε ἡσυχούς. Γι' αὐτό, ὅταν τὸ σωματεῖο τῶν δικηγόρων τὸν πρότεινε γιὰ δικαστὴ, δέχτηκαν πρόθυμα. Ἐπρεπε κάποιον — κάποιον νὰ κάνουν μερικὲς ὑποχωρήσεις στὴν κοινὴ γνώμη.

—Δὲ βλέπω τί σχέση ἔχουν ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν ὑπόθεση τῶν καταχρήσεων καὶ τὴ δολοφονία τοῦ Κραϊν. Οἱ ὑπαινιγμαί σας εἶναι ὑβριστικὴ, γιαιτρε, εἶπε ὁ Σκότ πολὺ θυμωμένος.

—Ἡ σχέση ἦταν στὴν ἀρχὴ ἀκαθόριστη, παραδέχτηκε ὁ Μάρκ. Ὁ δικαστὴς ἀνεχόταν ἀπλῶς ἀδιαμαρτύρητα μιὰ κατὰστασι ἀνώμαλη. Αὐτὴ ἦταν ὅλη τὴ ἡσχία μὲ τὴν ὑπόθεσι τῶν καταχρήσεων. Ὅταν ὅμως ἀρχισε ἡ σταυροφορία γιὰ τὴν ἐξυγίανση τοῦ τόπου, θρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέση. Πρῶτον, ἐπειδὴ, σὰ δικαστὴς ποὺ ἦταν, θὰ ἀναγκαζόταν, θέλοντας καὶ μὴ, νὰ παίξῃ κάποιο ρόλο. Δεύτερον, ἐπειδὴ ἔβλεπε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κόρης του γι' αὐτὴ τὴν κίνησι. Ὅπως κατὰ-λάβα, προσάπαθε νὰ βάλῃ χαλινὸ στὸν ἐνθουσιασμό τῆς Εὐᾶς, ἔτσι δὲν εἶναι;

—Ναί, εἶπε ὁ Φίλ αὐθόρμητα. Κ' ἐμένα μὲ συμβούλευε νὰ μὴν ἀναλάβω ὑποσεία στὸ γραφεῖο τοῦ εἰσαγγελέα. Ἀλλὰ νόμιζα πὼς τόλεγε γιαιτὶ δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ ἀπ' τὸ γραφεῖο τῶν Λάντμπρουκ καὶ Χάλασεῦ... Δὲν κατάλαβα πὼς... ὑπεστίθιζε...

Δὲ μπόρεσε ν' ἀποτελειώσῃ τὴ φράση του.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἐδῶ κι' Ἐκεῖ

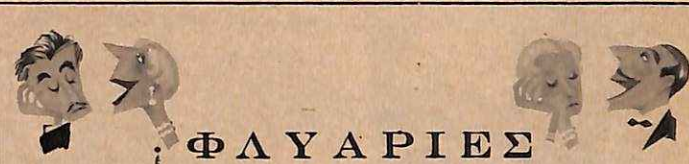

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ Σοεκάρνο, κατὰ τὴν τελευταία ἐπίσκεψή του στὸ Πεκίνο, συγχάιρει χορεύτριες τῆς Κίνας ποὺ ἐξετέλεσαν, μὲ μαεστρία, πρὸς τιμὴν του, τὸν ἰνδοκινεζικὸ «χορὸ τῆς ὀμπρέλλας».

ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ. Τὸ «Ἐρικοφόν» εἶναι τὸ καινούργιο τηλέφωνο ποὺ ἔχει τὸ μισὸ μέγεθος ἀπὸ τὰ συνηθισμένα καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα κομμάτι. Τὸ ἀκουστικό καὶ ὁ δίσκος τῶν ἀριθμῶν συνδυάζονται στὴν ἴδια συσκευή.

Πῖν Κίρμπυ

Θύελλες καὶ ξαστεριές... Παγκόσμιο πολιτικὸ ἀναδρασμὸ προσφέρει αὐτὸς ὁ Νοέμβριος. Ἀνάστατος ὁ κόσμος, φλογισμένη ἡ Εὐρώπη, κατάκοπη ἡ Ἀμερικὴ ἀπὸ τὸν ἐκλογικὸ πυρετό, ταραγμένο τὸ κρουσάλλινο παλάτι τοῦ ΟΗΕ μὲ τὶς συνεφεῖες τοῦ χειμῶνα... Εὐτυχῶς οἱ ἀστρολόγοι —οἱ μόνι— ἔχουν μερικὲς αἰσιόδοξες προβλέψεις γιὰ τὸν νέο χρόνο ποὺ ἔρχεται... Ἡ Κοσμικὴ ὀρίζωντες... Ἐξακολουθεῖ ἡ ἡμερία καὶ ἡ περιορισμένη κίνησι τῶν ἐπιστῶν κοκτεῖλ τῶν διπλωματῶν, στρατηγῶν καὶ ξένων ποῦ, ὑποχρεωμένοι, μιὰ προσκαλοῦν καὶ μιὰ ἀνταποδίδου. Χορὸς κανεὶς ἀκόμη οὔτε ἐγίνε οὔτε ἀνγγελλῆς καὶ ἡ μόνη παρηγορία, γιὰ τοὺς γλεντζέδες, κρύβεται στὰ μικρὰ γωνιστὰ ὑπόγεια κέντρα. Γενικά, τίποτε νέο δὲν ἔχει ἐμφανισθῇ, οὔτε καν καμμιὰ «νέαν» ὁμορφι. Οἱ «παλιές» ἐξακολουθοῦν νὰ βασιλεύουν... Ἡ Ἡρωϊσμοὶ στὸ Χόλλυγουντ... Ἐθαυμάσθῃ ὁ συμπαθὴς ἡθοποῖος Μάικλ Ρένν διότι ἀπετόλμησε νὰ ὑπογράψῃ ἓνα κατάλογο ὅπου ἀνέφερε ποιὲς εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη του, οἱ δέκα ἀγαπιότερες γυναῖκες τῆς γῆς... Καὶ λέει: Ἀδα Γκάρνιντ, Εὐᾶ Γκαμπρό, Ἀνίτα Ἐκμπεργκ, Ντόροθυ Ντάντρις (ἡ ἀραπία τῆς Κάμεν), Μάρλεν Ντήντριχ, Σοφία Λῶρεν, Βίβιαν Λή, Τζίνα Λολομπρίτζινα, Γκρέης Κέλλυ καὶ Αἰλίλ Σεντ Σίρ. Ὁ γενναῖος αὐτὸς κύριος, ὅπως τὸν ἀπακαλοῦν τὰ περιοδικὰ, ἀρνήθηκε νὰ τοποθετήσῃ μεταξὺ τῶν πρώτων δέκα ἐκλεκτῶν τὴν κ. Μαίρην Μονρόε-Μίλλερ... Ἡ Δράλογοι. —Γιαιτὶ μιλοῦν τρεῖς καλλιτέχναι ὅταν θεθοῦν μαζί; —Γιὰ τὰ χορήματα. —Καὶ γιαιτὶ μιλοῦν τρεῖς πλῆρσιμοι ὅταν συναντηθοῦν; —Γιὰ τέχνη... Ἡ Πόλεμοι... Ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Μπεν ἔχει βρῇ σκούρα μὲ τοὺς Ἀγγλους, διότι ἀπετόλμησε μερικὰ ἄρθρα ἐντόνως ἀντιθετατικά. Γυρίζοντας τελευταῖως ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, ὅπου ὑπέστη βίαια ἐπίθεσι, ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς ποὺ τὸν ἐρώτησαν πὼς τὰ ἐπῆγε μὲ τοὺς Ἀγγλους: «Σταμάτησα τὴν μάχη, εἶπε ἀναστενάζοντας. Παρεδόθην. Εἰμαι ὁ μόνος ἐχθρὸς ποὺ κατάρθωσαν νὰ νικήσουν... Ἡ Στατιστικὴς... Ἡ δις Πέτρα Σούρμαν, φοιτήτρια τοῦ πανεπιστημίου τῆς Κολωνίας, ἐκέρδισε, ὡς γνωστὸν, τὸν τίτλο τῆς «Μῖς Κόσμης 1956». Τὸ βᾶρος τῆς ἀπέλπειται τὸ 9)10 τῶν γυναικῶν. 23 ἐτῶν, καλοφτιαγμένη καὶ ὑψιστάτη, ἡ δις Πέτρα, ὕψους 1 μέτρον καὶ 71 ἐκατ. ζυγίζει ἀκριβῶς 50 κιλά... Ἡ Κινηματογραφικὰ... Ἡ ταῖνια «Καλὴ κοινωνία», τελευταία ἐμφάνισις τῆς Γκρέης Κέλλυ, γνωρίζει μεγάλη ἐπιτυχία. Ἀρέσει τὸ φιλμ καὶ ξεσπᾶλλεῖναι ἡ μουσικὴ του. Τραγουδοῦν ὁ Μπίγκ Κρόσμπυ, ὁ Φράνκ Σινάτρα καὶ ἡ ἴδια ἡ Γκρέης. Τὴν μουσικὴ τὴν ἔγραψε ὁ φίλος μας καὶ συχνὸς ἐπισκέπτης Κῶλ Πόρτερ. Ὑδὴ ἀρχίζει ὁ ψῆφος γιὰ τὰ μελλοντικά Ὑσκαρ καὶ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῆς Ἐλνορ Πάρκερ γιὰ τὸν πρῶτο ρόλο στὴν ταῖνια «Λίτζι» καὶ τοῦ Χόλντεν γιὰ τὴν ταῖνια «Πικ - Νίκ»...

• ΕΚΕΙΝΟΣ: Σ' ἐβλεπα στὸν ὕπν μου χθὲς ὅλη τὴ νύκτα... Ἐκεῖνος: Κ' ἐπειτα; Ἐκεῖνος: Ἦθελα ἀπλούστατα νὰ ἔξερς τί ὁμορφα ποὺ πέ-ρασε.

• ΕΚΕΙΝΗ: (ὕστερ ἀπὸ ἓνα καυσαδάκι). Θὰ σοῦ ἐπιστρέψω ὅ,τι μοῦ ἔδωσες ὡς τώρα. Ἐκεῖνος: Τότε ν' ἀρχίσῃς ἀπὸ τὰ φιλία. Ὁ καυγᾶς τελείωσε.

• ΔΥΟ κυρίες κουβεντιάσουν για μια κοινή τους φίλη: —Τη δάγκωσε, ξέρεις, ένα φί- δι. —"Ω, την καμμένη! —Μήν ανησυχής, δεν έπαθε τίποτε. Ψόφησε το φίδι...

ΣΠΙΤΙ ΜΕ 528 ΠΑΤΩΜΑΤΑ! 'Ο Φράνκ Λόυντ Ράιτ, ηλικίας 83 ε- τών, διάσημος 'Αμερικανός αρχιτέ- κτονας, θέλει να χτίσει έναν ούρα- νοξύστη από γυαλί και χάλυβα, που θα έχει 528 πατώματα και ύψος χι- λίων μέτρων. Το κτίριο αυτό θα στεγάσει 130.000 άτομα και 20. 000 αυτοκίνητα. Στη φωτογραφία, ο Φράνκ Ράιτ και ένας απ' τους ούρανοξύστες που έχει ήδη χτίσει.

Ο ΑΛΗ ΧΑΝ, δεν ενδιαφέρεται μονάχα για τα άλογα. Είναι ένας καλός πατέρας. Έδω συνοδεύει την κόρη του Γιασμίν (δεύτερη από τα αριστε- ρά), μια μικρή φίλη της και τη Ρεβέκκα Ουέλλες, κόρη της Ρίτας Χαίρ- γουορθ και του 'Ορσον Ουέλλες, σε επίδειξη πατινάζ, στο Παρίσι.

■ ■ ■ ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ των 'Αμερικανικών αεροδρομίων στην Γερμανία θα έφο- διασθούν προσεχώς με δερματίνες μπότες για να προστατεύονται τα πόδια τους από τα σπασμένα γυαλιά και τα κοφτερά αντικείμενα που είναι συνήθως σκορπισμένα στην πίστα. Οι μπότες αυτές κατασκευάζονται ήδη από ένα γερμανικό εργοστάσιο.

■ ■ ■ ΕΝΑΣ ΒΡΕΤΑΝΝΟΣ επιστήμων, ο κ. Η. Ντάνστερ, ανέγγειλε ότι τα ραδιενεργά υπολείμματα του εργο- στασίου πλουτωνίου του Κάμπερ- λαντ θα ενταφιασθούν σε μεγάλο βάθος μέσα σε δοχεία τα οποία θα πρέπει να παραμείνουν ανέπαφα επί εξή αιώνες. Μόνο το έτος 2556 — έδηλωσε ο ατομικός εμπειρογνώ- μων — τα ραδιενεργά υπολείμματα που παρήχθησαν εφέτος θα έχουν εμυθθώ αρκετά, ώστε να είναι δυνατή η μετα- φορά των και η απόρριψή των στην θάλασσα.

■ ■ ■ Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ περί φεμινισμού σ' ένα γυμνα, στο οποίο παρευρίσκετο η Γαλλίς θήσποιος 'Υβόν Πρεντάν. —"Όλα αυτά τα επιχειρήματα μου φαίνονται άσκαπα, είτε κάποιος. Ποιά είναι η γυναίκα που δεν θα προτιμούσε να είναι ωραία παρά Εξυπνη;

—Αυτό είναι σωστό, παρατήρησε η 'Υβόν Πρεντάν, αλλά ξέρετε γιατί; "Επειδή οι περισσότεροι άνδρες είν- ναι θλάκες, ενώ οι τυφλοί είναι τόσο λίγοι!

■ ■ ■ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ στρατός δοκιμάζει τώρα μια φορητή συσκευή ακτινογραφίσεως, που ζυγίζει μόνο 20 κιλά, μπορεί να λειτουργήσει εμ- κολάτα και παράγει μια ακτινο- γραφία μέσα σε δέκα λεπτά, χωρίς ηλεκτρικό, νερό ή σκεπτικό θάλαμο. Η συσκευή αυτή, που γρήγορα θα δοθεί και στο εμπόριο, επιτρέπει τον καθορισμό της φύσεως μιας πληγής ακόμα και στα πιο απομακρυσμένα μέρη.

• ΤΗΣ ΧΑΡΙΣΕ τόσα πολλά κοσμήματα και τόσο πολλές γούνες, που στο τέλος αναγκά- στηκε να την παντρευτεί για να πάρη τα λεπτά του πίσω.

• ΚΑΤΑ το γύρισμα μιάς ταινίας, η πρωταγωνίστρια, μια πολύ ωραία γυναίκα, έπρεπε να μπη σ' ένα κλου- δι με λιοντάρια. 'Η στάρ αρνείται κα- τηγορητικά και επιμένει ν' αντικα- ταστήσθ η σκηνή από μια επαγ- γελματία θηριοδαμάστρια.

—Μά τέλος πάντων, διαμαρτύρε- ται ο σκηνοθέτης, τα λιοντάρια αυτά είναι πολύ ήμερα. 'Ανατράφησαν με γαλατάκι.

—Κ' εγώ επίσης! Αυτό όμως δεν μ' εμποδίζει να έχω άδυναμία στο κρέας τώρα!

• ΑΦΟΥ ΕΞΗΓΗΣΕ διά μακρών τι σημαίνει η λέξις «σύνπτυξις», ο δάσκαλος σηκώνει έναν μαθητή για να πη ένα παρά- δειγμα.

—"Υστερ' από πολλή σκέψη ο μικρός άπαντά θριαμβευτικά. —"Ο μπαμπάς και η μαμά παντρεύτηκαν την ίδια μέρα!

• ΕΝΑΣ σωφέρ έχει ανοίξει σοβαρή συζήτηση μ' ένα συνάδελφό του.

—Θάθελα ναξέρα, λέει, τί είναι, με λίγα λόγια, αυτή η θεωρία των σχέ- σεων κεφαλαίου και εργασίας.

—"Ω, μά είναι πολύ απλό, εξηγεί ο άλλος. "Ας υποθέσουμε πως αρχί- ζω μια επιχείρηση. Μου δανείζεις έ- να εκατομμύριο. Αυτό είναι το κεφά- λαίο. Κατάλαβες;

—Σύμφωνοι. Και η εργασία; —"Η εργασία; Νά σου εξηγήσω ά- μέσως. 'Η εργασία είναι ο κόπος που κάνεις για να πάρης τα λεπτά σου πίσω.

• ΕΝΑΣ επιχειρηματίας με διάθε- ση φιλοσοφική έγκατέλειψε κάθε ελπί- δα να επιτύχη από τη γραμματέα του επιστολές άψογα δακτυλογραφημένες. Στέλνει τώρα όλα του τα γράμματα όπως του τα παρουσιάζει η γραμμα- τεύς του, με άνορθογραφίες, σθησι- ματα κ.λ.π. Τακτοποιήσε το ζήτημα με μια σφραγίδα που βάζει σ' όλες τις επιστολές, στο κάτω μέρος άριστερά: «Δεν έχει να δακτυλογραφή, αλλά είναι όμορφη».

• ΜΙΑ μεγάλη 'Αμερικανική έφη- μερίς έλαβε πρό ημερών ένα γράμμα που έλεγε μόνον: «'Α- λιώτιστε κύριε διευθυντά, είμαι τόσο άφορημένος που έχασα για ποιο λόγο ήθελα να σας γράψω. Μετά πάσης τιμής».

• Ο ΧΑΝΣ και η Βέρβα θυγαίνουν απ' το μπακάλικο. 'Η Βέρβα κρατάει το μωρό τους που είναι μόλις λίγων μηνών. 'Ο Χάνας κουβαλάει διάφορα πακέτα, ανάμεσα σ' αυτά και ένα σασικουλιάκι με δώδεκα αυγά. 'Η Βέρβα στέκεται ελαφνικά και δίνει το μωρό στον Χάνας.

—Πάρε το, του λέει, και δώσε μου τ' αυγά.

—Γιατί; —Σε έρω... Δεν είσαι Ικσός να κρατήσης τίποτε. Τ' αφήνεις όλα να σου πέφτουν απ' τα χέρια.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΑ ΜΟΙΑΖΟΥΝ με τα ψάρια. Στο Λονδίνο έγινε μια επίδειξη από φορέματα κατασκευα- σμένα από «Λουρέξ» —ένα μεταλλι- κό νήμα. Το μαγιό σ' αυτή τη φω- τογραφία είναι ύφασμένο με άσημι κλωστή. Οι κολυμβήτριες όταν θα βγαίνουν απ' το νερό θα έχουν ό- μοιότητα με τα μεγάλα ψάρια.

• ΣΤΗ ΝΕΒΑΔΑ, όχι πολύ μακριά από το Λας Βέγκας, βρίσκεται η φάρ- μα της οικογένειας Μπάτσεργουιν. Σι- γά - σιγά, η οικογένεια έσυνθιβε τους τρομακτικούς κρότους από τις δοκι- μαστικές εκρήξεις των ατομικών βομ- βών.

—Ένα από τα τελευταία βράδια, η κυρία Μπάτσεργουιν εξύπνησε κατά τα μεσάνυχτα.

—Τί κρότος ήταν αυτός; έρώτησε.

—Τίποτε, απάντησε ο άνδρας της. Κοιμήσου. Θά ήταν κάποια ατομική βόμβα.

—Τόσο το καλύτερο! Φοβήθηκα μή- πως κανένα από τα παλιόπαιδα έπε- σε από το κρεβάτι του.

Η Ζωή μας

...τώρα, τον Νοέμβριο, έχει, φυσικά, ένα μεγάλο προσόν: "Όχι μονάχα πως είμαστε πάνω στο φλο- δι της γής, και όχι από κάτω του (που και αυτό είναι προσόν πολύ αξιοπρόσεχτο), άλλ' επίσης (και ίσως κυρίως) πως είμαστε πάνω σ' αυτόν τον άγιον και ωραιότατον 38ον παράλληλο, γλυκύτα- τον ακόμη και στις μπόρες του, μετριπαθή άκό- μη και στις πρόσκαιρες παγωνιές του.

• Ταξίδευσε, ή στήλη αυτή, μόλις πρό όλίγου καιρού, προς Βορράν. Είπε μια Βιέννη ντυμένη στο σύννεφο και μια Κοπεγχάγη τυλιγμένη σε γούνες και παλτά, που θα ζή τώρα μήνες όκτώ με ένα δνειρο: να φτάση το θέρος, ν' ανοίξη το «Τίβολι» (και θα πούμε σε μίαν άλλη εικασία τί είναι το «Τίβολι»). 'Εμείς μετράμε άλλως την προσηνιή: Μέρους το πολύ ένατό, έξ άν κάτι λιγαάδες χριστουγεννιάτικες, κάτι φεγγαράδες άποκηράτικες, κάτι 'Αλκυονίδες χειμωνιάτικες και —το ά- παραίτητο συνάχι, που δίνει πάντα στον 'Αθηναίο την εικασία να συνε- τιθή και να μετανοήση για την κάπως άλόγιστη και έπιπολαίως ώρ- γανωμένη ζωή του. Το συνάχι, στην 'Αθήνα (όπως και η πολεοδομική μας πολιτική, η παντοδυναμία των γραφειοκρατών και τα συνουσιακά λεωφορεία) είναι ένα είδος αυτοτιμωρίας για τον παραδεισιο τάτο στόν όποιον μάς έταξαν να ζούμε —ή Μοίρα και η εγγενής μας καταγωγή. Μ' ένα μικρό, άπλούστατο νομοθετικό διάταγμα («Πάς Συναχωμένος Σπίτι Του») το πρόβλημά μας αυτό θα είχε λυθή. Μά πως να προτείνω κανείς θεμελιώδη που να μην προσφέρη εργασίας και άπασχόληση σε διακόσιους τουλάχιστον άρμόδιους έγκαταπαρμένους στα πέντε σημεία μιας έκάστοτε άνοήτως συναχωμένης πρωτεύουσής;

• 'Από όλα, τα τόσα, που θαύμασε η στήλη αυτή στην Δανία, δυό ά- ξίζουν ιδιαίτερης μνείας: Το γεγονός πως το κοιμητό της λάμπας πάνω από το κρεβάτι, στα μεγάλα ξενοδοχεία, είναι από φώσφορο, ώστε να μην ψάχνη κανείς να το βρή, μέσ' σ' όν σκοτάδι, και το γεγονός πως τα ταξί θεμαίνονται με είδικα «σώματα» καλοριφέρ και οδηγούνται από σωφέρ με στολή που κατεβαίνουν και άνοίγουν την πόρτα και στην μη- κότερη διαδρομή. Με άλλα λόγια, η Λεπτομέρεια! 'Η προσοχή στα μικρά πράγματα και στις μικρές άνέσεις, που και τη ζωή μας κάνουν θ- μορφότερη, αλλά και τους ξένους προσελκύουν. Μά είπαμε, —για την Δανία θα πρέπει να μιλήσουμε κάποτε εκτενέστερα. Δεν είναι μόνον μιά ώραία χώρα, —μά είναι και γεμάτη από χρήσιμα οιδάγματα.

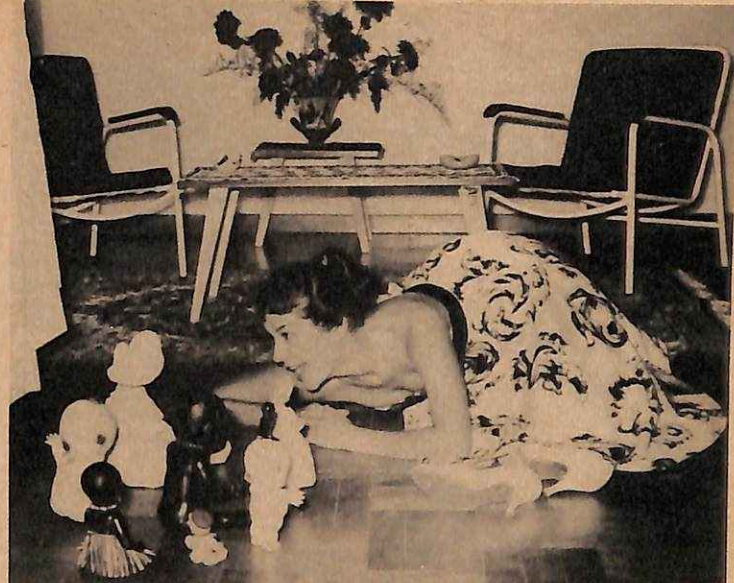
• 'Η ζωή μας συχνά έχει τόσες πλεονές που κανείς δεν τό ξέρει ποιά άπ' όλες θα βγή στο προσκήνιο σε μιά δεδομένη στιγμή, να σκεπάση τις άλλες. 'Ο,τι είναι ευτυχία, μπορεί να γυρίση αφηνιδώς σε δυστυ- χία ή —άκόμη χειρότερο— σ' άφύρτη ρουτίνα. Τώρα όμως που ήλθε ο χειμώνας και οι μέρες μικρύνανε και οι νύκτες άπλώθηκαν, συλλογι- ζομαι πάντα με ιδιαίτερη συμπάθεια μίαν είδική κατηγορία ανθρώπων που, για όποιονδήποτε λόγο, επαγγελματικό, είναι υποχρεωμένοι να ση- κώνονται πριν ν' ανατελή ο 'Ηλιος. Τό να κοιμάσαι άργά, στο κάτω- κάτω, είναι και μιά ένδειξη βοήμου, και υπάρχουν, είδικά στη δη- μοσιογραφική μας οικογένεια, άνθρωποι που χρόνια τώρα όλοάληρα δεν πήγαν στο κρεβάτι τους πριν από τις πέντε. 'Αλλά υπάρχουν και άλλα μέλη της ίδιας οικογένειας που την ίδια ώρα, περίπου, πρέπει ν' αρχί- σουν να ξυπνούν, και, σε λίγο, να παίρνουν τους δρόμους: Είναι οι εργα- ζόμενοι στις άπογευματινές εφημερίδες, οι όποιες, ενώ παλιότερα κυ- κλοφορούσαν τό άπόγευμα, τώρα (και όχι μόνον έδώ, αλλά και σε πολ- λές άλλες πρωτεύουσες) πρέπει να είναι έτοιμες σχεδόν από τα... άγρια χαράματα.

Δεν υπάρχει τυραννία μεγαλύτερη από τό να υποχρεώσης τον άνθρώ- πινο νού να λειτουργήση κάπως βιανανοητικά άμέσως μετά τό ξύπνη- μα. 'Αλλά και δεν υπάρχει μεγαλύτερη ειρωνεία από τό να καημερι- ζής, συχνά, την ίδιαν ώρα, φίλους και γνωστούς που επιστρέφουν από ένα ξενύχτι.

• Μέχρι ποιού βαθμού είναι, αλήθεια, θεμιτό τό ξενύχτι στην πεζή μεταπολεμική μας ζωή; 'Τάραχον συντροφίες (και μάλιστα συντροφίες ανθρώπων εργαζομένων) που μένουν ως τις δυό και τρεις, σχεδόν συνε- χώς, κάθε βράδυ, συχνά και χωρίς λόγο. 'Τάραχον άλλα ξενύχτια συζηνικά που περιμένουν τις 'Απόκριες για να ξενυχτίσουν, ή τον γά- μο κανενός στενού συγγενούς. Και οι μόν και οι δε λησιμονούν τό μο- ναδικό βασικό μουσικό κάθε σωστής ζωής: τό Μέτρον. Τό ξενύχτι εις βάρος του 'Τπνου είναι κατανάλωση κεφαλαίου, αλλά και ή ζωή χωρίς ξενύχτι άκοιδεινύει συχνά άγνοιαν του άλλου εκείνου μουσικού, πως έδδομήντα συναντά είναι τά έτη της ζωής και πως τό Σήμερον —ού- τε άποθηκεύεται, ούτε κατατίθεται έντόκως σε ταμειντήρια. 'Η Χαρά δεν είναι άμαρτία: είναι δικαίωμα, και, στην περίπτωση του έγγά- μου διού, είναι και υποχρέωση σαφής του ενός των έταίρων προς τον άλλον. "Όσο και άν προσεπάθησαν, κοινωνιολόγοι και φιλόσοφοι, να βρούν μίαν άλλη «φόρμουλα», εις μίαν και μόνην κατέληξαν. Την παρα- θέτω, γραφικώς, και προτείνω να αναρτηθή εις εμφανές μέρος του οίκου:

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΝΗΚΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Index

Η "ΠΡΟΒΑ ΤΖΕΝΕΡΑΛΕ" ΤΗΣ ΣΟΥΛΥ ΣΑΜΠΑΧ

Κάθε φορά που βγαίνει ένα νέο τραγούδι, δικό μας ή ξένο, ένα περιεργό ακροατήριο συγκεντρώνε- ται σ' ένα από τα τρία λιλιπούτεια δωμάτια ενός διαμερίσματος της όδου 'Ηροδότου, όπου μένει τό ζεύ- γος Νικολαΐδη.

'Απαρτίζεται από καμμία δεκα- ριά χαριτωμένα άθύρματα (μαϊμού- δες, έλεφαντάκια, αραπάκια, κον- τεστίνες), έναν σύζυγο πολυάσχολο και πνευματώδη που κάνει και άλλα πλείστα δσα. Είναι, λοιπόν, μιά πολ- υμορφωμένη νέα κυρία...

Στην 'Αθήνα πρωτοήλθε τό 1954 —και γνώρισε τον Δημήτρη Νικο- λαΐδη, διακεκριμένον στέλεχος του θιάσου Λογοθετίδη - 'Ιλυσά Λιβυ- κόυ, Ξανάρε τό 1955 και, τον παν- τρεύτηκε. 'Η Σούλυ Σαμπάχ είναι που λάν- σαρε τό «Γαρύφαλλο σ'» αυτή στην ταινία «Λατέρνα, Φτώχεια και Φιλό- τιμος» —τό δημοφιλέστερο τραγού- δι του 1956. Τώρα θα έχουμε και την συνέχεια: «Φούστα Κλαρωτή», τό έμβατήριον του έγγαριού βοήμ- ου...

Είναι άπειθαρχη, άτίθαση, άεικί- νητη και συνεχώς πρωτότυπη. Δυό από τις πρωτοτυπίες της: Είναι ή πρώτη καλλιτέχνης σε σκετε- ρινό κέντρο που κατήργησε τό βρα- δινό φόρεμα και τό άντικατέστησε με «κοκτέιλ».

Και είναι ή πρώτη έπίσημ' που έ- πεμμενε να φορά... τά γυαλιά της, όταν τραγουδά...

ΚΑΙ ΟΙ "ΚΡΕΑΣΙΟΝ" ΤΗΣ ΝΤΕΠΗ ΜΑΡΤΙΝΗ

Μετά από μίαν έπιτυχή σειρά έμφανίσεων στην 'Ελλάδα και τό έξωτερικό, ή διακεκριμένη μας «μοντελίστ» άνοίξε τώρα δι- κόν της Όικο Ραπτικής, στην ό- δον Κανάρη 19. 'Η πρώτη της επίδειξη ήταν από τις πλέον έ- πιτυχείς της έποχής: όλα τά μον- τέλα ήσαν πρωτότυπα και είχαν έναν έμφανή άέρα κομψότητας και γεωτήτος. Στην φωτογραφία μας, ή Ντέπη Μαρτίνη με μιά θρασύτη «κρεασίον» του Σούμ- περτ από μαύρο θελοόδο με «στράς».

Pin Kίρμπυ

ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΑΠΟ "ΜΙΣ",

Η ΤΖΩΡΤΖΙΑ ΜΟΛΛ ντύνεται απλά. Τα 19 χρόνια δεν έχουν ανάγκη λούσων

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΗΣ ΧΡΩΜΑ. ΔΙΟΛΟΥ ΠΕΝΘΙΜΟ...

Η Τζώρτζια Μόλλ είναι μία κοπέλα ψηλή, αεράτη, που λατρεύει τα σπόρ και ιδιαίτερα το κολύμπι στο οποίο —όπως διατείνεται— όφειλε το ωραιότερο σώμα της.

Χάρη στις φυσικές της... καλλονές, η Τζώρτζια Μόλλ, μπόρεσε από πολύ μικρή —είναι μόλις δεκαεννέα ετών σήμερα— να γνωρίσει την επιτυχία ως μοντέλο. Το 1955 ανέκλυτο «Μίς Κινηματογράφος» και, φυσικά, ο κινηματογράφος δεν αγνόησε την βασιλιάσα του. Πολλοί παραγωγοί την πρόσεξαν και της έκαναν προτάσεις. "Αν πιστέψωμε την Τζώρτζια, η ίδια ποτέ δεν σκέφθηκε ν' άφοσιωθεί στην όδση. "Ελάτρευε τον κινηματογράφο, αλλά μόνον σαν θεατής. Γρήγορα όμως συνήθισε στην ιδέα και άρχισε να μελετά σοβαρά για να ερμηνεύσει τους πιο διαφορετικούς ρόλους. Γύρισε τα «Θαλασσοπούλια», την κωμωδία «Ο ανισόρροπος» και, έφετος, υπό την διεύθυνση του Αμερικανού σκηνοθέτου Βίνσεντ Σέρμαν, κράτησε έναν ένδιαφέροντα ρόλο στην ταινία «Υπερασπίσμαι την αγάπη μου», με την Μαρτίν Καρόλ και τον Βιτόριο Γκασμάν.

ΟΛΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΨΟΙ

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑ, ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΑΝΕΣΗ ΕΝΟΣ ΚΑΛΟΥ ΚΟΣΤΟΥΜΙΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΟΜΩΣ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ ΚΑΘΕ ΚΤΥΠΗΤΟ ΕΙΔΟΣ ΣΤΗΝ ΑΜΦΙΕΣΗ ΤΟΥΣ

Η θέση του Γάλλου μέσα στον κόσμο της κομψότητας είναι μειονεκτική. Αυτό το λένε οι ίδιοι οι Γάλλοι κ' ιδιαίτερα η μεγάλη εφημερίδα «Φράνς Ντιμάνς», που κάνει την πικρόχολη παρατήρηση. Μόνον όμως οι Γάλλοι; Γιατί, άραγε, η θέση του Γάλλου και όχι του Αμερικανού, δεν είναι εξ ίσου αποκαρδιωτική; "Η του Έλβετου; "Η, για να μιλήσουμε με απόλυτη ειλικρίνεια, του Έλληνα; "Αν εξαίρεσουμε τους Σκωτσέζους, που έχουν μία παράδοση «σπόρ» ντυσίματος, και τους Ιταλούς, που έχουν σήμερα τους καλύτερους ράφτες του κόσμου, οι υπόλοιποι άντρες βρίσκονται σε μειονεκτική θέση μέσα στον κόσμο της κομψότητας. "Εχουν πολλά να μάθουν ακόμα. Πρέπει να προπονηθούν αρκετά και πρό πάντων να λάβουν βοήθεια από τις γυναίκες.

Οι γυναίκες συνηθίζουν να λένε: —Δεν έχει σημασία τί φοράνε. "Αν είναι γοητευτικοί, τους πάνε όλα. "Αν όχι —καμιά δεν τους προσέχει.

Κι όμως αυτό δεν είναι σωστό. Και εκείνοι που στερούνται γοητείας μπορούν να γίνουν αντικείμενα ενός τρυφερού βλέμματος. "Η άσχημία δεν είναι εμπόδιο της κομψότητας. "Αλλωστε ο άερας έχει μεγαλύτερη σημασία από την καλλονή του προσώπου.

Οι άντρες έχουν μιά αδυναμία: Θέλουν να νιώθουν βολικά. Και συχνά ένα κοστούμι ραμμένο με γούστο, τους δίνει αυτή την αίσθηση.

Θα πρέπει να θυμάται κανείς, κάθε μέρα, ένα περιστατικό που έτυχε στον λόρδο Μπρούμμελ, τον επιλεγόμενο «ωραίο». "Ο βασιλιάς του είπε μία μέρα:

—Μπρούμμελ, είσαι πολύ κομψός απόψε.

Κ' εκείνος απάντησε:

—"Αλίμονο, κύριε. Πώς είναι δυνατόν να είμαι κομψός αφού τό παρατηρήσατε;

"Ο άντρας πρέπει να δείχνει τον εαυτό του. Δεν υπάρχει κανείς λόγος να ντύνεται ένας γεωργός σαν επιχειρηματίας' ούτε πάλι ένας επιχειρηματίας να μεταμορφώνεται σε... Ζάν Κοκτώ.

Μία γυναίκα ντύνει τον άντρα της με πρότυπο τον «ήρωα» που θαυμάζει. Και τον ντύνει άσχημα —επειδή οι ήρωες σπάνια ντύνονται άψογα.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ... ΗΡΩΩΝ

"Ο "Υβ Μοντάν φοράει στολή: Ντύνεται πάντα με καφέ ρούχα.

"Ο Μέλ Φερρέρ είναι τέλειος: Τα κοστούμια πέφτουν χυτά πάνω του. Δεν συμβαίνει όμως τό ίδιο σε όλους τους άντρες.

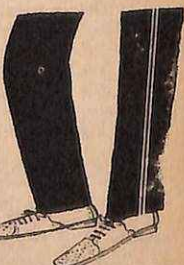
Μάρλον Μπράντο: Τίποτε δεν του πάει καλύτερα από την γύμνια του στήθους. Δεν μπορεί, ωστόσο, να «ντύνεται» πάντα έτσι...

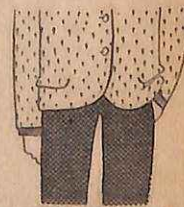
"Οχι μάλλινο γιλέκο με μεταξωτή γραβάτα

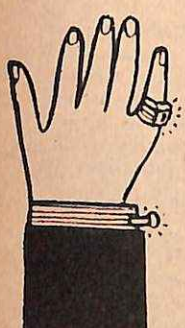
"Οχι όμοιο παλαιοστό

"Οχι φανταχτερά παπούτσια με δραβινά ρούχα

"Οχι χτυπητές πολυχρωμίες

"Οχι χρυσά κοσμήματα

"Οχι «επίσημα» παπούτσια με σπόρ κοστούμι

"Οχι σταυρωτό σακάκι με στρογγυλά πέτα

"Οχι πουκάμισο ακριβώτερο απ' τό κοστούμι

Μωρίς Σεβαλιέ: Βρίσκεται κιόλας στο μουσείο κερίνων ομοιωμάτων. "Ανακάλυψε ότι τό ψάθινο καπέλλο ταιριάζει με τό «σμόκιν», αλλά πρέπει ν' αποκτήση «σμόκιν».

Ζάν Μαράι: Φοράει τό παλτό του σαν ρωμαϊκή τήβεννο. Ριχτό στους ώμους, σφιχτό στη μέση. Θυμίζει πρωταθλητή ζιου-ζιτσου και φοράει παπούτσια με τρίςολο τακούνι.

Ζεράρ Φιλίπ: Μη στενοχωριέσθε αν τού μοιάζετε.

Ζάν Κοκτώ: "Αν τόν αντιγράψετε, θα μοιάσετε με τό πρωτότυπο.

Φερναντέλ: Χαμένη υπόθεση...

ΟΥ... ΦΟΡΕΣΗΣ

Κύριοι, προσοχή:

—"Οχι άλλα κοσμήματα από τη θέρα και τά κουμπιά τών μανικετιών. "Οχι πολύτιμους λίθους στα δάχτυλα ή στο χέρι.

—"Οχι ρολόι με χρυσό μπρασελέ.

—"Οχι καρφίτσα της γραβάτας. "Η γραβάτα πρέπει να είναι τό μόνο κόσμημα πού να δίνει χρώμα και μυστήριο στο κοστούμι σας.

—"Οχι άλλο άρωμα από κολώνια ή λεβάντα.

—"Οχι τσεποδλες στα ρούχα σας.

—"Οχι γάντια χωρίς καπέλλο (έκτός αν οδηγείτε).

—"Οχι χοντρές θάτες πού δίνουν σιλουέττα παλαιστού.

—"Οχι μάλλινο γιλέκο με μεταξωτή γραβάτα.

—"Οχι πολύχρωμο πουκάμισο.

—"Οχι ακριβώτερο πουκάμισο απ' τό σακάκι.

—"Οχι φαρδειά πανταλόνια, σαν τού Κροϋσσεφ.

—"Οχι άσπρες κάλτσες με μπλέ κοστούμι.

—"Οχι γραβάτες και κάλτσες πού δεν αποτελούν ταιριαστό σύνολο.

—"Οχι κίτρινα παπούτσια με σκούρα ρούχα.

—"Οχι «βαρειά» παπούτσια με «ελαφριά» φορεσιά.

—"Οχι μονόσολα παπούτσια, φιλά, με «σπόρ» φορεσιά «τουίντ».

—"Οχι παπούτσια από δέρμα ζαρκαδιού με απογευματινό κοστούμι.

—Ποτέ πέδιλα με κάλτσες.

"Ακούγεται συχνά ότι στον άντρα χρειάζεται μία φορεσιά για κάθε ώρα. Κι όμως: Μία γκριζα φορεσιά κ' ένα ζευγάρι μαύρα παπούτσια μπορείτε να πάτε παντού. Με δυο φορεσιές και με λίγη... καπατσούνη, μπορείτε να φαίνεσθε πραγματικά καλοντυμένος. ■ ■ ■

«ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΑΣ ΝΟΙΑΖΕΙ, ΕΙΜΑΣΤΕ Κ' ΟΙ ΔΥΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ»

ΔΥΟ ΑΧΩΡΙΣΤΕΣ ΦΙΛΕΣ

Αντίθετα απ' τις περισσότερες γάτες, πού πάσχουν από υδροφοβία, η Λίλλι, ή γαλαζοαίματη γατούλα απ' τό Σιάμ, μόλις έξη μηνών, έχει πάρει με καλό μάτι τό νερό. "Η Λίλλι συγκατοικεί στη Νέα Υόρκη με την κυρία της, την Νόνα Βαν Τός, πού είναι μοντέλο και φωτογραφικό μοντέλο. Και κάθε πρωί κάνουν μαζί τό μπάνιο τους.

"Αν η Νόνα την κλειδώσει έξω από τό λουτρό, η Λίλλι νιαουρίζει και γρατσουνάει την πόρτα, ως πού να την αφήσει να μπη μέσα. "Όταν, επιτέλους, ή πόρτα ανοίγει, ή Λίλλι πηδάει στον ώμο της κυράς της και κάνει την πρώτη θουτιά.

"Αφού κολυμπήσει λίγο και χαρή τ'... αξιοθέατα, ανεβαίνει στην... ακρογιαλιά και κάθεται φρόνιμα, περιμένοντας τη Νόνα να τελειώσει τό μπάνιο της. "Επειτα θγαίνουν μαζί, σκουπίζονται και, δροσερές και πεντακάθαρες, ξεκινάν για τά άπρόοπτα της ημέρας... ■ ■ ■

(Φωτ. Camera Press)

«ΘΑ ΤΟ ΠΙΣΤΕΨΕΤΕ; ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΠΑΤΑΩ ΣΕ ΓΛΙΣΤΕΡΟ ΕΔΑΦΟΣ...»

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ αντίσυνταγματάρχης Φράνκ Έβερσετ και το Χ — 2. (Μετά το περίφημο φράγμα του ήχου, το φράγμα της θερμότητας).

ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΚΑΤΕΡΡΙΨΕ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΗΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΟΣ

Πολύ στενόχωρα αισθανόταν ο 'Αμερικανός αντίσυνταγματάρχης Φράνκ Έβερσετ όταν, στις 25 'Ιουλίου του 1956, κατόρθωσε στο κάθισμα του μικροσκοπικού «Μπέλλ Χ-2». Κρεμασμένος σαν σταφύλι κάτω από το σκάφος ενός Β-50, του μεγάλου βομβαρδιστικού της αμερικανικής αεροπορίας, ο Έβερσετ έσκέπτετο ότι το φράγμα του ήχου ήταν παιχνιδάκι για το νέο αεροπλάνο, μέσα στο οποίο ήταν φυλακισμένος, και ότι τώρα είχε να κάνει με ένα πολύ πιο αδυσώπητο φράγμα — το φράγμα της θερμότητας, ένα φράγμα που κάνει κάθε μέταλλο να λιώνει από την φοβερή ζέστη που αναπτύσσει η τριβή του μετάλλου με τον αέρα στις υπερβολικά μεγάλες ταχύτητες. Το Χ-2 είχε, θέβαια, ειδικά κατασκευασθεί για τέτοιες ταχύτητες. 'Αλλά η θεωρία διαφέρει καμιά φορά από την πράξη. Ο Έβερσετ, πάντως, στάθηκε τυχερός. Το Χ-2 ανέπτυξε ταχύτητα περίπου 1900 μιλίων την ώρα, δηλαδή κάτι πάνω από 3.000 χιλιόμετρα, χωρίς καμμία θλάση.

Το ρεκόρ του Έβερσετ είναι ασφαλώς τόσο εφήμερο, όσο το προηγούμενο του Τσάρλς Γέγκερ, που είχε αναπτύξει ταχύτητα 1650 μιλίων την Δεκέμβριο του 1953. 'Η πρόδοος της αεροπορίας θα κάνει τις σημερινές επιδόσεις να φαίνονται άστεγες μπροστά στις απόδοσες της αύριον. Και πετώντας σιγά και μεγαλόπρεπα στις επιδόσεις μας από την 'Αθήνα στην Θεσσαλονίκη — μιάν απόσταση που ο Έβερσετ με το Χ-2 θα κάλυπτε σε έξη λεπτά ενώ έμεις χρειαζόμαστε πάνω από μιάν ώρα — έχουμε το δικαίωμα να αναρωτηθούμε αν θα έρθη η μέρα που ο άνθρωπος θα φθάνη στον προορισμό του... πριν ακόμη ξεκινήση...

■ ■ ■

ΤΟ «ΜΠΕΛΛ Χ-2» φαίνεται παιχνιδάκι καθώς είναι δεμένο στο σκάφος του τεράστιου Β-50. Το παιχνιδάκι, όμως, αυτό είναι που κατέρριψε κάθε προηγούμενο ρεκόρ ταχύτητας εκμηδενίζοντας απέραντες αποστάσεις.

Η ΕΒΔΟΜΗ ΤΕΧΝΗ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ ΦΙΛΜ

Στό εφετεινό φεστιβάλ της Βενετίας, ένα γεγονός χαρακτηριστικό τις κινηματογραφικές εκδηλώσεις: 'Η θριαμβευτική εμφάνιση του Ισπανικού κινηματογράφου. Μέσα από τις δεκατέσσερις ταινίες, από όλα τα μέρη, οι δυο ήταν Ισπανικές και πήραν και οι δυο βραβεία: 'Ηταν το «Καλαμπούτες» του Λούις Γκαρθία Μπερλάγκα και το «Κάλλε Μαγιόρ» του Χουάν 'Αντόνιο Μπαρδέμ.

Στην 'Αθήνα, μέχρι σήμερα, ο Ισπανικός κινηματογράφος έχει κάνει πολλές έκλεκτες εμφανίσεις και όχι μόνον με ταινίες που θα μπορούσαν να θεωρηθούν καθαρά εμπορικές, δηλαδή, με τις λεγόμενες «Εσπανιολάδας»: κασιανέτες, χοροί, ζήλειες και όμορφες μελαγχολικές με μαντήλλα στο κεφάλι και φωτιά στο αδάμαστο βλέμμα.

Είδαμε θέβαια και αρκετές τέτιες, αλλά στους πιο απαιτητικούς φίλους του κινηματογράφου, άλλες έχουν μείνει αθέητες: Το «Καλώς ήρθες Σενιόρ Μάρσαλ!», το «Μαρσελ-λίνο, Πάν ο Βίνο»...

Το πρώτο, έργο της δυάδας Μπερλάγκα-Μπαρδέμ ύπηρεξε, στο εξωτερικό, προάγγελος σειράς δολοκλήρης μεγάλων ταινιών από τις οποίες, έκείνες που «γυρίζουν» ο Μπαρδέμ παίρνουν ουστηματικά, κάθε χρόνο, το βραβείο της διεθνούς κριτικής. Αυτό το βραβείο πήρε το «Ο θάνατος του ποδηλάτη» και αυτό πήρε, έφετος στην Βενετία, η τελευταία δημιουργία του δυναμικού νέου 'Ισπανού, το «Κάλλε Μαγιόρ». Τετρασέλιδα άρθρα έγραψε η διεθνής κριτική για τις δυο αυτές ταινίες οι οποίες υπολογίζονται ως οι σοβαρότερες της εποχής μας. Πρέπει, λοιπόν, να θεωρηθώ εξαιρετικό το γεγονός ότι η Ισπανική προσβεία υπό την προστασία της οποίας έτεθη η έβδομάς του Ισπανικού κινηματογράφου που αρχίζει στις 12 Νοεμβρίου στην 'Αθήνα, θα περιλάβει και τα δυο αυτά έργα.

Στο «Θάνατος ποδηλάτου» που έχει αγορασθεί από την «Ανζερθός» και θα προβληθώ άργότερα και για το κοινό, πρωταγωνιστούν η Λουσία Μποζέ και ο 'Αλμπέρτο Κλόζας. Είναι ένα δυνατό κοινωνικό δράμα, που αρχίζει με μια σύγκρουση σε δημόσιο δρόμο. Δυο έρσεται σε μιά κούρσα κ' έρσεται έτοιμοθάνοντας ποδηλάτης τον όποιον δεν τολμούν να βοηθήσουν μνήν τύχη και ανακαλυφθούν οι σχέςσεις. Κανείς όμως δεν ξεφεύγει από τη μοίρα και το έγκλημά τους θα διαμορφώση όλη τη μετέπειτα ζωή τους, θα άποκαλύψη τους αληθινούς τους χαρακτήρες και θα χρησιμεύση σαν καταλύτης για την λύση του προβλήματος που θέτει φανερά ο σκηνοθέτης.

Στο «Κάλλε Μαγιόρ» το πρόβλημα είναι άλλο τόσο σθεαρό. Σε μιά μελαγχολική έπαρξια, όπου όλοι οι κάτοικοι διασκεδάζουν μόνον με τον περίπατο στην «Κάλλε Μαγιόρ», στο μεγάλο δρόμο, δηλαδή, ένας έπιπολίσκος νέος αναλαμβάνει να γοητεύση και να έκθεση, φυσικά, όλα μάτια όλης της μικρής πόλης, μιά συμπαθητική «μεγαλοκοπέλα» που ζή περιμένοντας τον έρωτα. Πρωταγωνιστεί της ταινίας είναι ο Χοσέ Σουαρές και η Μπέτα Μπαλαίρ.

Μαζί όμως με τις δυο ταινίες του Μπαρδέμ, που είναι και οι δυο αόστηρά δράματα σε άσπρο και μαύρο, αναγγέλλεται δολοκλήρη σειρά θεαματικών ταινιών όπου οι κάτοικοι διασκεδάζουν μόνον με τον περίπατο στην «Κάλλε Μαγιόρ», στο μεγάλο δρόμο, δηλαδή, ένας έπιπολίσκος νέος αναλαμβάνει να γοητεύση και να έκθεση, φυσικά, όλα μάτια όλης της μικρής πόλης, μιά συμπαθητική «μεγαλοκοπέλα» που ζή περιμένοντας τον έρωτα. Πρωταγωνιστεί της ταινίας είναι ο Χοσέ Σουαρές και η Μπέτα Μπαλαίρ.

Για την προβολή των δυο ταινιών της θα έρθη από την 'Ισπανία και η 'Εμμα Πενέλλα, η άραιοτάτη δραματική πρωταγωνίστρια της «Φαίδρας», σύγχρονης απόδοσης της τραγωδίας του Σενέκα, έργο του περίφημου σκηνοθέτη Μανουέλ Μοϋρ. 'Οτι, με συμμετοχή του 'Ενρίκε Ντιοσδάδο και του νεαρωτάτου Βινέντε Παρρα στο ρόλο του συγχρόνου 'Ιππολύτου.

Τέλος, η έπίσης γνωστή μας Κάρμεν Σεβίγια, μαζί με το 'Αλμπέρτο Κλόζας, πρωταγωνιστούν σε μιά χαριτωμένη και θεαματική απόδοση της κομωδίας του Σαίξπηρ «Το μέρωμα της στήγυλας».

Τις έορτές στην 'Αθήνα θα τιμήση έπίσης η όμορφη χορεύτρια Ισπανικών χορών Πακίτα Ρίκο που έχομε δει σε ταινίες, καθώς και ο Τζαίμς Ράμτες, διευθυντής της μεγάλης κινηματογραφικής έταιρίας «Σουέβια Φίλμς».

Πρόκειται, με λίγα λόγια, για μιά σημαντική εκδήλωση που έλπίζομε ότι θα δώση την θέση που ταίριαζε σε μιά μεσογειακή κινηματογραφία που έχει παρουσιάσει, αυτά τα τελευταία χρόνια, τέτια ραγδαία εξέλιξη και με την όποια οι κινηματογραφικές μας σχέςσεις — άς το εδνηθούμε — θα πρέπει να γίνουν πολύ στενές. Κοινές παραγωγές με την 'Ισπανία — δεν είναι πλέον μυστικό — θα «γυριστούν» στο πολύ κοντινό μέλλον και το γεγονός παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για μας.

Ρ. Σ.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την έβδομάδα από 12 — 18 Νοεμβρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Οι έπιφυλάξεις είναι άπαραίτητες μέχρις ένός σημείου. Πρέπει να άποκρυσταλλώσετε γνώμη για τα ουσιαστικά τουλάχιστον προβλήματα σας. Θάρρος. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 8.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Ζητάτε πολλά από τη σημερινή κοινωνία και νοστροπία. Συγχρονισθήτε και καταλάβετε ότι πέρασε η ρομαντική έποχή των γιαιγιάδων μας. Δείξτε δυναμισμό. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Τώρα μπορείτε να πραγματοποιήσετε τις προσωπικές σας έπιθυμίες. 'Η έργασία σας χρειάζεται μιά μεγαλύτερη προσοχή. Θα πάρετε κάποιο πολύ ενδιαφέρον χαρτί. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Το παρελθόν δεν πρέπει να σας έμποδίζει στην μελλοντική σας ζωή. Κάποτε θα καταλάβετε ότι οι μεγάλες δυσίες δεν γίνονται συνήθως αντίληπτες από τον κόσμο. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 6.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 'Αυγούστου: Καλύτερους οι έπαγγελματικές υποθέσεις. Θα πάρετε μιά μεγάλη χαρά από πρόσωπο που σας είναι εξαιρετικά συμπαθές. Έχετε την εύνοια του ήλιου. Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθ. 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Αύγ.-22 Σεπρίου: Οι μικροδιαφορές δεν πρέπει να σας στοιματίζουν από την γραμμή που έχετε χαράξει στη ζωή σας. Θα προσπαθήσουν να σας έμποδίσουν χωρίς αποτέλεσμα. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 5.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Μιά νέα γνωριμία θα αύξηση την δημοτικότητα σας σε μιά φιλική συγκέντρωση. Να διασκεδάσετε όσο μπορείτε γιατί κουρασθήκατε πολύ πνευματικά. Κουράγιο. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 6.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρ.: Μή βλέπετε τα πράγματα μονόπλευρα. Σκεφθήτε καλύτερα πριν λάβετε τις αποφάσεις σας. Τα λάθη δεν πρέπει να γίνονται από άνθρώπους σαν εσάς. Συντονισθήτε. Εύνοική ήμέρα: Σάββατο, άρ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 'Δεκεμβρ.: 'Η διπλωματική με την όποια αντιμετώπισατε την δύσκολη αυτή καμπή της αισθηματικής σας ζωής, σας έσωσε από μεγάλες στενοχώριες και κουτοσυμπολίες. Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθ. 2.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιανουαρ.: Είχατε πάντοτε την δυνατότητα να προβλέπετε τα μέλλοντα να συμβούν. Αυτή τη φορά έγκαταλείψατε τον έαυτό σας, με αποτέλεσμα να χάσετε μιά καλή έργασία. Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθ. 9.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρίου: Οι καλύτερες ήμέρες έρχονται. 'Επιτέλους θ' αναγνωρισθώ από τους ανθρώπους σας όλη η συντησμένη έργασία των τελευταίων μηνών. Μή παραμελήσετε την οικογένεια. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 6.

ΙΧΘΥΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Πύξτε να έκνευρίζεσθε με το παραμικρό. Οι καταστάσεις που έχουν δημιουργηθώ όφείλονται σε σας. Έπομένως είναι περιττό να τα βάζετε με όλο τον κόσμο. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 13 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

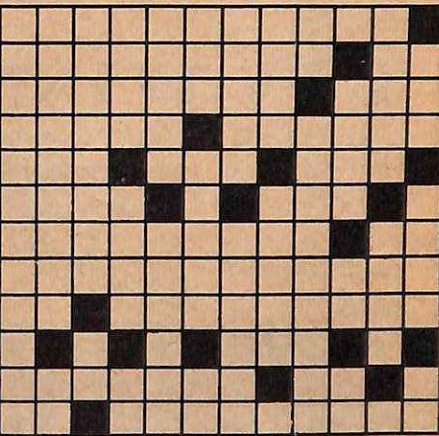
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. «...σπαντάγωνος» λέγει μιά παροιμία μας.
2. Είναι οι τρόποι των άνεπιτηδύτων (γεν.)
3. Πλαγκισμού οήμης πορσελάνη — 'Η Πηνελόπη δια τον 'Οδυσσεά... όμηνικώς.
4. Ποταμός της Νοτιοσλοβίας, ξεξιος παραπόταμος του Σαίου — 'Ο 'Αγιος Παύλος της... είναι η πρωτεύουσα της πορτογαλικής 'Αγγίας.
5. Τέχνη... λατινική — Βελγική λουτρόπολις — Δοτική προσ. άντωνυμίας.
6. Δεν είμαι καλά... — 'Εχθρός της γκαρνταρμπας.
7. Θεότητες του 'Αδου, ένάρθρος — Τόσα χρόνια έζησαν ο Κολόμβος.
8. Οι λώφες των χαρακτιζούν (δημ.)
9. 'Υποθετικών — 'Επιφανής Γάλλος κριτικός και λογογράφος εκ Βουλώνης στενός φίλος του Βίκτωρος Ουγκώ (1804 — 69).
10. Προτρεπτικών έπιφώνημα εκ του δημοτικού γιά.
11. 'Αχώριστος σύντροφος του... Κουτέλλο (ένάρθρος) — Τελικός σύνδεσμος.
12. Νότα — Σφαγείς του Πέλοπος ένάρθρος.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Θυμικός δια την μαλθακότητά του 'Ασούριος ήγεμνας.
2. Μεταφορ. συνέπεια, αποτέλεσμα (αίτ.) — 'Αβρον.
3. Αυτός συμβάλλει τα μέγιστα εις την έπιτυχία μιας κινηματογραφικής ταινίας (ξεν.) — Δύο γραμματα... άπογευματινά.
4. Κυματοειδείς άποχρώσεις, αντίστροφως (δημ.) — Χρονικών διαστήμα (γεν.) — Ποταμός της 'Ιταλίας.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

5. 'Υποκορ. γυναικείο ονόματος (γεν.) — Κατεβαίνει συνήθως άμψηπο, αντίστροφως (ένάρθρος).
6. Τέως ύπουργός — Κάνουν τον άνθρωπον να υποφέρει — 'Αβρον.
7. Γνωστών έργων του Σατωμπριάν (αντίστροφως έχουν σχέση με τα άρθρικά) — Το μικρό όνομα του γνωστού 'Αμερικανού κομικού Καίη (άντιστρ.)
8. Τεχνητή προβλής λιμένος (αίτ. δημ.) — 'Υδρόφιλα δειδρα, αντίστροφως (δημ.)
9. Πρόθεσις — Χαρακτηριστική πράξις του μηρυκαστικού, αντίστροφως.
10. Βασταγός! — Κλίσις (προφ. μαζύ) — 'Αντίστροφος νότα.
11. 'Η αίτιατική ένός Εύρωπαϊου, αντίστροφως (δημ.) — Εις τα όμηνικά έπη αναφέροται συχνά.
12. Ποταμός της Τσούανης, παραπόταμος του 'Αρνου — Με τον ειδοκαλκίον κόσμο σχετιζόμενος όργανισμός (άρθρικά) — 'Ενδεικτικών του τρόπου.

ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαστικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιαδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όριζοντίως, καθέτως ή διαγώνιως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέσει να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και όσον καθ' έξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσβάλλετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μετρήσατε για να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

ΓΛΥΠΤΙΚΗ ΜΕ... ΡΙΖΕΣ

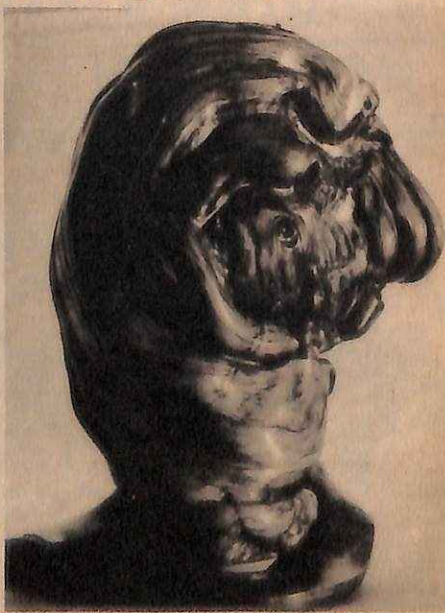
Ο ΣΤΕΦΑΝ ΚΝΑΠ ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΗΣ ΤΗ ΣΜΙΛΗ ΜΕ ΤΟ ΠΡΙΟΝΙ
ΚΑΙ ΚΑΝΕΙ "ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ" ΠΟΥ ΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ 150 ΛΙΡΕΣ!

ΣΤΕΦΑΝ ΚΝΑΠ, Ο ΝΕΑΡΟΣ ΠΟΛΩΝΟΣ ΣΩΓΡΑΦΟΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΓΛΥΠΤΙΚΗ ΜΕ ΚΛΑΔΙΑ ΔΕΝΔΡΩΝ

(Φωτ. Brian Seed - BIPS)

ΔΥΟ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΝΑΠ ΚΑΙ (ΔΕΞΙΑ) ΕΝΑ ΚΛΑΔΙ ΔΕΝΔΡΟΥ, ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ. «ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΟ ΚΟΒΗΣ ΚΑΛΑ»

Ο Στέφαν Κνάπ γεννήθηκε εδώ και 32 χρόνια στην Πολωνία. Η παιδική του ζωή ήταν κοινή, όπως δηλώνει ο ίδιος. "Είπα, έκαμα άταξιες, πήγε στο σχολείο. Και άρχισε να κάνει σχέδια. Αυτή η κλίση τον ώθησε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Λόδου. Γράφτηκε το 1938: "Ένα χρόνο πριν αρχίσουν οι περσιπτικές της ζωής του."

Το 1939 τον έπιασαν οι Ρώσοι και τον έστειλαν σ' ένα στρατόπεδο εργασίας. Τό ταξίδι ήταν εφιαλτικό. Τον στρίμωξαν σ' ένα βαγόνι για κτήνη, μαζί με άμετρητους άλλους αιχμαλώτους και όμηρους. Μια έγκυος γέννησε μέσα σ' εκείνον τον συνωστισμό —για να δει το παιδί της να πεθαίνει μέσα σε λίγες ώρες.

Ός το 1942, ο Κνάπ ήταν φυλακισμένος στη Σιβηρία. "Επειτα τον άφησαν ελεύθερο οι Ρώσοι, αλλά χωρίς χρήματα, τροφή ή άδεια εργασίας. Πήγε στις "Ινδίες τρώγοντας, όπως λέει, «ακρίδες και άγριο μέλι». Από κει τον έστειλαν στην Άγγλία και το τέλος του πολέμου τον βρήκε πιλότο ενός καταδιωκτικού της ΡΑΦ. Άργότερα συνέχισε τις σπουδές του στη Σχολή Καλών Τεχνών, Slade, του Λονδίνου και τώρα ζωγραφίζει έναν πελώριο πίνακα 12X13,50 μ. —τον μεγαλύτερο που έγινε ποτέ επί βρετανικού έδαφους.

"Όλ' αυτά ίσως δεν θάχαν σημασία, αν δεν συνέβαινε «κάτι» στο άμεταξύ.

Κι αυτό το «κάτι» συνέβη την εποχή που υπηρετούσε σε μια αεροπορική βάση. "Όλοι οι πιλότοι ήταν υποχρεωμένοι να μένουν στο στρατόπεδο αναμένοντας οδηγίες. Κάποτε όμως οι οδηγίες άργούσαν να ρθούν —και οι άνδρες, για να περάσουν τις ατέλειωτες ώρες της αγωνιάς τους προσμονής, ήταν αναγκασμένοι να βρουν μιά απασχόληση. Άλλος κεντούσε, άλλος έπλεκε, άλλος έκανε χάρτινα παιχνίδια. Ο Κνάπ έβγαζε έξω, στην απέραντη περιοχή της βάσεως και μελετούσε τα δένδρα. "Όχι για να μάθει το μέλλον του, αλλά γιατί ανέκαλυψε ότι στα κλαδιά και στις ρίζες σχηματίζονταν ανάγλυφες παραστάσεις παρόμοιες μ' εκείνες που κάνουν οι γλύπτες και οι ζωγράφοι της λεγομένης άφηρημένης τέχνης. "Επειτα από πολλή σκέψη έβγαλε το συμπέρασμα ότι οι παραστάσεις αυτές δεν πρέπει να χαθούν και κατόρθωσε να πάρει άδεια από τις τοπικές αρχές να τις κόψει. "Αγόρασε λοιπόν ένα πριόνι. Έκοβε όσα κλαριά κι όσες ρίζες των ενδιέφεραν. "Αφού τα έπεξεργαζόταν —χωρίς, ωστόσο, να μεταβάλει το αρχικό τους σχήμα— τα έβραζε, τα περνούσε από τον φούρνο, τα βουτούσε σε λινόλαδο —που διατηρεί το ξύλο— και, τέλος, τα άλειψε με κερί και τα γυάλιζε.

Κ' έτσι ένα «χόμπυ» δεν έγινε μόνο προσοδοφόρο —μια μεγάλη, έπεξεργασμένη φλούδα πουλήθηκε τις προάλλες για 150 λίρες— αλλά δημιούργησε και μιάν άπροσδόκητη μορφή τέχνης.

ΔΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 55

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΑΡΑΝΤΑΜΕΡΟ. 2. ΑΠΕΡΙΤΤΩΝ — ΛΕ΄. 3. ΡΟΖΕΝΤΑΛ — ΟΑΡ. 4. ΔΡΙΝΑ (ΔΡΙΝΟΣ) — ΛΟΑΝΤΑ. 5. ΑΡΣ — ΣΠΑ — ΜΟΙ. 6. ΝΟΣΩ — ΣΗΣ. 7. ΑΙ «ΕΡΙΝΥΕΣ» — ΝΕ΄ (55). 8. ΠΑΡΑΠΟΙΗΡΗΣ. 9. ΑΝ — ΣΑΙΝΤ — ΜΠΕΒ. 10. ΕΙΑ. 11. Ο «ΑΜΠΟΤΤ» — ΝΑ. 12. ΣΙ — Ο «ΤΑΝΤΑΛΟΣ».

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΑΡΔΑΝΑΠΛΑΟΣ. 2. ΑΠΟΡΡΟΙΑΝ — ΑΙ. 3. ΡΕΖΙΣΣΕΡ — Μ.Μ. 4. ΝΕΡΑ — ΩΡΑΣ — ΠΟ. 5. ΝΙΝΑΣ — ΤΟ «ΧΑΠΙ». 6. ΤΤΤ — ΠΟΝΟΙ — ΤΑ. 7. ΑΤΑΛΑ — ΝΤΕ(Α)ΝΝΥ. 8. ΜΩΛΟ — ΙΤΙΕΣ. 9. ΕΝ — ΑΝΑΜΑΣΗΜΑ. 10. ΟΝΟΣ — ΡΠ (Ροπή) — ΛΑ. 11. ΙΤΑΛΟ — ΝΗΕΣ. 12. ΕΡΑ — Ο.Ε.Σ.Β. (Όργ. Έκδ. Σχολ. Βιβλ.) — ΩΣ

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 55

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τας λέξεις: ΑΝΑΠΟΔΟΓΥΡΙΣΜΑΤΑ — ΑΒΑΘΕΙΣ — ΚΑΛΑΜΟΣ — ΓΗ, σύνολον 52 βαθμών.

Άξιόλογον βαθμολογίαν δίδει επίσης ο συνδυασμός: ΑΝΑΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ — ΓΥΡΙΣΜΑ — ΑΛΑΤΑ — ΤΑ.

Μερικές άλλες εκ των πολλών λέξεων που σχηματίζονται επίσης: ΑΠΟΔΡΑΣΙΝ — ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ — ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ — ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ — ΑΜΑΘΕΙΑΣ — ΑΠΟΘΕΣΙΣ — ΤΑΜΕΣΙΣ — ΤΑΜΠΟΥΡΙΑ — ΠΟΥΔΡΑΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 55

1. Δεξιά πόδι κοπέλας πιδ άνοικτό. 2. Στην άριστερή παλάμη κοπέλας λείπει μικρό δάκτυλο. 3. Στο καρέ μπλούζας της κοπέλας διαφέρει το κέντημα. 4. Το καλαμιδί της κοπέλας πιδ μακρύ. 5. Το μέσον του καλαμιδιού της κοπέλας περνά εμπρός άπ' τα μαλλιά της. 6. Κύριος, αντί σιγαρέττου καπνίζει πίπιν. 7. Άγκιστρωμένο ψάρι έχει την ουρά του πιδ σηκωμένη. 8. Στην λέξη ΜΑΡΑΚΙ το πρώτο Α έγινε Ε. 9. Πρόσθιος πάγκος στην πώρα πιδ στένος. 10. Άπ' το μωτέρ της δάρκας στο άνω μέρος λείπει το δεξιά φρένο. 11. Κάτω άπ' το μωτέρ δάρκας το περυσίον του τιμονιού άντιστροφον. 12. Βαρκόλλα στο δάδος έχει το πανί της άντιθέτως φουσκωμένο. 13. Το βουνό στο άριστερό μέρος πιδς την θάλασσα διαφέρει.

Ο Έδουάρδος μετάνοιωσε; (Συνέχεια από σελ. 15)

βοήθεια ενός πρώην μονάρχη, δίνοντάς του την υπόσχεση ότι θα τον βοηθήσει να επανέλθει στον θρόνο του, αλλά το να προσπαθήσει να τον αγοράσει άπλως, ώσαν χυδαίον προδότη, ήταν κάτι «πολύ χοντρό»...

Άλλά πάλι, μήπως ξέρει κανείς; Άλλά μήπως, ενώ οι Ναζί έσπευσαν πιδς το Παρίσι και οι Άγγλοι είχαν έμπλακή σε μιά μάχη από την όποιαν μπορούσε να έξαρτηθεί το μέλλον της χώρας τους, ο πρώην βασιλεύς της Άγγλίας δεν είχε δεχθεί να πάη για... κυνήγι στην Ισπανία, ή όποια ήταν γνωστή για τα φιλικά αισθήματα πιδς έτρεφε για τον χιτλερισμό; Συνεπώς, το Βερολίνο ίσως να είχε δίκιο. Και άφού είχε λάβει ρητές οδηγίες από τον φόν Ρίμπεντροπ, προσεφέρθη να έξυπηρετήσει άπολύτως τον νεαρόν «ταξίαρχον».

Η πρώτη πράξη του προγράμματος έξελίχθηκε σύμφωνα με τα «προκαθορισμένα σχέδια». Οι Ουίνδσορ φάνουν στην Πορτογαλία και, όπως είναι εύνοητο, με μεγάλη μυστικότητα. Μιά δίλλα του Έστορίλ ήταν στη διάθεσή τους.

Η ΙΝΤΕΛΛΙΤΖΕΝΣ ΣΕΡΒΙΣ ΑΓΡΥΠΝΕΙ...

Ο φόν Στόνχερ κούνησε το κεφάλι του: Η ιστορία του «κυνηγιού» στην Ισπανία δεν ήταν λοιπόν τυχαία. Το ταξίδι αυτό... άναφυχής του πρώην βασιλιά, κατά τις κρισιμώτερες έδδομάδες του πολέμου, σε μιά ουδέτερη χώρα και σε μιάν άλλη χώρα μάλλον έχθρική (την Ισπανία), άπεδείκνυε ότι ο Έδουάρδος άπεδοκίμαζε άπροκαλύπτα τους βρετανικούς σκοπούς. Συνεπώς, όλες οι έλπίδες έπετρέποντο. Άκόμη και ή υπόθεση της «έξαγοράς» με 50 εκατομμύρια.

Ο Σέλλενμπεργκ φεύγει για την Λισσαβόνα. Γιατί να περιμένει τον δούκα στην Μαδρίτη; Οταν είναι κανείς 29 ετών, είναι διασπαστικός και άνοητος. Βιάζεται να τηλεγραφήσει στον Φύρερ: «Η άποστολή έξετελέσθη» Όνειρεύεται άπό τώρα την παραγωγή και τα παράσημα πιδ θα του άποφέρει ή έξαιρετική αυτή έπιτυχία.

Μέσα στην θισσύνη του, ένα μόνον πράγμα λημονεί: τους Άγγλους, τον Τσώρτσιλ, την 'Ιντέλλιτζενς Σέρβις. Όμως, το Λονδίνο παρακολουθεί με ύπαισιες το ταξίδι του πρώην ήγεμόνα.

Έκτός από τον Σέλλενμπεργκ, πολλοί άλλοι κα-
τάσκοποι και μυστικοί άπεσταλμένοι περιβάλ-
λουν το πριγκιπικό ζεύγος.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΠΑΧΑΜΑΣ

Ποιά είναι τα πραγματικά αισθήματα και οι άληθινές προθέσεις του Έδουάρδου και της συζύγου του; Κανείς δεν ξέρει και δεν θα μάθει ποτέ. Άλλά την ημέρα πιδ ο άπεσταλμένος του Χίτλερ έφθασε στη Λισσαβόνα, το Πρακτορείον Ρούτερ μετέδωσε μιά είδηση: «Η κυβέρνησις της Αυτόν Μεγαλειότητος διόρισε την Αυτόν Βασιλικήν Ύψηλότητα τον δούκα του Ουίνδσορ, ό όποιος έξήγησε να ύπηρετήσει την χώραν του εις ύποδειχθεσμένην πιδς αυτόν θέσιν, διοικήτην των Μπαχάμας. Ο δούς και ή δούκισσα κατευθύνονται ήδη αεροπορικώς πιδς Μπαχάμας».

Ο Σέλλενμπεργκ έχασε, έπιστρέφει στην Μαδρίτη κι άπό εκεί στο Βερολίνο, χωρίς να έχει έκτελέσει την «άποστολήν» του. Ούτε παραγωγή, ούτε παράσημα.

Θά περιορισθεί στο να εκδικηθεί (αν όσα γράφθηκαν είναι άθθεντικά) άποκαλύπτοντας τα γεγονότα αυτά, ύστερα από ένδεκα χρόνια.

ΘΑ ΓΝΩΣΘΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ;

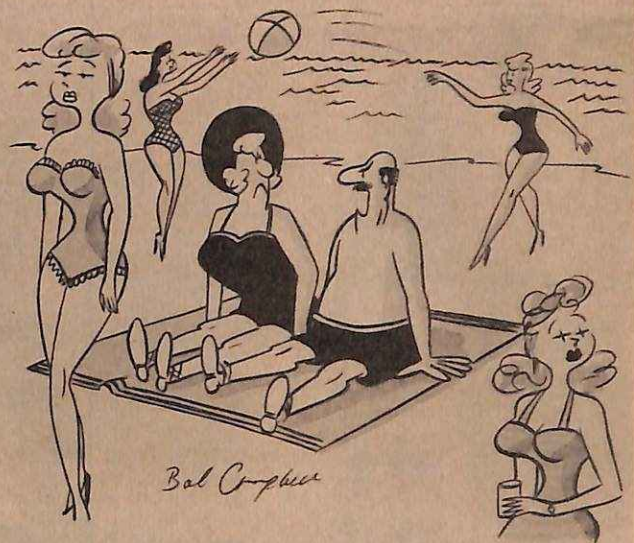
Πώς θα αντίδραση ο δούς του Ουίνδσορ σ' αυτές τις κατηγορίες, ή μάλλον στις άπόλυτα διασημιστικές αυτές ύποθέσεις; Θά τις άφήσει άναπάντητες, χωρίς να τις άνασκεύαση, ή θα μνήσει το σοφιστικό περιοδικό πιδς δημοσιεύει; Πρέπει να σημειωθεί ότι για να στηρίξη όσα λέγει ο Σέλλενμπεργκ δεν άναφέρει παρά μόνον ύποθέσεις —συνταρακτικές, θεαίαιες, όπως ή διαμονή του πριγκιπικού ζεύγους στην Λισσαβόνα κατά τον Ιούνιο του 1940, πράγμα πιδ έχει έπιβεβαιωθεί άπό πολλούς, και το ταξίδι (πιδ δεν έγινε) στην Μαδρίτη.

Ύπάρχει επίσης ή μαρτυρία του Ρούντολφ Έες, ό όποιος γνωρίζει τα γεγονότα αυτά, αλλά σιωπά επί ένδεκα τώρα χρόνια.

Ο Σέλλενμπεργκ μιλεί επίσης για την άποδείξη μιάς κατασέως 50 εκατομμυρίων φράγκων σε μιά Τράπεζα της Γενεύης, άπόδειξη, ή όποια φυσικά δεν άναφέρει για πιδόν προορίζεται.

Τότε, λοιπόν, τί πρέπει να συμπεράνουμε; Να πούμε ότι όλα αυτά είναι άσυναρτησιες ή, αντίθετα, ότι δεν ύπάρχει καπνός χωρίς φωτιά και ότι δεν άναφέρεται χωρίς λόγο, εδώ και δεκαπέντε χρόνια, ή πτήση του Έες στην Άγγλία

ΑΠΛΩΣ ΖΗΤΗΜΑ... ΓΟΥΣΤΟΥ

—Πές μου ειλικρινά. "Αν κάθε μέρα είχες μπροστά σου τον Μπόρις Καρλώφ, δεν θάβλεπες λιγάκι και τον Γκρέγκορ Πέκ;

καθώς και το ότι το όνομα των Ουίνδσορ άνεφέρετο κάθε φορά πιδ, κατά την διάρκεια του πολέμου, έγινετο λόγος πιδς άγγλογερμανικών συν-ομιλιών;

Θά έπρεπε να εύχηθούμε να... όργισθ ή δούς και να ύποβάλει μήυση έναντιόν του «φαντάσματος» του Σέλλενμπεργκ, για να φανή ή άλήθεια —μιά φορά για πάντα...

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

«Ας σημειωθεί ότι στην τελευταία τους εμφάνιση στο πρόγραμμα της Άμερικανικής Τηλεόρασεως «Πρόσωπο με πρόσωπο», ό δούς και ή δούκισσα του Ουίνδσορ μίλησαν με άρκετη ικανοποίηση για την σημερινή ζωή τους, κ' ειδικά ό δούς είπε ότι δεν μετάνιωσε έπειδή παρατήθηκε, εδώ κ' είκοσι χρόνια, άπ' το θρόνο για χάρι της έλεκτικής της καρδιάς του.

Όταν τον ρώτησαν πώς πέρασε τα είκοσι αυτά χρόνια, ό δούς είπε: «Ήταν χρόνια μεγάλης εύτυχίας, χρόνια χωρίς θλίψη. Προτιμούσαμε ν' άντιζούμε το μέλλον, παρά να ξεσκαλίζουμε το παρελθόν...»

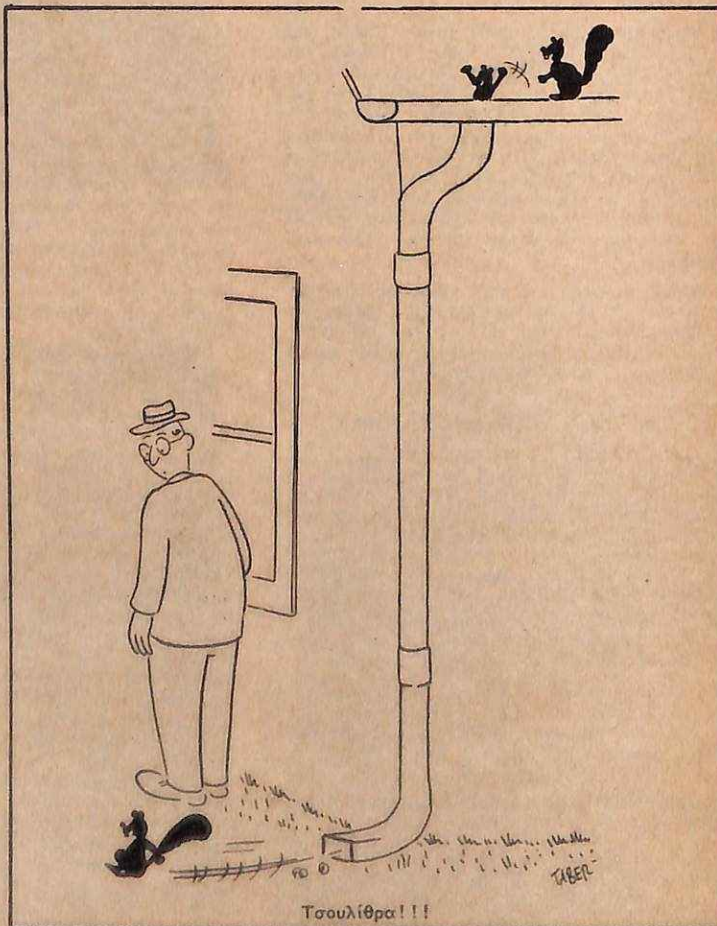
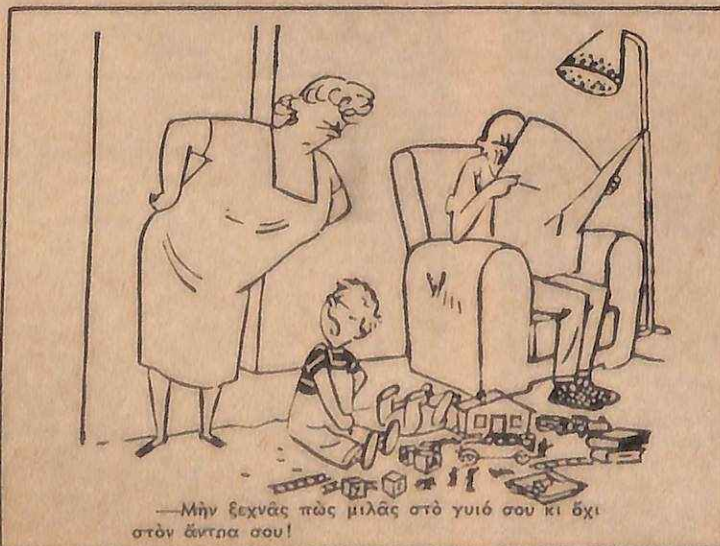
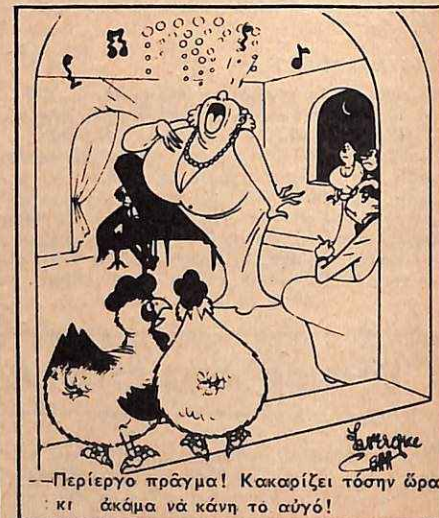
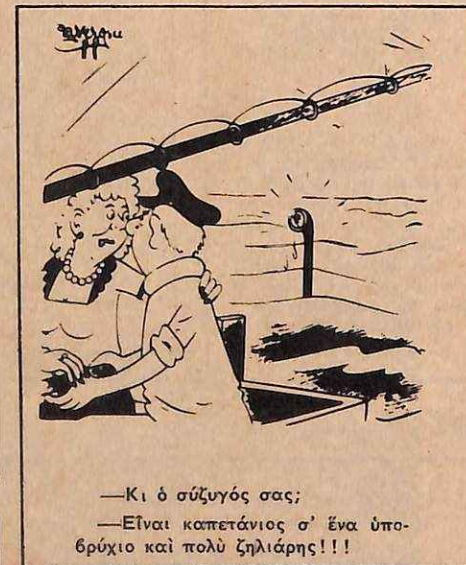
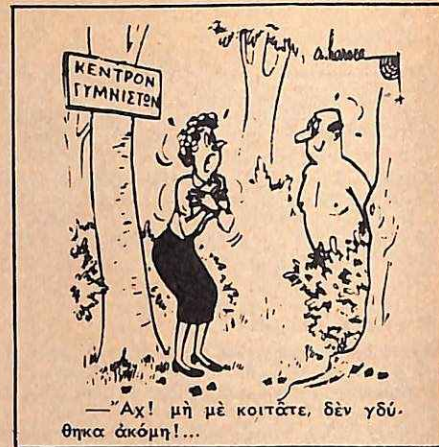
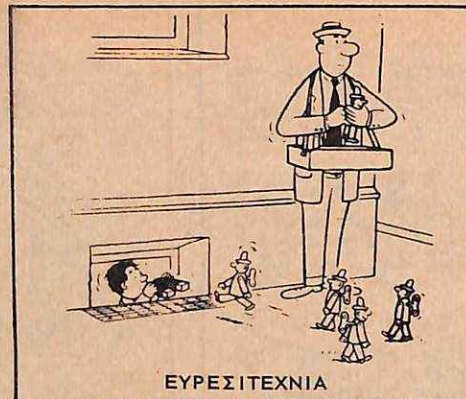
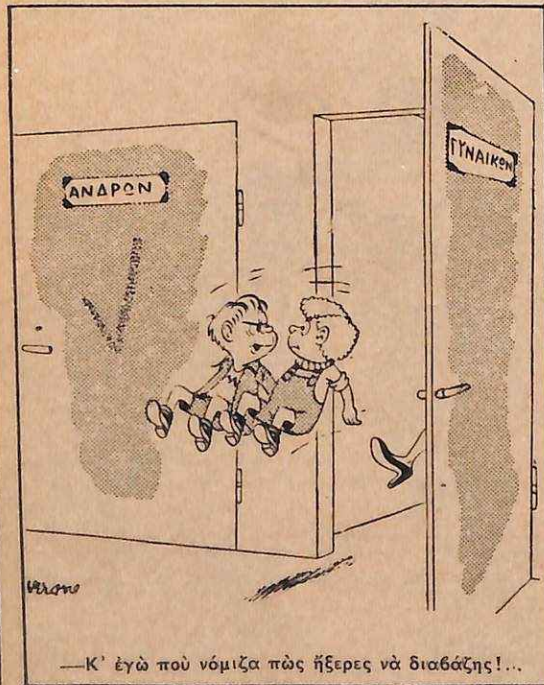
Η δούκισσα πρόσθεσε πώς αυτή κι ο σύζυγός της δεν μίλησαν ποτέ για το τί θα συνέβαινε αν δεν είχαν παντρευτή. «Νομίζω, είπε, πώς κάναμε αυτή τη συμφωνία στον μήνα μας του μέλιτος».

Ο δούς είπε τότε: «Κι αυτή τη συμφωνία όρκίζομαι πώς δεν την παραβιάσαμε ποτέ!»

«Θέλω να κάνω τον άντρα μου εύτυχισμένο», είπε ή δούκισσα. Κι ό δούς απάντησε: «Άγάπη μου, προσυπογράψω αυτή την χορηγητική και τρυφερή σκέψη! Όσο για τις σκέψεις μας για το μέλλον, είναι δύσκολο να κάνουμε σχέδια. Νομίζω πώς όταν ξη κανείς μιά άξιοπρεπή ζωή, το μέλλον φροντίζει για τον εαυτό του. Ύπάρχουν τόσα πολλά να κάνει κανείς στη ζωή, κι ό καιρός περνάει τόσο γρήγορα...»

Η δούκισσα μίλησε τέλος και για τ' άπομνημονεύματά της, πιδ έχουν τον τίτλο «Η καρδιά έχει τους νόμους της» —το βιβλίο πιδ σχολιάσθηκε τόσο διαμενώς στην Άγγλία... Άλλά κι όλόκληρη αυτή ή έκπομπή της τηλεόρασεως, αν και προτάθηκε να μεταδοθ ή στην Άγγλία, άπορρίφθηκε με φόβο άπ' το Μπι—Μπι—Σί! Ό,τιδήποτε κι αν σκέπτονται οι Άγγλοι για τον δούκα του Ουίνδσορ, ή δούκισσα έξακολουθεί να ένεργη άπάνα τους όπως το κόκκινο πανί στον ταύρο...

ΧΙΟΥΜΟΡ

Και τὰ δύο ἀπαραίτητα!

ΤΡΙΝΑ

ΟΞΑΛ

- Είναι αποτελεσματική σκόνη καθαρισμού με βάση το ΦΩΣΦΟΡΙΚΟΝ ΤΡΙΝΑΤΡΙΟΝ που παράγει μόνον ή Έταιρία Λιπασμάτων στην Ελλάδα.
- Δεν περιέχει ποτάσσα ούτε άλλες ουσίες που καταστρέφουν εύπαδη αντικείμενα και προσβάλουν τὰ χέρια.
- Μπορεί να χρησιμοποιηθῇ, σὲ οτιδήποτε νερό ακόμη και θαλάσσιο.
- Είναι τὸ ποῖο τέλειο καὶ οικονομικὸ μέσο καθαρισμοῦ γιὰ κάθε χρῆσι.

- Έντομοκτόνον ἡγχυμένης αποτελεσματικότητος οἰκιακῆς χρήσεως.
- Τὸ ΟΞΑΛ περιέχει πύρεθρον D.D.T. καὶ ἄλλες έντομοκτόνες οὐσίες.
- Καταπολεμᾷ αποτελεσματικῶς ὅλα τὰ έντομα: Μυῖγες - σκνίπες - κουνούπια - κορέους - Κατσαρίδες - ψύλλους - Μερμήγκια καὶ ἄλλα έντομα.
- Ἡ δράσις τοῦ έντομοκτόνου ΟΞΑΛ διαρκεῖ ἐπὶ πολὺς ἡμέρας.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
— ΑΘΗΝΑΙ — ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

“ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ”

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ